43. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1987. MÁJUS 27.

Ludas Matyi

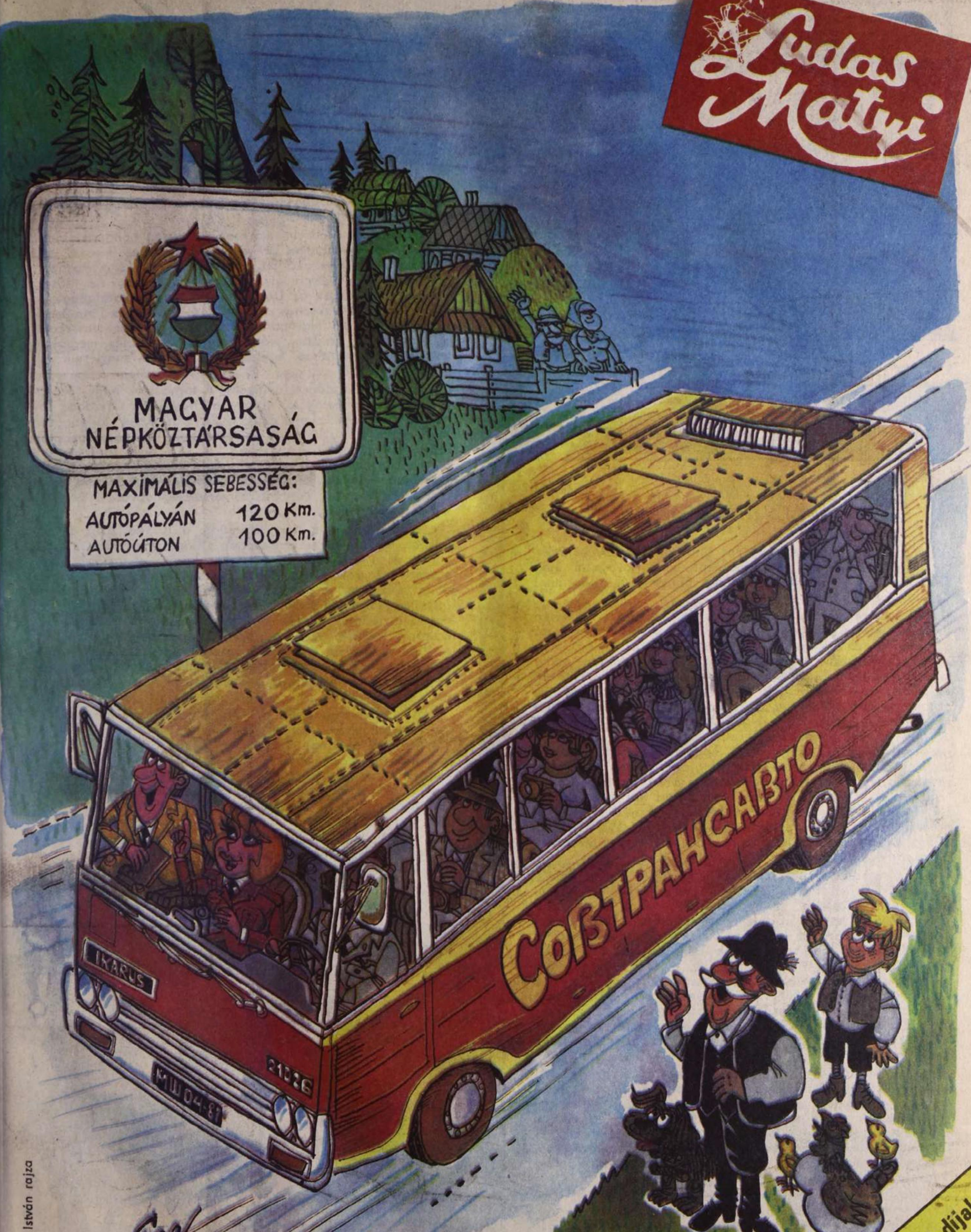

MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
MAXIMÁLIS SEBESSÉG:
AUTÓPÁLYÁN 120 Km.
AUTÓÚTON 100 Km.
СОВТРАНСАВТО
IKARUS
21026
MW 04-81
EW

Endrődi István rajza

– Most már itt is gyorsítanak…

Az 1987. évi Döbrögi-díjak a 3. oldalon

BOGRECSARDA

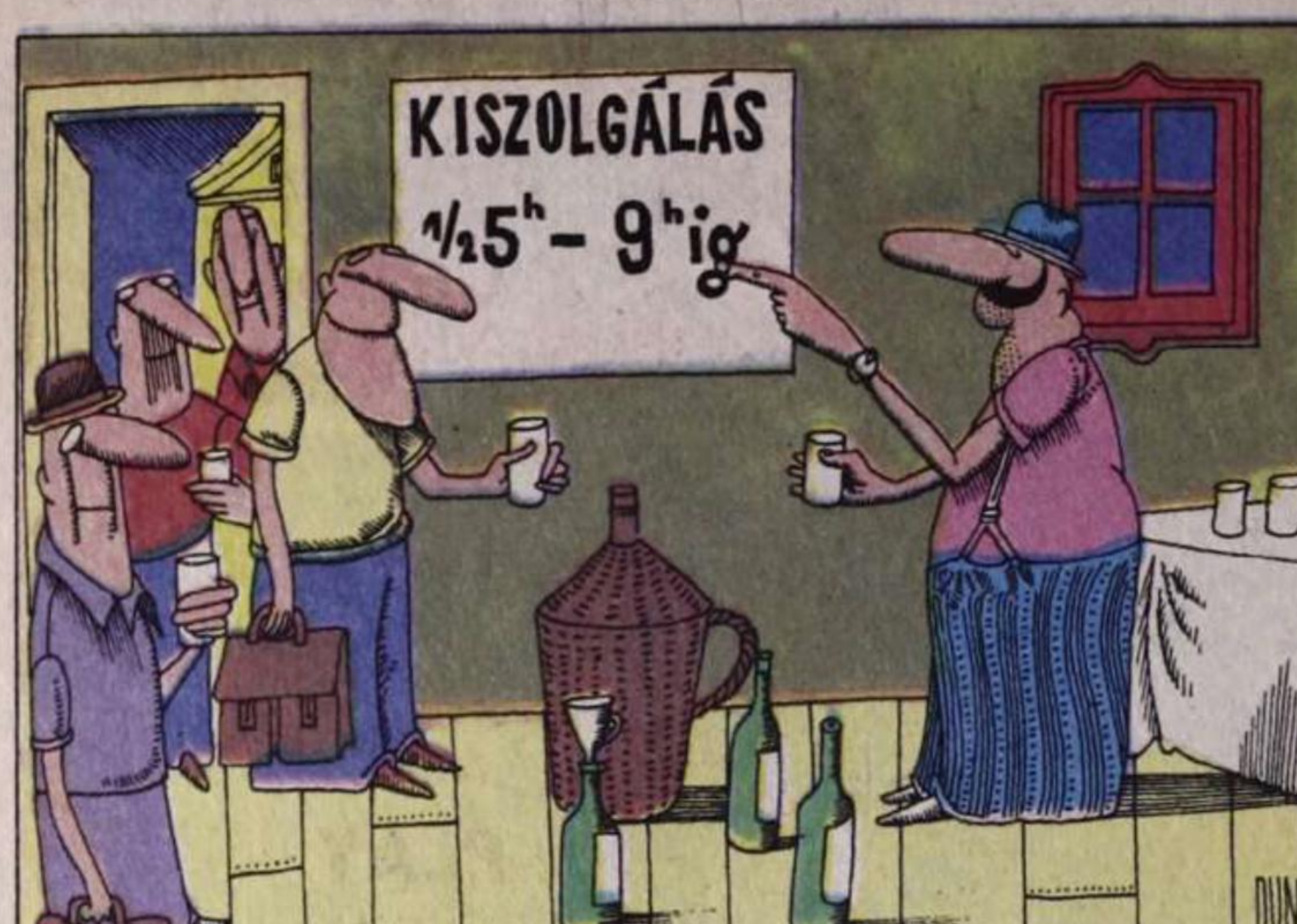

– Rend a lelke mindennek.

Ugrándozunk

Ha valaha lovas nemzetként tartottak számon bennünket, most alighanem ugrándozóként. Igaz, lovagolni még szerettünk is, ugrándozni már nem annyira, ám nap mint nap rákényszerülünk.

Itt van például a KRESZ-módosítás, melynek értelmében június 1-jétől az autópályán százhúsz, az autóúton pedig száz kilométeres sebességgel száguldhatunk. Annak idején, amikor az autópályán százhúszról százra, az autóúton pedig százról nyolcvanra csökkentették a sebesség felső határát, tudományos szaktekintélyek megmagyarázták, hogy ez így biztonságosabb, csökkenti az üzemanyagfogyasztást, s környezetvédelmi célokat is szolgál. Most, amikor visszaállítjuk az alig néhány esztendővel ezelőtti helyzetet, újra tudományos szaktekintélyek magyarázzák, hogy ez így biztonságosabb lesz, csökken majd az üzemanyagfogyasztás és a környezetvédelmi szempontokat figyelembe véve sem rosszabb. Ennek hatására én mindenesetre letöröltem a port rég sutba dobott pótféklámpámról, amit nyilván kötelezővé tesznek, hiszen annak idején tudományos szaktekintélyek magyarázták, hogy betiltását balesetveszélyessége indokolta, most viszont bizonyára biztonságtechnikai okokból kötelező lesz.

Ugrándozunk a fociban is. Annak idején, amikor a kétcsoportos NB II-t és a teljes NB III-t megszüntették, a hazai labdarúgás illetékesei megmagyarázták, hogy most aztán majd élesebb lesz a küzdelem, színvonalasabb lesz labdarúgásunk. A küzdelem valóban élesebb lett, legalábbis a jelzős kitételeket bekiabáló edzők és a játékvezetők között, míg a színvonal annyit változott, hogy most már csak akkor emlegetik válogatottunkat és kupacsapatainkat az esélyesek között, ha jótékony célú sporteseményről van szó. Így hát logikus, hogy a javulás érdekében szükség van a kétcsoportos NB II-re és ismét az NB III-ra, s a szakemberek egy része szerint a küzdelem élesebb, a magyar foci színvonalasabb lesz így.

Ugrándozunk az oktatásban is. Nem is oly rég szaktekintélyek szóltak elismeréssel a képolvasásról, ami forradalmasítja a betűk megtanítását. Az e módszer szerint tanuló nebulók aztán forradalmi lendületükben még olvasni is elfelejtettek, helyesebben szólva meg sem tanulták. És mostanában mind több szaktekintély fejti ki a képolvasással kapcsolatos aggodalmait, a hagyományos módszerről vallott kedvező véleményét.

Ha tovább tart ez az ugrándozás, már semmin nem fogok meglepődni. Még azon sem, ha tudományos szaktekintélyek megmagyarázzák, hogy milyen rosszat is tettek annak idején elődeink, amikor lejöttek a fáról és elkezdtek két lábon járni.

Vezda János

Hajrá FOT!

Eldőlt hát a nagy meccs. A FOT–Justitia rangadó nagy érdeklődés és izgalmas csata után az utóbbi győzelmével végződött. Mellesleg a FOT nem a gyermekváros csapata, hanem a Fogyasztók Országos Tanácsa együttese. A Justitia pedig nem valami olasz kupacsapat, hanem az igazságszolgáltatás, a bírók gárdája. A bíró ezúttal nem azonos a játékvezetővel, a Justitia játékosai taláros mezben küzdöttek, minthogy a jogot képviselték.

A kissé elhúzódó mérkőzésen – hosszú hónapokig folyt a küzdelem – mindkét fél tiszta eszközökkel harcolt, ami nem meglepő, hiszen a tét a mosópor volt. Az a mosópor, amelynek reklámjában oly sokan tamáskodtak. Az idősek, azok is, akik jártak az Isonzónál, no meg a fiatalabbak is, még élénken emlékeznek arra trükkre, amelyet a Tisza mentén adtak elő: a mosóporos dobozok egyikében slusszkulcs van, az ahhoz tartozó Wartburgot a szerencsés megtaláló a magáénak tekintheti. Egy szó nem sok, de annyi sem volt igaz az egészből . . .

És akkor kezdődött a meccs. A fogyasztók nagy táborának hangos biztatásától kísérve a Fogyasztók Országos Tanácsa beperelte a slusszkulcsos gyárat, kissé terjengősen fogalmazva a trükköt: „A tisztességtelen gazdálkodás tilalmáról szóló törvény megszegése." A FOT nagy esélyese volt a mérkőzésnek, meglepetésre mégis vesztésre állt az első félidőben, vagyis elsőfokon. Bírói tévedésre hivatkozva ekkor óvás következett. Mármint törvényességi óvás a Legfőbb Ügyészség részéről.

Megkezdődött a második félidő, a Justitia, azaz a Legfelsőbb Bíróság csapata azonban szilárdan tartotta az eredményt, és a FOT végképp vesztesen hagyta el a pályát. Sokszázezer szurkolója lógó orral, ám slusszkulcs nélkül hagyta el a nézőteret. A Justitia gárdája azonban igazságosnak tartotta győzelmét, mert bár elismerte, hogy a fogyasztókat megtévesztette a reklám, úgy vélte, nem érte őket jelentős hátrány. Tekintve, hogy a Justitia csapatának tagjai a civil életben maguk is fogyasztók, sportszerűségükhöz és tárgyilagosságukhoz nem fér kétség. Ők mindvégig teljes mértékben tartották magukat a szabályokhoz. Más kérdés, hogy jók-e a szabályok . . .

Ami a vesztest illeti: a FOT csapatát csak elismerés illeti helytállásáért, habár figyelmeztető jel, hogy nem ez volt az első veresége. Edzője, aki a polgári életben az árszakértői bizottság elnöke, épp a minap utalt arra, hogy valahányszor tisztességtelen ár alkalmazása ügyében, gazdasági bírság indítványozása révén csapata gólhelyzetbe jutott, még egyetlen alkalommal sem volt képes érvényesíteni azt.

Meg kellene támogatni ezt a csapatot. Mert ha így megy tovább, labdába sem fog rúgni . . .

Fekete Gábor

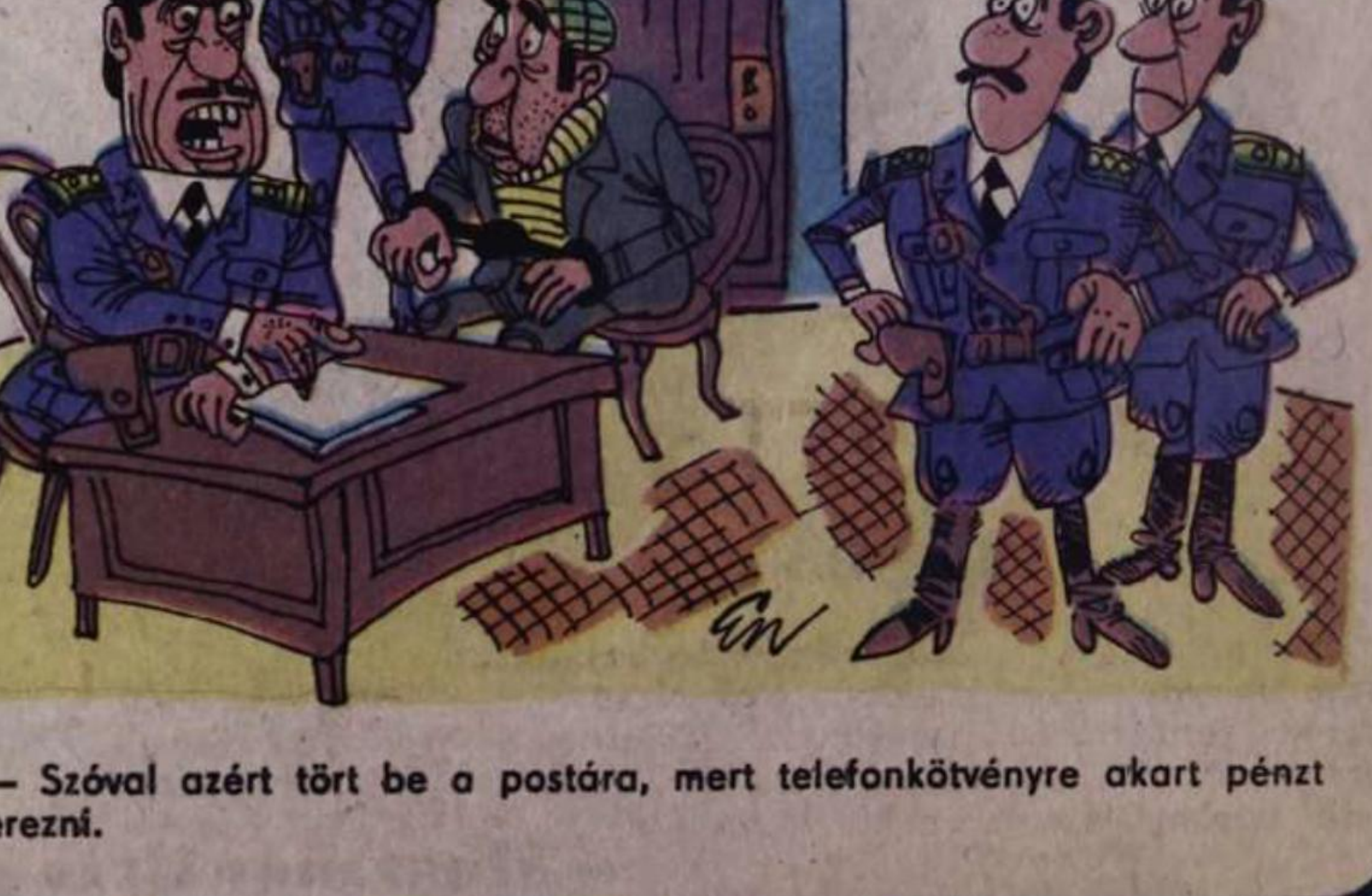

– Szóval azért tört be a postára, mert telefonkötvényre akart pénzt szerezni.

„HÁROMSZOR VERI EZT KENDEN LUDAS MATYI VISSZA…"

Hat évvel ezelőtt határozott úgy a Ludas Matyi szerkesztősége, hogy tekintettel a közönségbosszantó intézmények, személyek és más jelenségek nagy számára,

DÖBRÖGI-DÍJAT LÉTESÍT

Emlékeztetőül idézünk néhány cikkelyt a díj odaítélését szabályozó határozat szövegéből:

„Dögrögi-díj adományozható annak a személynek, kollektívának vagy intézménynek, aki, vagy amely munkájából eredően — miként Ludas Matyitól Döbrögi uram — joggal részesülhetne megbotozásban."

„A Döbrögi-díjak odaítélésénél messzemenően figyelembe kell venni a Ludas Matyi olvasóinak javaslatait, illetve felterjesztéseit a díjak adományozására."

„A Döbrögi-díj három fokozatban adományozható: Három Veretéses, Két Veretéses, és Egy Veretéses fokozatokban, aszerint, hogy a Döbrögi-díjra érdemes tevékenység mekkora társadalmi visszhangot váltott ki."

„A Döbrögi-díj elismerő oklevéllel jár, amely a zakó hátán viselhető, ziherhájctűvel felerősítve."

Többezer javaslat érkezett szerkesztőségünkbe az elmúlt hetekben. Egyik szemünk sír, a másik meg nevet: örölünk, hogy olvasóink még mindig nem vesztették el fogékonyságukat közös dolgaink iránt, és szomorúak is vagyunk, mert a Döbrögi-díjra javasoltak nagy száma azt mutatja: az idén is bőven volt kire és mire szavazniuk olvasóinknak. Mindezek figyelembevételével az 1986—87-es évben nyújtott teljesítményükért az alábbiak részesültek Döbrögi-díjban:

HÁROM VERETÉSES FOKOZATOT KAPOTT:

AZ ORSZÁG EGYENSÚLYI HELYZETE,

mert visszaesőként elkövetett nem kielégítő állapota miatt már csak abban bízhatunk, hogy valamelyik veretés helyrebillenti.

KÉT VERETÉSES FOKOZATOT KAPOTT:

A RÉGI MLSZ,

mert a mexikói labdarúgó-világbajnokság után késedelmesen kiadott, de annál nagyobb fantáziáról tanúskodó közleménye határozott állásfoglalásra késztette a korábban közönyösnek vélt közvéleményt.

A JOGI EGYETEM NÉHÁNY OKTATÓJA,

akik az egyetemi felvételiken olyan módszert honosítottak meg, amellyel előbb a pénzt lehetett felvenni és csak azután a hallgatót.

EGY VERETÉSES FOKOZATOT KAPOTT:

A VESZPRÉM MEGYEI ÁLLAMI ÉPÍTŐIPARI VÁLLALAT (VÁÉV),

amely többek gyanúja miatt azért jutott csődbe, mert az új Nemzeti Szinház építésére alapozta tevékenységét,

AZ OSZTRÁK SZEMÉT,

amely nem mindennapi bátorságot tanúsitott, amikor tavaly ősszel, a magyar kormány tiltó rendelkezése után is nagy mennyiségben bemerészkedett Mosonmagyaróvárra.

Tekintettel az arra érdemesek nagy számára, az idén is több különdíjat ítélt oda a Ludas Matyi munkatársaiból álló bírálóbizottság. Így

EGÉSZSÉGÜGYI DÖBRÖGI-DÍJAT KAPOTT:

A WC-PAPÍR,

mert hiánya kitörölhetetlen nyomot hagyott a feldühödött vásárlóközönség népes táborában.

MÍNUSZ DÖBRÖGI-DÍJAT KAPOTT:

AZ IDEI TÉL,

mely kártékony, pusztító hatását tekintve felért Nyolc évszakkal.

FAIR-PLAY DÖBRÖGI-DÍJAT KAPTAK:

a bérek

amelyek hosszú évek óta udvariasan és önzetlenül maguk elé engedik az árakat.

AZ OLVASÓ KÜLÖNDÍJÁT KAPTA:

A lapunkat (is) előállító

ZRÍNYI NYOMDA,

amely a korábbi fűzés helyett rákapott a ragasztózásra és ezzel hónapokon át sokezer olvasó nyugalmát dúlta fel. A ragasztóanyagok csökkentésével azóta lapunk állapota is valamelyest javult.

A Ludas Matyi Döbrögi-díj bizottsága, átérezvén olvasóink speciális, helyi jellegű kéréseit és javaslatait a Döbrögi-díjak odaítélésére, kitöltetlen Döbrögi-díjas oklevelet nyújt át a kedves olvasónak. Ezt az oklevelet bárki megcímezheti és elküldheti azoknak, akiket a díjra érdemesít.

Segítségképpen közöljük, hogy szerkesztőségünk címe változatlanul: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977.

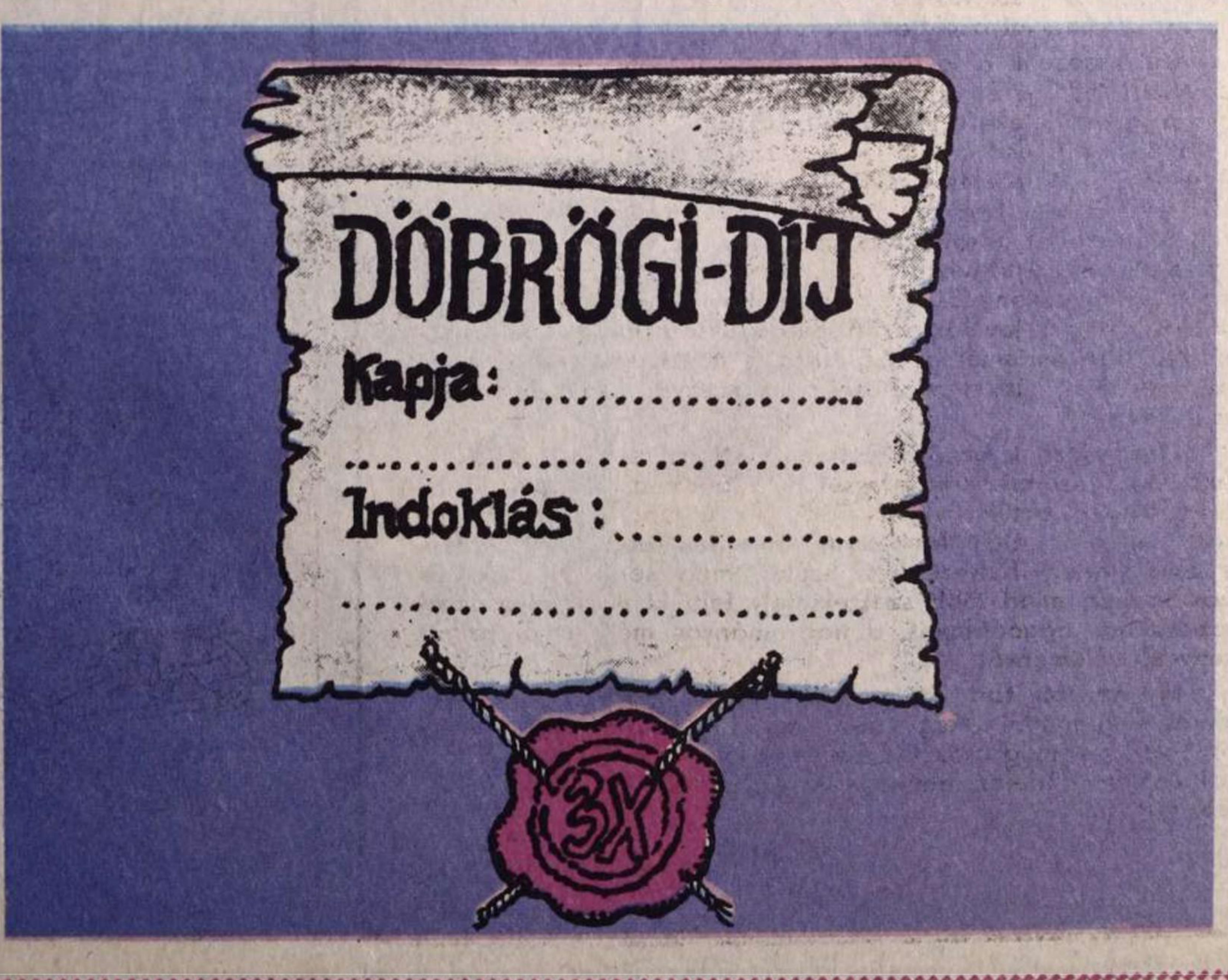

ELLENŐRIZHETETLEN JÖVEDELEM

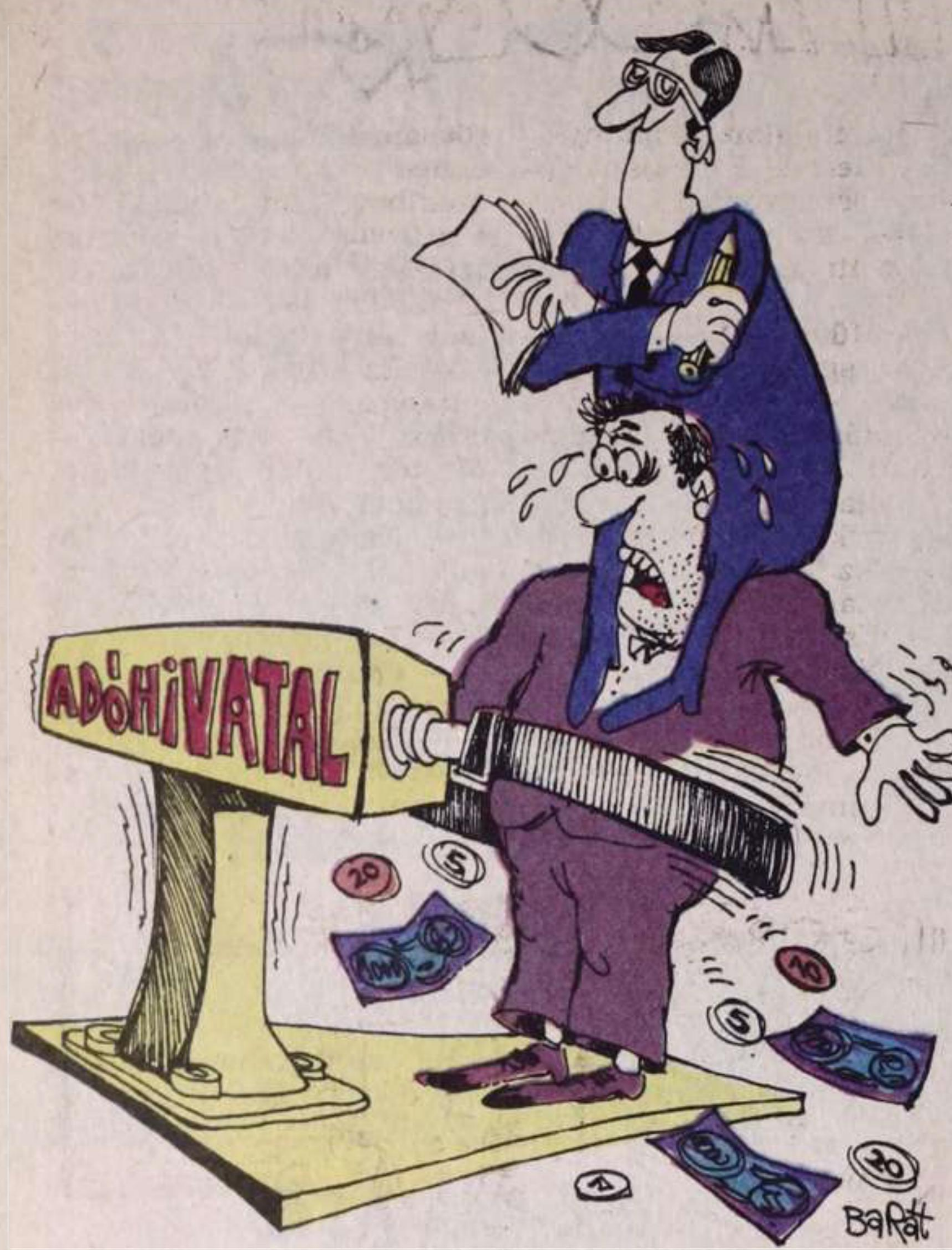

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— A tanító hazaküldi az egyik gyereket, hogy az anyja mosdassa meg, mert a gyerek nagyon büdös. Az anya azt üzeni vissza:

— A tanító tanítsa a gyereket, és ne szagolgassa.

SZILÁNKOK

MAGÁNY

L. a csillagfényes nyári estéken a Margitszigeten kéz a kézben sétál egyedül.

AJÁNLAT

— Ha megboldogult férje ruhái rám illenek, feleségül veszem önt.

SZÍNHÁZRAJONGÓK

Kovácsék csak azért akarnak gyereket, mert imádják a bábszínházat, de gyerek nélkül röstellenek bemenni.

KÉRDÉS

Vajon Casanova annak idején tartott-e élménybeszámolót, s volt-e közönsége?

BORULÁTÁS

Összeköttetés nélkül a protekció ellen is nehéz harcolni.

TITOK

— Tudsz titkot tartani? — kérdeztem Bélát.

Egy óra múlva már egész Budapest arról beszélt, hogy én megkérdeztem Bélát, hogy tud-e titkot tartani.

KÉRÉS

Az éjjeliőr így kergette el a tolvajt:

— Nappal jöjjön, amikor nem én vagyok szolgálatban.

ILYEN IS VAN

— Az apám és az anyám mellett apa és anya nélkül nőttem fel.

ESZPRESSZÓBAN

— Olyan kávét kérek, amiben kávé is van.

— Rendben, de az drágább!

ITALBOLT-PÉNZTÁROS

— Sajnálom, magának már nem tudok blokkot adni, mert teljesen becsíptem.

VALLOMÁSOK

— Szeretsz?

— Szeretlek. És te?

— Én is ugyanolyan hazudós vagyok mint te.

ÉLETÚT

Haj, az esztendők peregnek.
Már foga nőtt a gyereknek.
Már vidám, délceg legényke,
Már elvált ember szegényke,
A haja fehér, csupa hó
Már úgy szólítják, nagyapó,
Már tejbegríz az eleség
Holnap délben ismét nősül
Húsz éves a feleség . . .

Galambos Szilveszter

KÖLTŐKULTUSZ

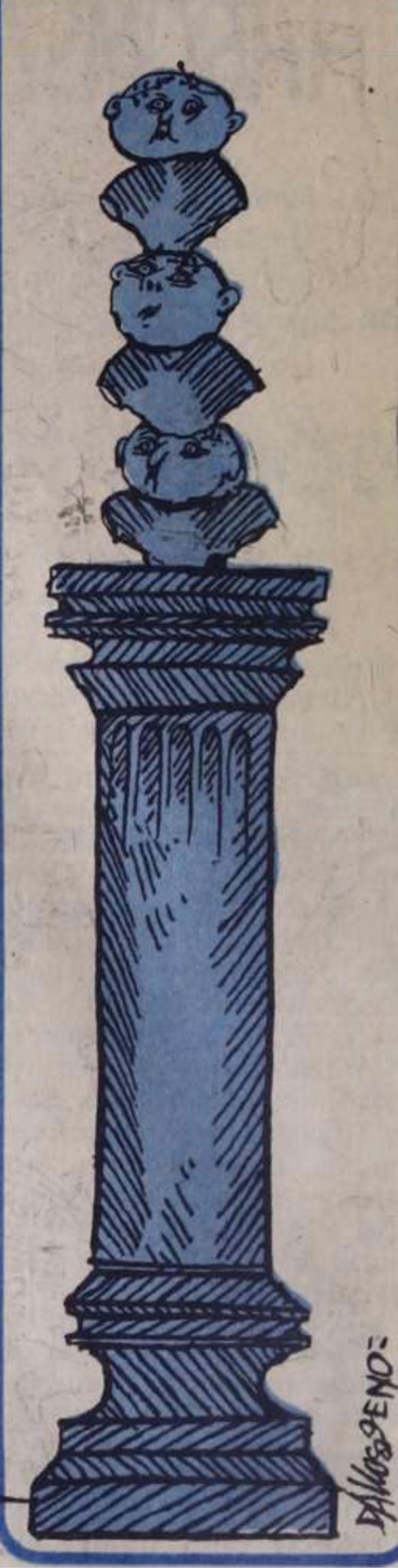

FÜLÖP GYÖRGY:

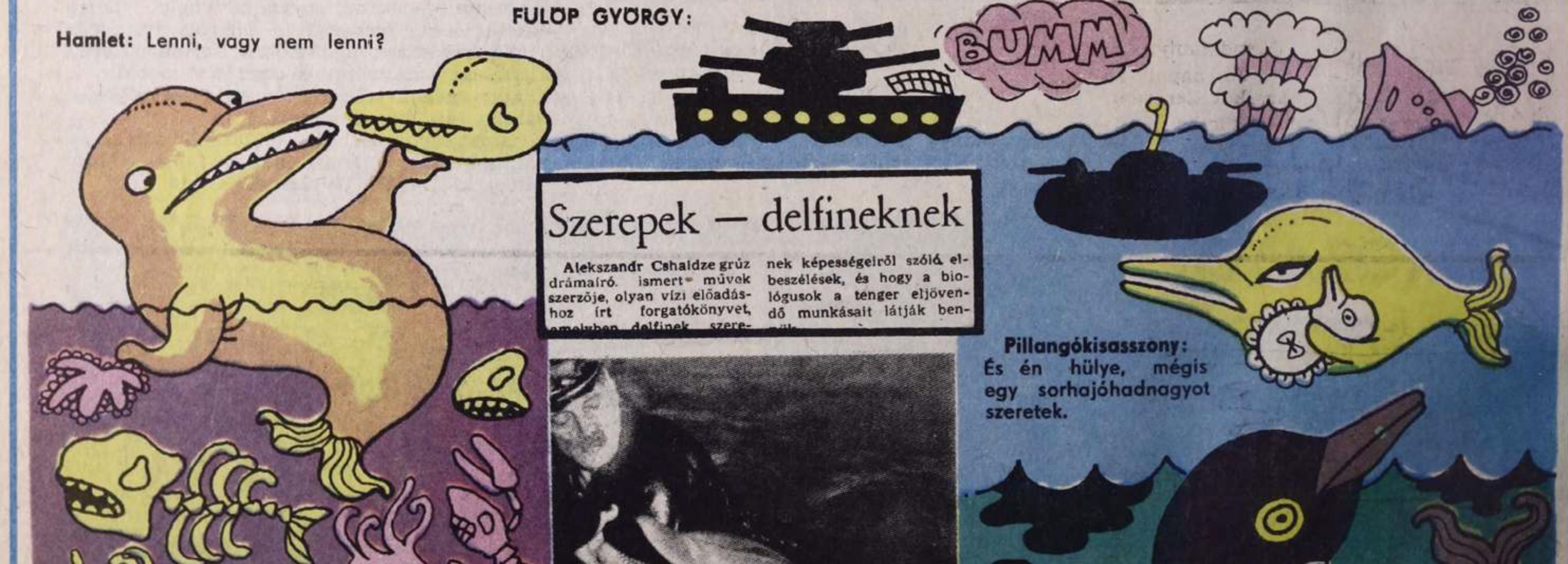

Hamlet: Lenni, vagy nem lenni?

Szerepek — delfineknek

Alekszandr Cshaidze grúz drámaíró, ismert művek szerzője, olyan vízi előadáshoz írt forgatókönyvet, amelyben delfinek szerenek képességeiről szóló elbeszélések, és hogy a biológusok a tenger eljövendő munkásait látják ben-

Pillangókisasszony: És én hülye, mégis egy sorhajóhadnagyot szeretek.

– Nem ő az Otello, csak az olajtól fekete.

Tiborc: Ha kieszik az összes szardíniát, mi marad nekünk?

ÚJ TELEFON

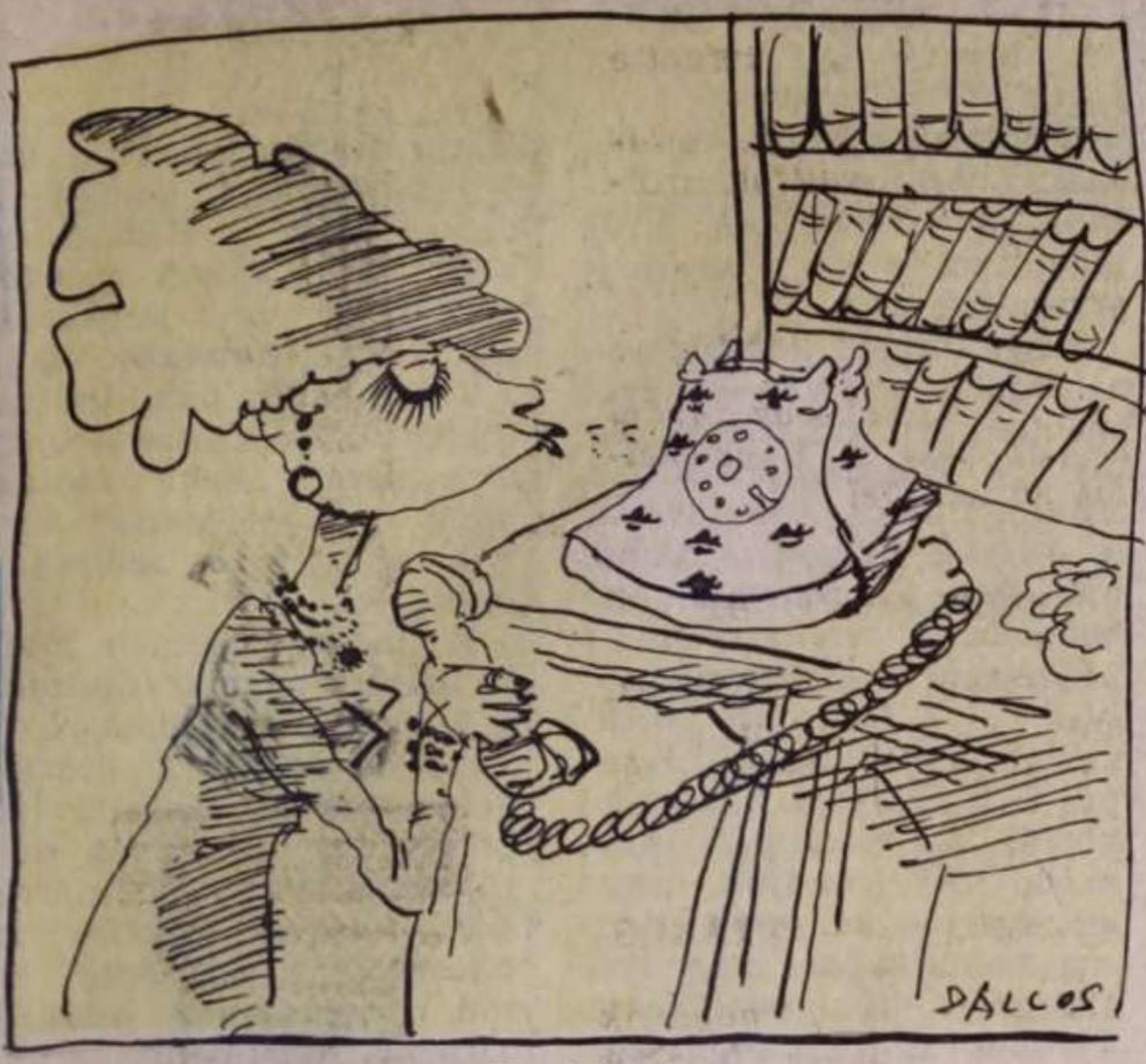

– Te drága!

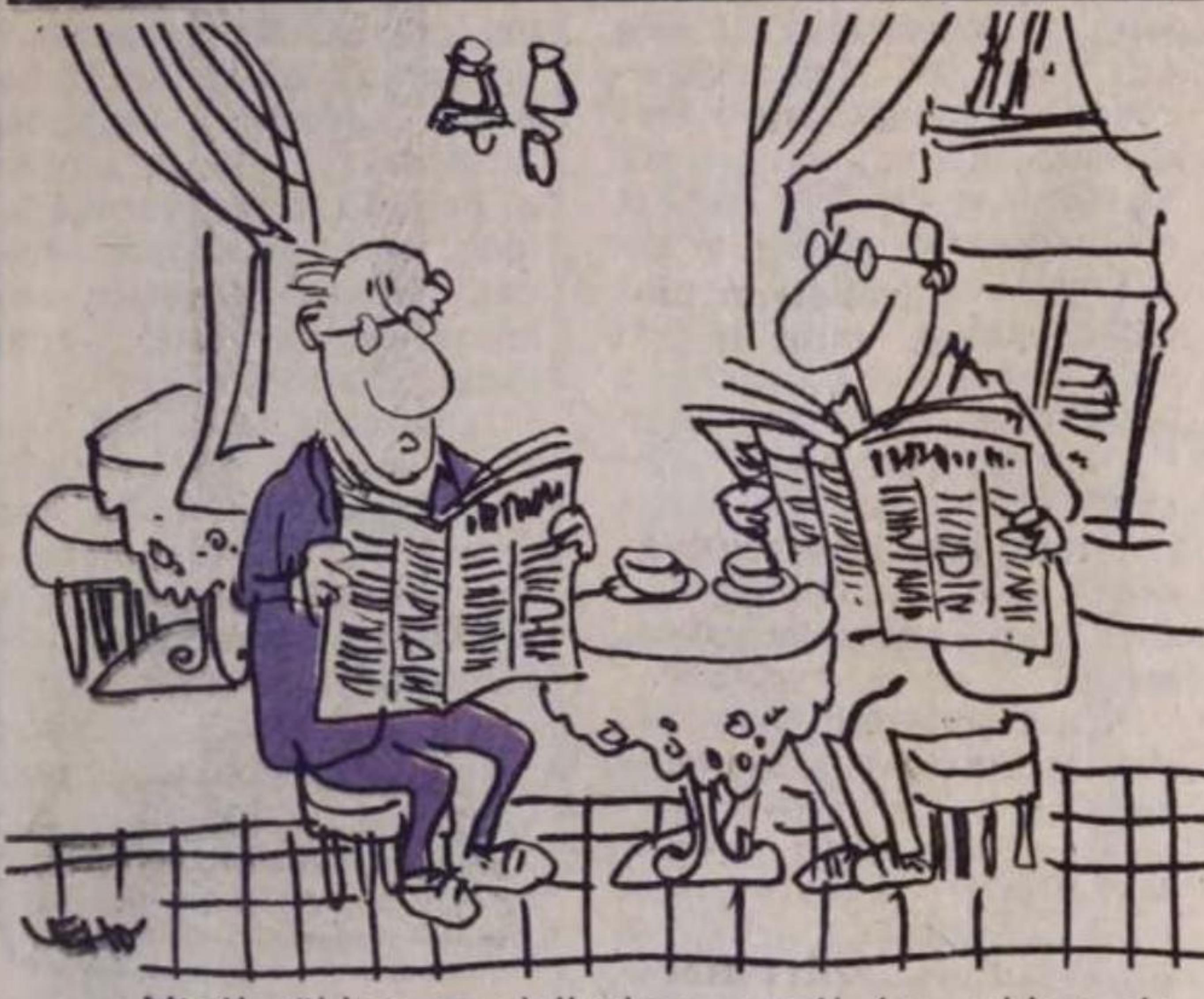

– Minél többet gondolkodom, annál kevesebbet értek...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Nemdohányzó faluban.

— Jó napot kívánok, Kovácsékat keresem.

— Rögtön jönnek, kedveském, csak átugrottak a szomszéd községbe elszívni egy cigarettát.

HÓTT'MODERN

A két csacsi és idős kis rajongó műtárgyról műtárgyra ájuldozott Oberbreughel Kelevéz gyűjteményes kiállításán. Fizikai és érzelmi energiáik végső latbavetésével igyekeztek túlagonizálni egymást, mert mit meg nem tesz az ember egy kis szellemi fölényért.

Úgy az ötvenedik műalkotás előtt aztán célegyenesbe fordult a vetélkedő. A térdük megrogygyant, szemük az égre jojózott.

— A szívem — hörögte az egyik idős kis rajongó és némi tajtékot igyekezett a szája szélére mesterkedni.

— Vizet! — zihálta a másik és megpróbált féltérdre rogyni, holott tudta, hogy a felegyenesedés az ő korában már nehézségekbe ütközik.

— Tetszik? — szólalt meg mögöttük egy hang, mintha tokaji aszún nemesedett hordódongát kongattak volna. Galambősz figura állt ott, hasig lengő szakállal, glóriaként röpdöső hajzattal, hunyori szemében az örök sihederek kajánságával.

— Mester! — jajdult fel rajongtában az egyik csacsi kis rajongó.

— Professzor! Admiralis! Félisten! — licitált könnyek között a másik.

— Micsoda mélység!

— Micsoda magasság!

— Micsoda súlyos mondanivaló!

— Micsoda röpke könnyedség. Az ég szerelmére, miképpen megyen ez?

A mester elmosolyodott.

— Nagyon egyszerű. Nézzék meg ezt a képet. Az ember gumiragasztóval bekeni a függőlegesre állított vásznat. Most fog egy tollseprőt és meglazítja a vacak kis szalagot, ami a tollakat a nádnyélhez illeszti. Ezekután dohányport gyömöszöl az orrlikába és csakhamar rátüsszenti a tollakat a vászonra.

— Művészet! — kiáltotta az egyik csacsi kis rajongó. — Hol vannak a te határaid?! Már kezdem érteni. Ezek lennének itt a tollak... hát ezek a barna kis micsodák?

— Az a dohánypor, kisztihand.

— És ez a felkavaró kis izémizé itten?

— Az a tüsszentés. Na de vessünk egy pillantast erre a másik remekműre, hölgyeim!

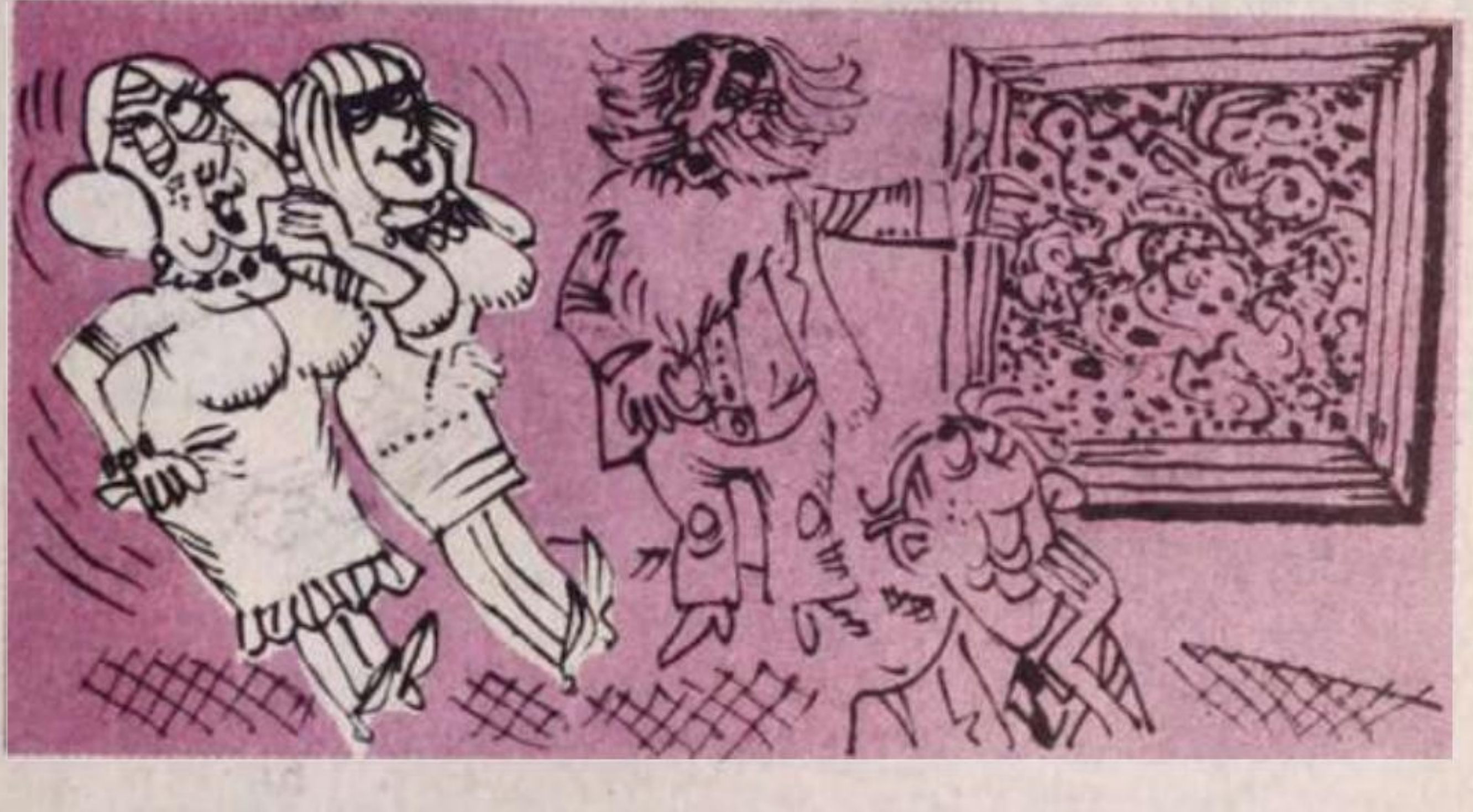

— Most van végem! — kiáltott az egyik csacsi kis rajongó. — Az eufóriának is vannak korlátai. Ember ennyi gyönyörűséget elviselni sem képes.

A másik csacsi kis rajongó már szóhoz sem jutott az elragadtatástól, így hát csendesen turbékolni kezdett.

— Ezt még egyszerűbb volt megalkotni — mondta a mester. — Az ember lefekteti a vásznat a padlóra. Rátesz három indiánert, kinyom egy tubus gulyáspasztát és egy tubus Solvodent fodormentás fogkrémet. Most fog egy élénk kiskutyát és hátul bekeni csipetnyi pirospaprikával. A kiskutya ennek hatására élénk ütemben kezdi magát fel s alá vonszolni a vásznon, szétkeni a trutymókat és a műalkotás — hoppá! — már létre is jött.

— Ez már maga az eutanázia — sikoltották a csacsi kis rajongók. — Mester, adna egy autogramot?

— Na egy pillanat. Maguk az adóhivataltól vannak?

— De kérem...

— Csak nem a különleges ügyosztálytól?

— Szó sincs róla.

— Na jó, akkor nem bánom.

Odakanyarintotta a nevét, a csacsi kis rajongók kővé dermedtek.

— Hát... hát... ön nem Oberbreughel Kelevéz, a neves képzőművész?

— Frászt. Én Cakk Ede vagyok, a neves műtárgytolvaj.

Zavart csend támadt, aztán a csacsi kis rajongók nevetgélni kezdtek.

— Hehe... az is egész mókás. És innét mit óhajt ellopni?

A mester arca elsötétült.

— Innét, ostoba ludak? Innét semmit. Nekem ízlésem is van...

Peterdi Pál

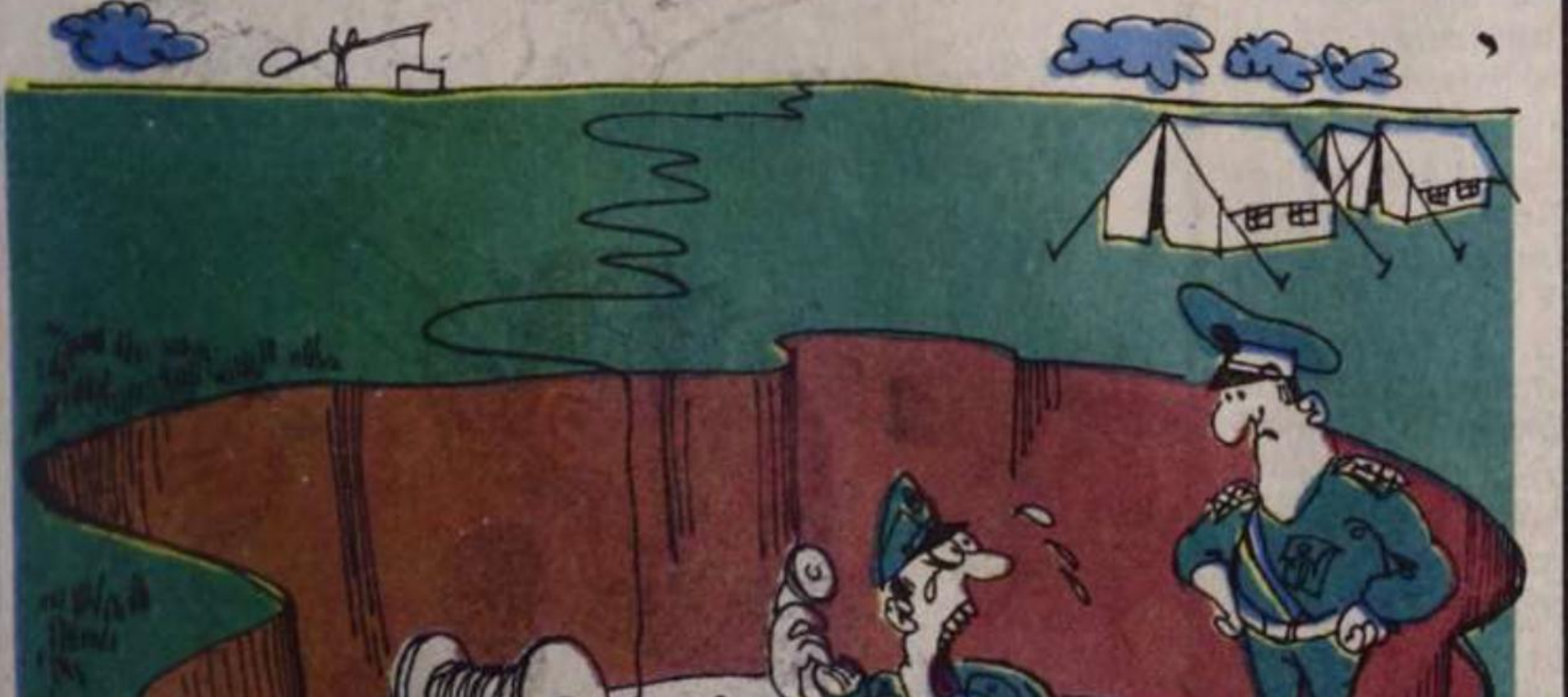

– És ha felhívnám a tudakozót?!

KÓRUSHANGVERSENY

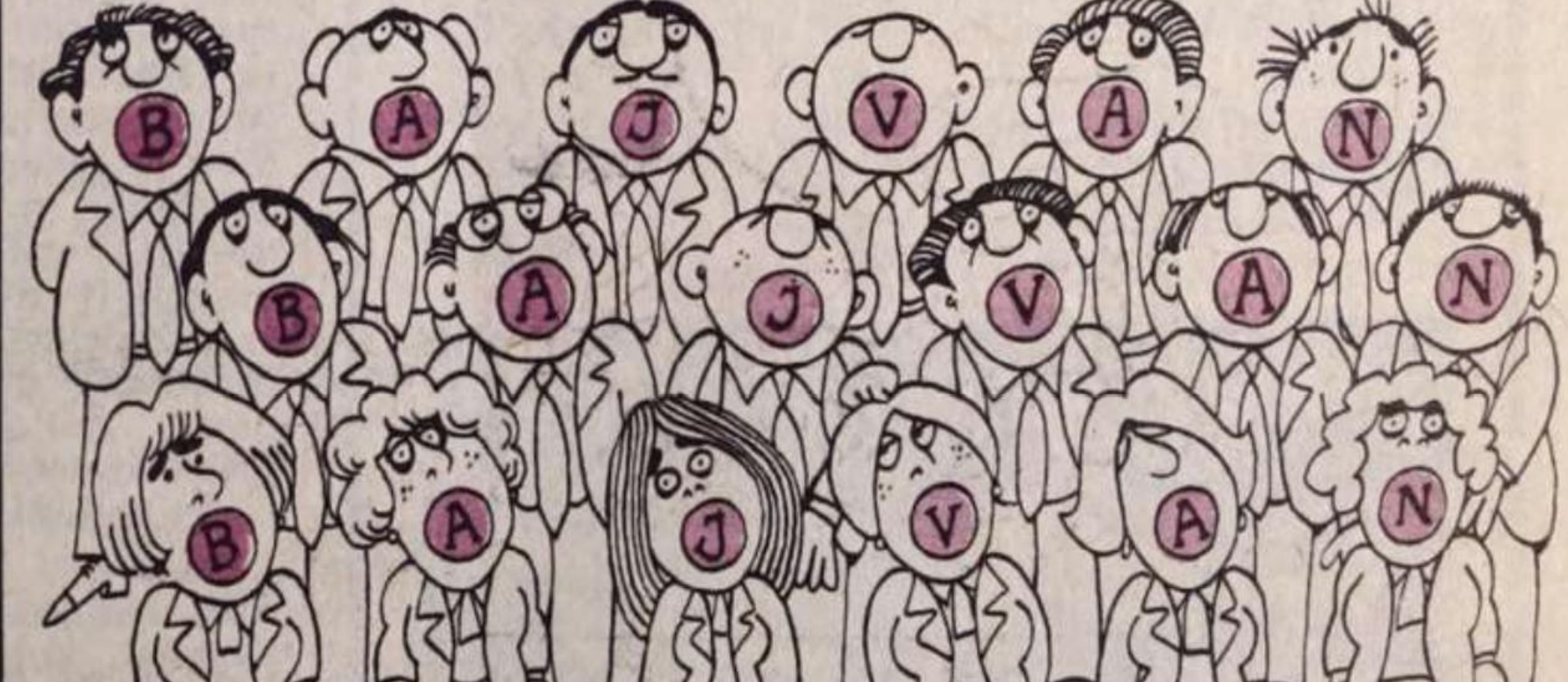

Nyolc gól a magyar—lengyelen

MOST MÁR NEKIK IS NYOLC...

MAGYAR TURISTA

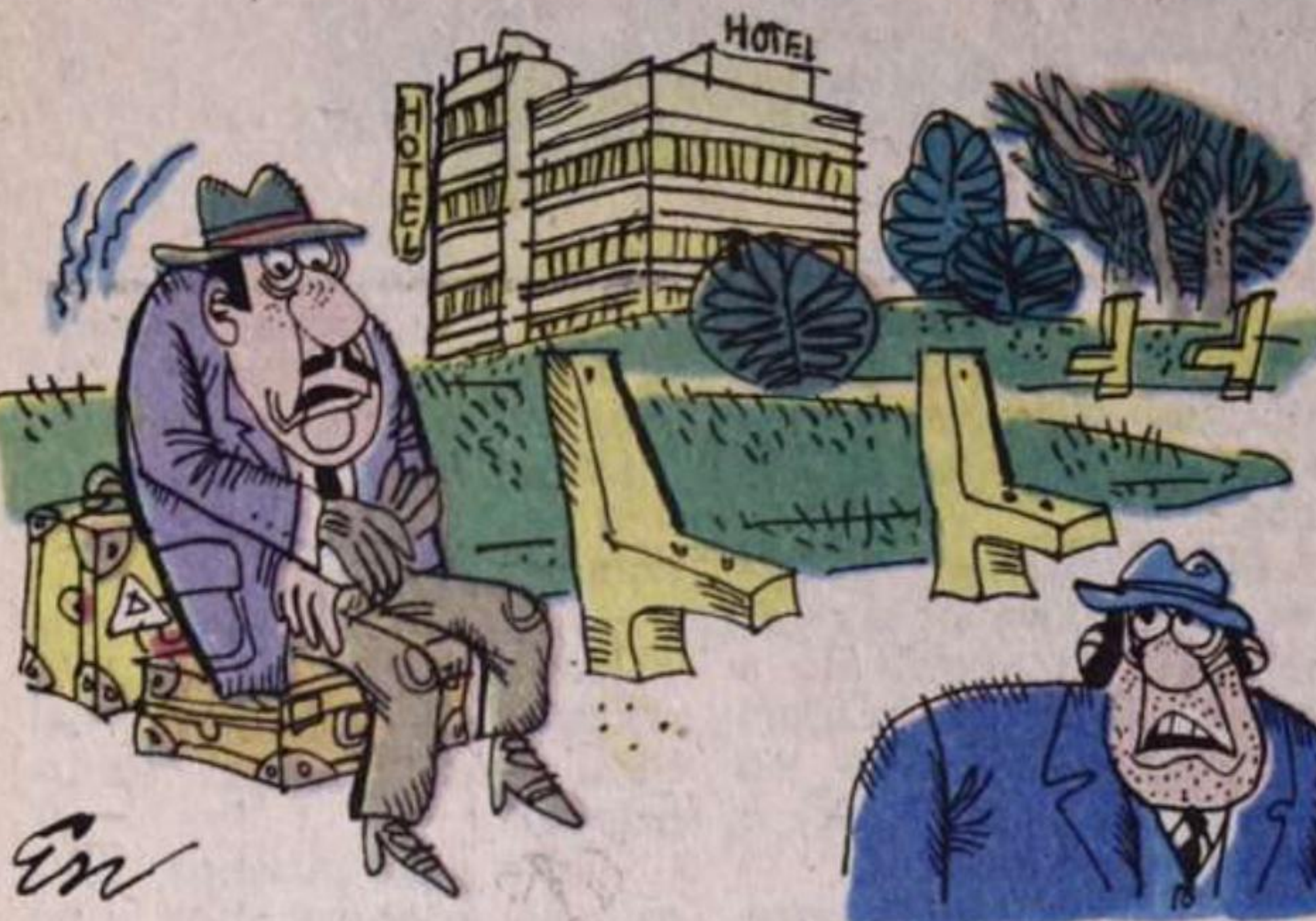

– Biztos a szállodások rongálják a padokat...

IDEGENFORGALOM

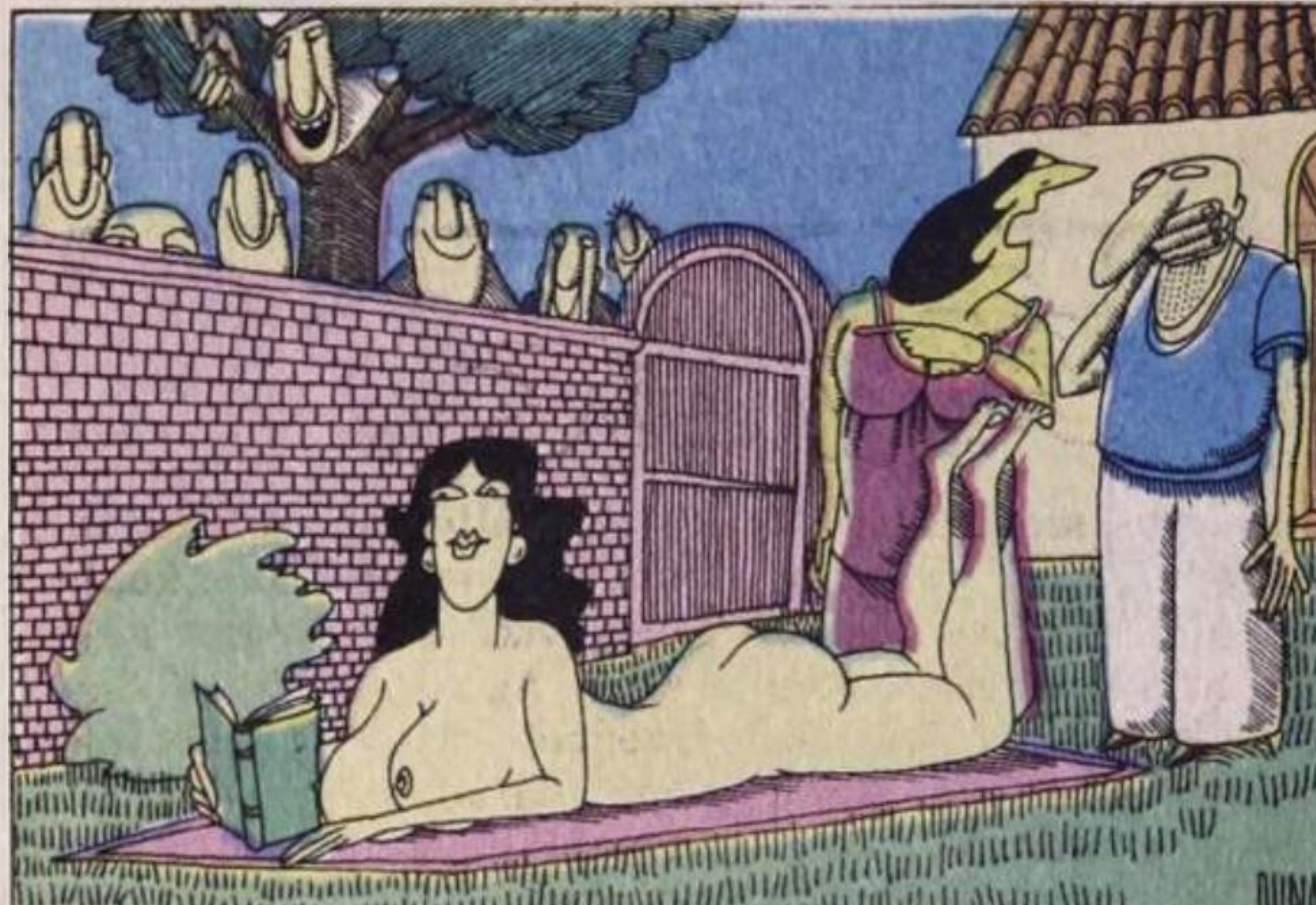

– A lányodat szájon vágod, a nézőktől pedig dollárban beszeded a jegyek árát.

SOKKBÓL IS MEGÁRT A SOK!

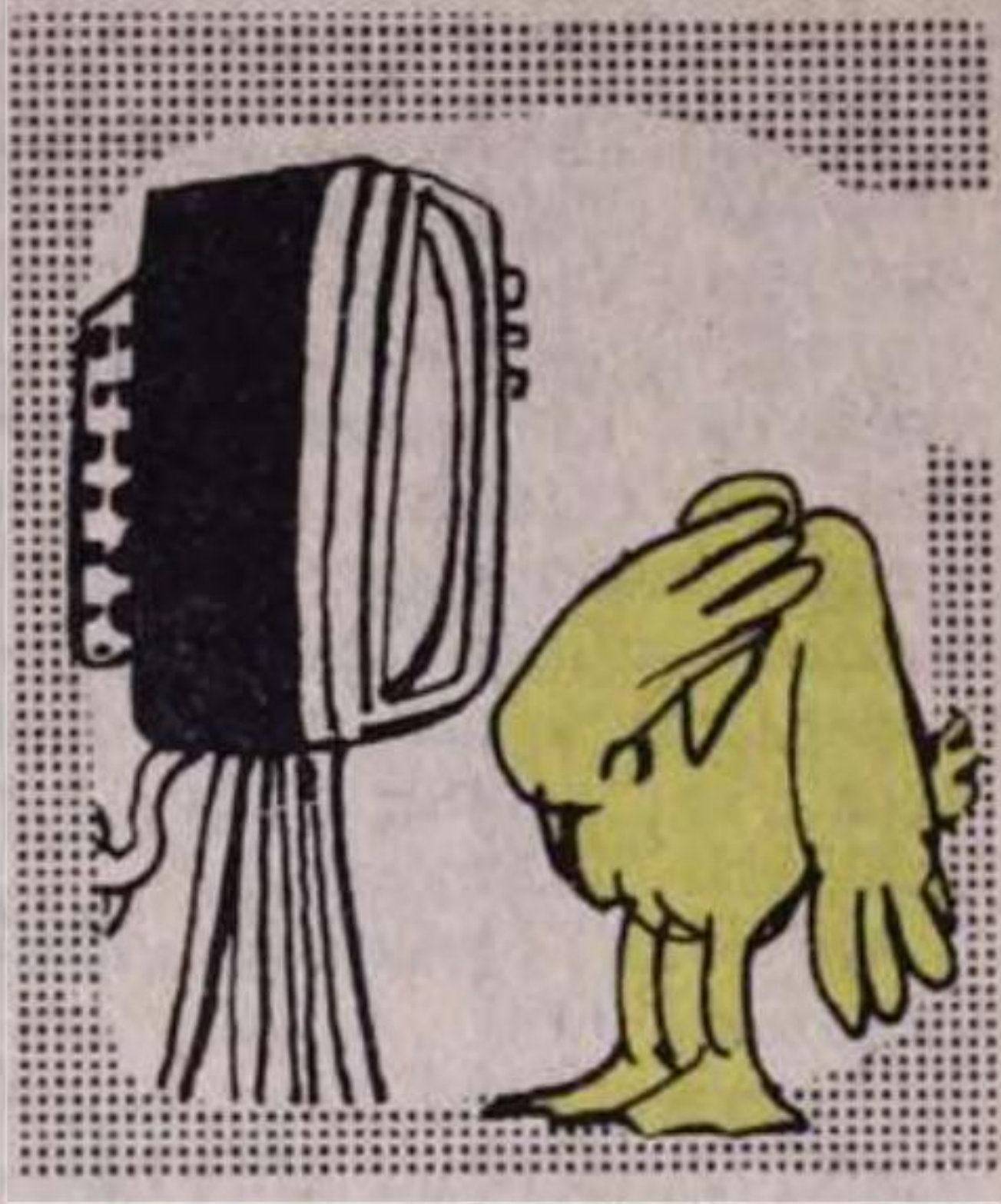

Bár Csütörtök Esti Kis Idegesítőnk, a Sokkoló, fiatalon elhunyt, egy olyan héten, amelyen három labdarúgó-mérkőzést is adott a tévé, nem maradhattunk izgalmak nélkül.

Kezdődött a magyar—spanyollal. Ez a meccs csattanós választ adott annak a tollforgató kollégának, aki az egyik ifjúsági hetilapban azon siránkozott, hogy a magyar humor jelenleg mélyponton van. Ha valakinek ez a véleménye, nem árt, ha egy kicsit jobban körülnéz a televízió házatáján is. Komlósi Gábor például, aki a spanyolok elleni meccset közvetítette a Fradi-pályáról, olyan kedves, már-már gyermeki bájjal viccelődött azon, hogy az Üllői úti felüljárón öt autó egymásba rohant, hogy mi, akik a képernyő előtt szurkoltunk, kénytelenek voltunk vele nevetni. Amikor pedig a helyszínre érkező mentőautót is mutatták a tévések, már alig bírtunk féktelen jókedvünkkel.

Néhány órával később Gulyás Lászlónak már kevesebb szerencséje volt az Ajax—Lokomotiv Leipzig KEK-döntővel. Se szirénázás, se mentők, csak a nagyon jószemű néző fedezhetett fel a képernyőn egy-egy bukósisakos rendőrt. (Lehet, hogy azok is tűzoltók voltak?) Pedig Gulyás már az emlékezetes Heysel-stadionbeli katasztrófánál is bizonyította, hogy értő művelője a finom, míves humornak. Még emlékezhetünk, hogy miközben a belgiumi stadionban annyi halott volt, amennyit még a Sokkoló is megirigyelhetett volna, muzikális riporterünk vidám, pattogó diszkózenéért esdekelt itthon maradt kollégáinak.

Most, az athéni közvetítés alkalmával nemcsak Gulyást, magunkat is sajnálhattuk: se erőszak, se halál, csakis foci — igaz, ez utóbbi nem közép-európai fokon. (Mint utóbb kiderült, a mecs utáni éjszaka volt némi vandalizmus és erőszak, de erről már nem a sporthírekben számoltak be.)

Négy nappal később, vasárnap, a magyar—lengyel meccset közvetítette Knézy Jenő a Népstadionból. Ez alkalommal a versbarátok is kaptak valamit: már a mérkőzés kezdete előtt egy hatalmas transzparensen pásztázott a kamera, melyen a következő költeményt olvashattuk: „Verebes a haját tépi, / a mérkőzést ma elveszíti." Mint azóta már tudjuk, nem lett igazuk az ismeretlenség homályában megbúvó alkalmi fűzfapoétáknak. Verebes és csapata megnyerte a mérkőzést, ám ez csak az utolsó félórában vált nyilvánvalóvá. Addig úgy tűnt, az ellendrukkereknek lesz igazuk: a lengyelek kétszer is vezettek, ráadásul a kiváló Jenő két esetben is 11-est reklamált a lengyelek javára — az egyik talán valóban az volt! — és azon kesergett, hogy Híres, a magyar hátvéd miért nem kap már sárga lapot! Ennyi riporteri tárgyilagosság láttán senki sem vádolhatta azzal, hogy hazafelé húz a szíve!

A második félidőben aztán, talán mert ekkor már Jenő is a mi csapatunkért szorított, sikerült felülkerekednünk. A verses transzparenst sem láttuk többé, s ebben az euforikus hangulatban még azt is elfelejtettük, hogy a meccs előtt, a Himnuszok alatt háttal álltak a tévénézőknek a játékosok. Két eset lehetséges: vagy a futballisták nem tudták, merre van a kamera, vagy a kamerák nem tudták, hogy egy játékosnak melyik az eleje és melyik a hátulja...

A három meccsen kívül is maradtak még izgalmak a televíziós bőségkosárban: véget ért a Nyolc évszak, s bár Borbás Brigitta felborult egy Zsigulival, még időben odaért a színművészeti főiskola felvételijére. Elkezdődött az „Öreg" című nyugatnémet bűnügyi sorozat, körülbelül annyi izgalommal, amennyit egy ehető gombaféleség érezhet, növekedés közben. Az ugyancsak most indult Sógun a középkori Japánban játszódik — akkor, amikor a Felkelő Nap országában még nem autógyártásukkal, hanem kegyetlen szokásaikkal kergették romlásba a külföldieket.

Izgalmas hete volt hát a nézőnek, a sok esemény valósággal sokkolta a képernyő elé szorult lakosságot. Pedig a tévé ezúttal is vigyázott, nehogy túlfeszítse a húrt és csakis a még elviselhető mennyiségben adagolja a borzalmakat: a személyi jövedelemadóról ezen a héten egyetlen szó sem esett a műsorokban...

Föld S. Péter

MEGKEZDŐDTEK A FELVÉTELIK

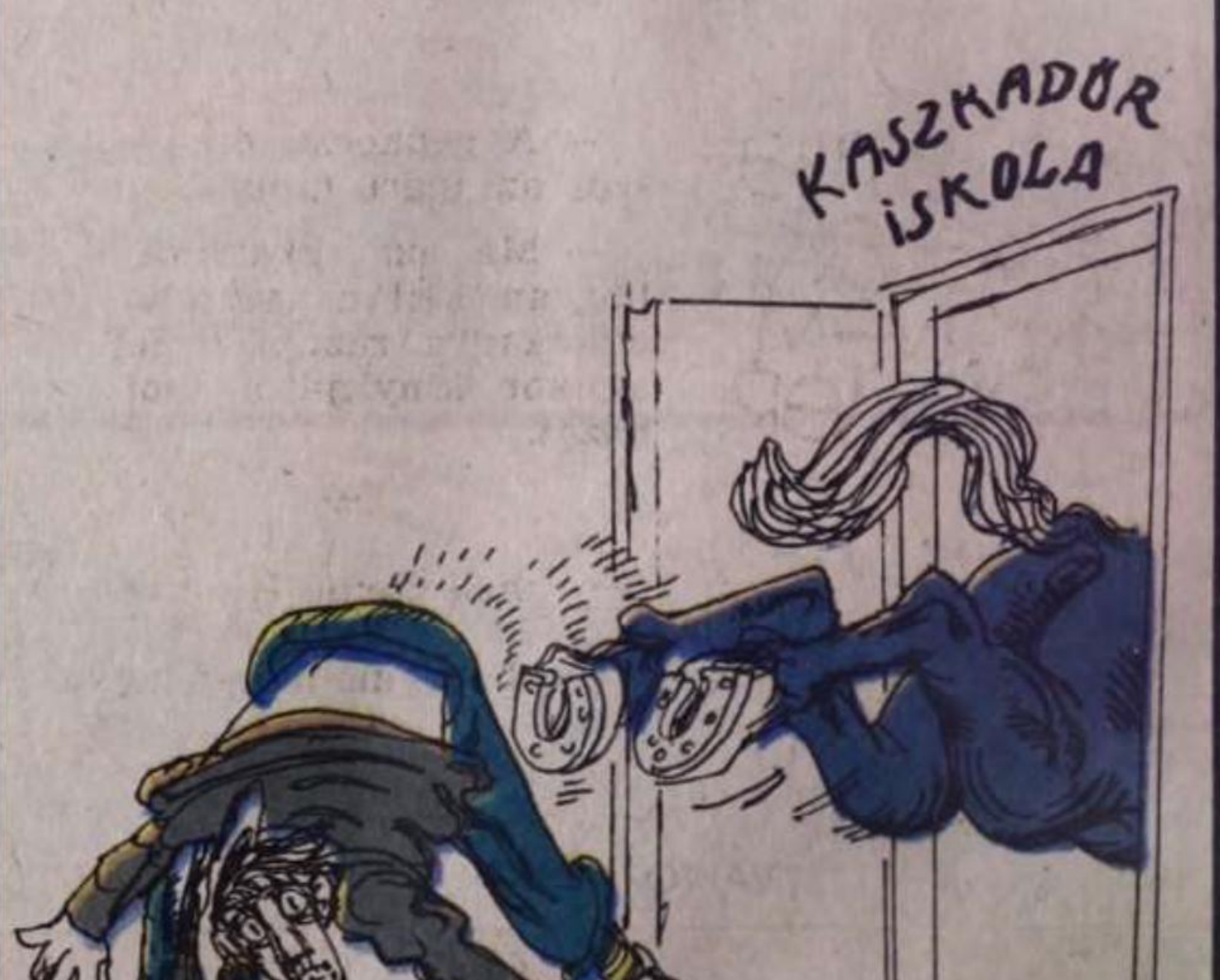

FOTÓSAROK

FÚJJ!

Valaki csúnyán néz. Lehet, hogy hamisan játszunk?

De mi az, amit rosszul csináltunk? Elmulasztottunk valamit megtenni? Rossz ütemben fújjuk a trombitát?

Megannyi gyötrő kérdés. A választ csak egyvalaki tudja, ő azonban nem szól semmit, csak csúnyán néz. Ha legalább megmondaná, hol hibáztunk? Melléfogtunk, rossz a hallásunk, vagy nem láttunk meg időben egy balkanyart? Sok a selejtünk? Nem tudjuk, honnan fúj a szél?

Valaki csúnyán néz. A fényes szelek visszafelé fújnak, életünk gyakran korszerűtlen és mi magunk sem vagyunk túlságosan modernek.

Állítólag egy csapatban játszunk: van aki hamisan fúj, s van, aki csúnyán néz. Tekintete szigorú, amit gondol, katonai titok. Az arckifejezés sem árul el semmit. Csak annyit mond: Fújj!

efespé

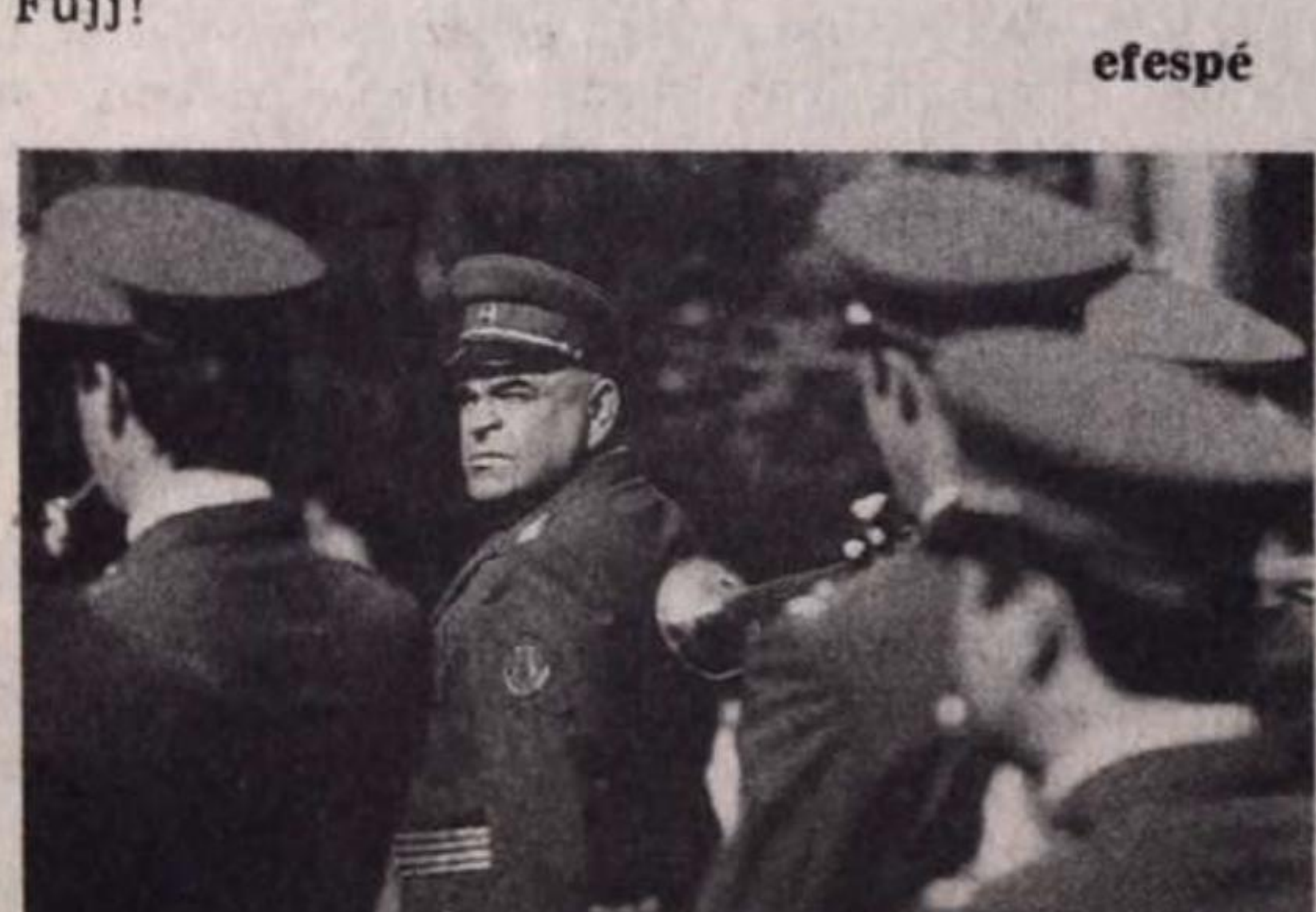

(Rédei Ferenc felvétele)

Sörözőt nyitott egy tejüzem

A SÖR JOBBAN TEJEL?

Óriási vizát fogtak Pakson

JÓ, DE MIKOR FOGNAK DEVIZÁT?

ALLERGIA

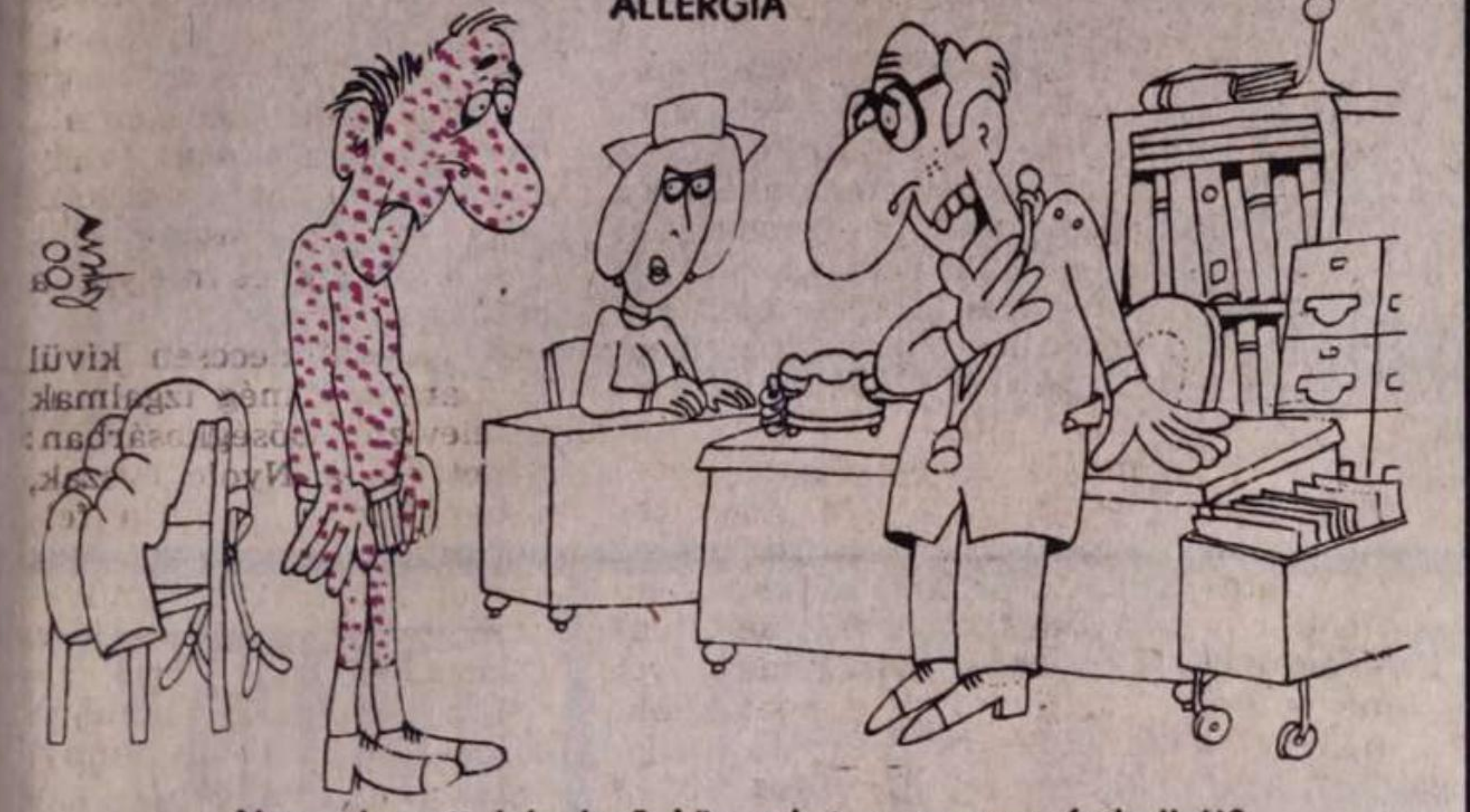

– Nem olvasott leleplező könyveket a magyar futballról?

SAVAS ESŐ

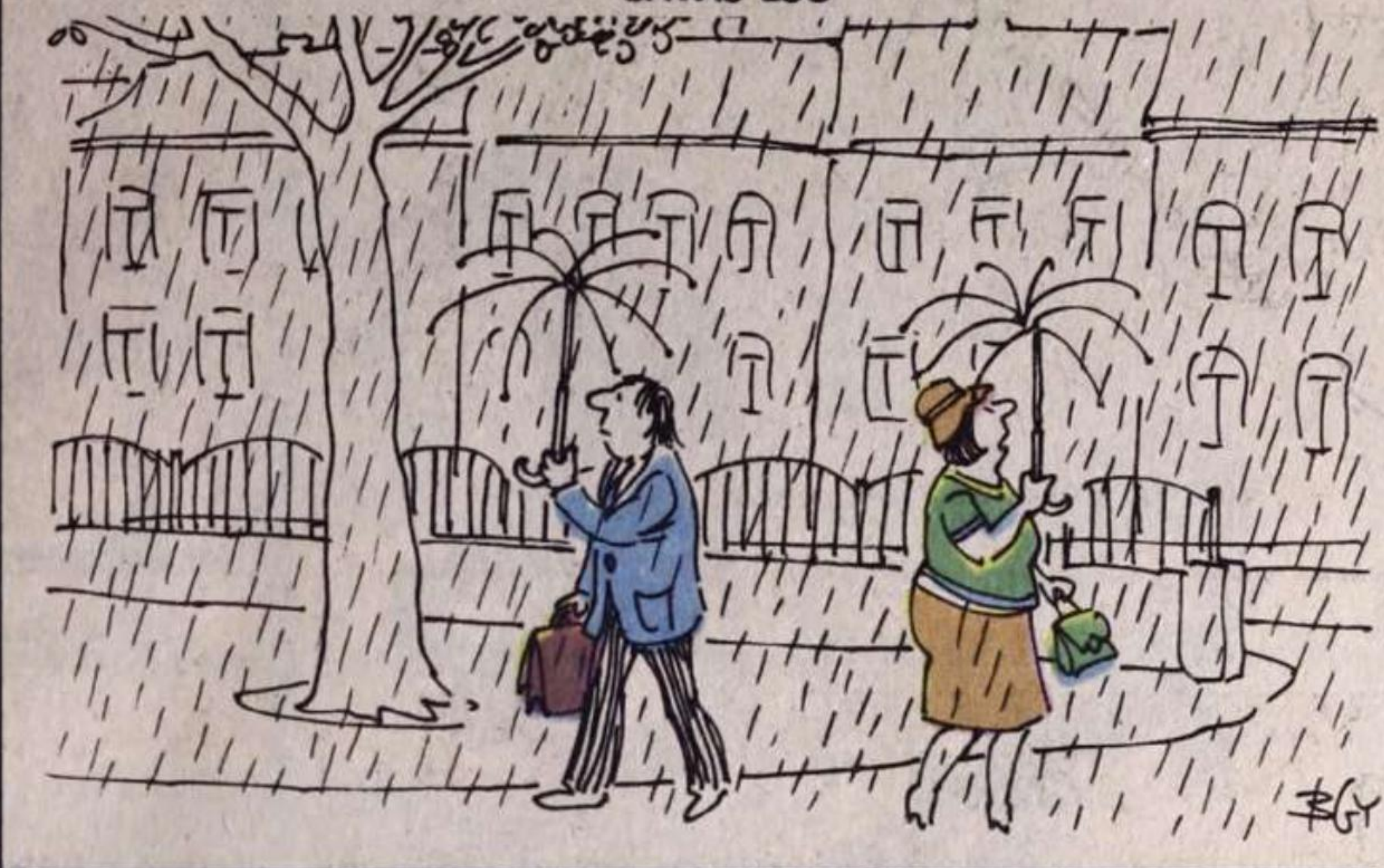

ÚJ MAGYAR ADÓ-VEVŐ

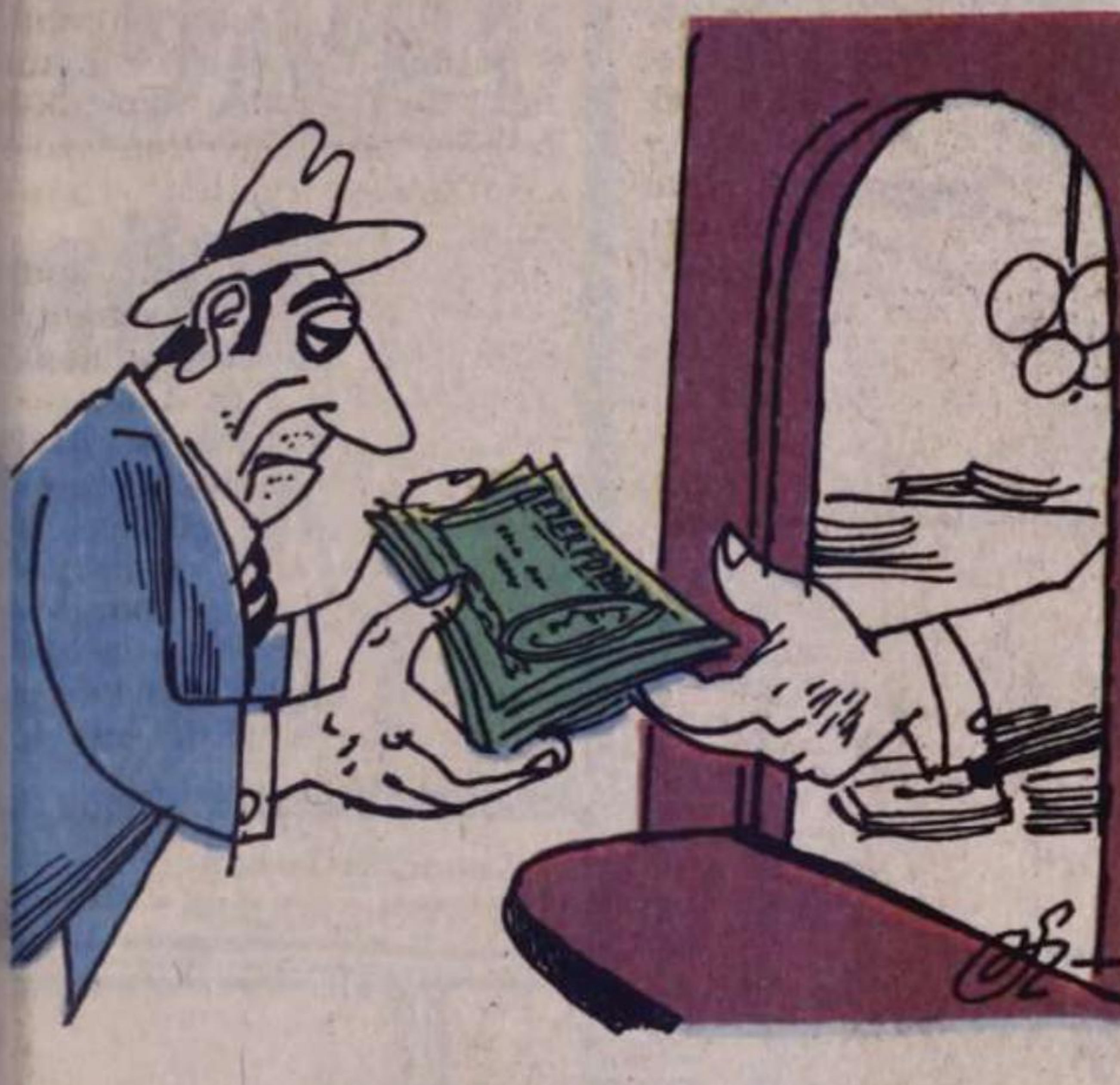

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— A gépkocsiszerelő így szól az ipari tanulóhoz:

— Ma azt gyakoroljuk, hogyan kell a szerelőnek elborzadva ráznia a fejét, amikor kinyitja a motorházat.

*

— Ígérd meg, szívem, hogy mellettem leszoksz az ivásról...

— Drága szívem, hiszen én nem melletted fogok inni!

VÁLTOZÓ IDŐK

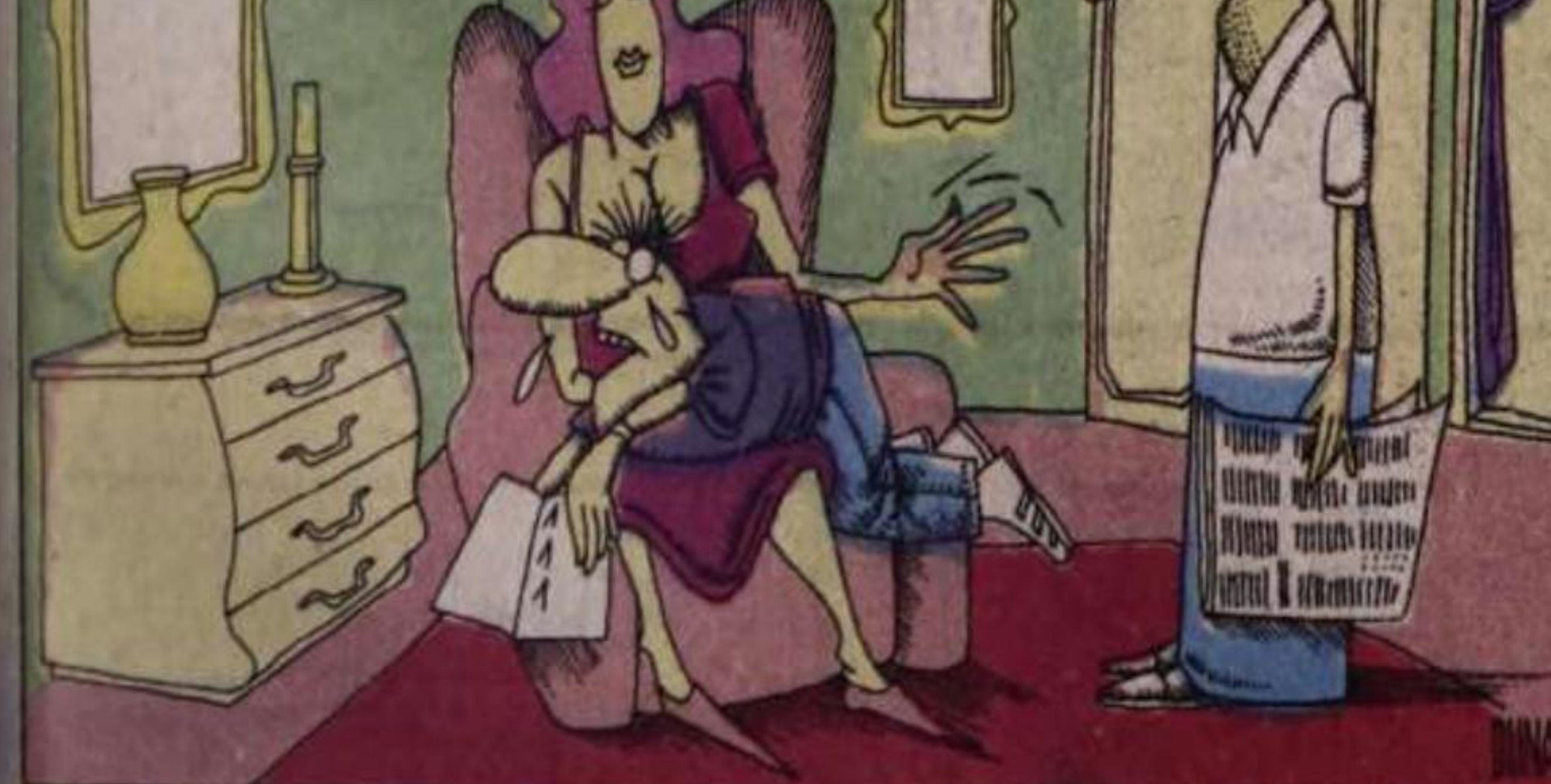

– Ne verd a gyereket! Manapság a hülyeség a legjobb tőkebefektetés.

ESZMEI ÉRTÉK

Nálunk, a vállalatnál futótűzként terjedt el a hír, miszerint Városfalvit egy másik cég emberei kinézték maguknak. Arról a bizonyos másik cégről köztudott, hogy ott a legrosszabb időkben, sőt még napjainkban is jól mennek a dolgok, bölcs a vezetés, világosak a célok, szervezetten dolgozik mindenki, exportképes termékeket gyártanak, s a dolgozók jövedelme biztosan őrzi reálértékét.

Ezért aztán senki sem értette, hogy miért pont a mi vállalatunktól és miért pont Városfalvit nézték ki maguknak. A mi cégünk ugyanis még középszerűnek is középszerű, gyakori nálunk a fejetlenség meg az anyaghiány, s ha a vezetőink még csak-csak, ám termékeink sosem jutottak ki a világpiacra, a munkafegyelem is inkább rossznak mondható, mint lazának. Városfalvi Botondot műszaki-gazdasági tanácsadóként alkalmazzák, csakhogy már évek óta egyetlen tanács nem jut az eszébe. Sem műszaki, sem gazdasági. Vagyis univerzális szakember, csak elszokott ettől.

Hazudnék, ha azt állítanám, hogy mindenki örült nálunk a nagy újságnak. Igazából irigységünkbe némi irigység vegyült, amikor a nagy eseményt vállalatszerte tárgyaltuk, márminthogy az a menő profi cég kiszúrta magának a Városfalvit. Büszkék pedig már csak azért sem voltunk, mert egy idő óta elszoktunk sajnos a büszkeségtől. Akkor meg mire vágjon föl az ember.

Beszélték egyébként azt is, hogy profiéktól hamarosan megfigyelők érkeznek, s árgus szemekkel lesik majd, vajon mit produkál a mi Városfalvink. Aztán, ha a kép kedvezőre kerekedik, újra leülnek tárgyalni a főnökséggel. Később, úgylehet, Városfalvit próbamunkára hívják meg, hadd lássák, mire képes a leendő új társak között, a szokatlan környezetben. Ha minden klappol, ezek után, talán már ősztől, Városfalvi az új munkahelyén szaggatja az istrángot.

Néhány nap múlva valaki azt újságolta, hogy az érdeklődés nyomán kollégánk iránt más cégek is érdeklődnek. Az egyik jobb, mint a másik, van köztük kisvállalkozás, meg géemká is, s ezek most egymásra licitálnak, s a Városfalvi eszmei értéke már meghaladja a 800 ezer forintot, még akkor is, ha ez a jelenlegi fizetésén nem látszik. A dolog odáig jutott, hogy az üzemi lap munkatársa egyenesen a vezérigazgatónak szegezte a kérdést: mi igaz a Városfalvi körül keringő szóbeszédből? A válasz semmitmondóan sokatmondó volt, ahogy már megszoktuk. Azt viszont a direktor sem tagadta, hogy több cégtől is megkeresték Városfalvi ügyében, a tárgyalások folynak, s miként a futballvilágban, kitűnő tanácsadónkat az kapja meg, aki a legtöbbet adja érte. Az így befolyt összegből fizetést emelünk, ami marad, abból pedig kifestetjük az üzemi étkezdénket.

Városfalvit aztán valóban megnézték az idegenek, munka közben. Bár vitán felül tehetségesnek találták, kétségek merültek föl a szorgalmát, munkabírását, főként pedig az ambícióját illetően. És mindezt csak úgy ránézésre állapították meg! Később aztán az is kiderült, hogy tulajdonképpen ebbe az egész akcióba, mégpedig az elején, valami hiba csúszott. Névelírás vagy téves kapcsolás vagy ilyesmi. Ugyanis igazából nem a mi vállalatunkat, s főleg nem Városfalvi Botondot pécézték ki maguknak.

Mi pedig most, itt a vállalatnál, lassan elfelejtjük ezt az egészet. Csak akkor jut eszünkbe néha, ha tekintetünk az üzemi étkezde kopott falaira téved. No, meg fizetéskor. Mert nagyon hiányzik ám a borítékból, amit a Városfalviért kaptunk volna. De most már legalább kapiskáljuk, hogy mit értenek eszmei értéken.

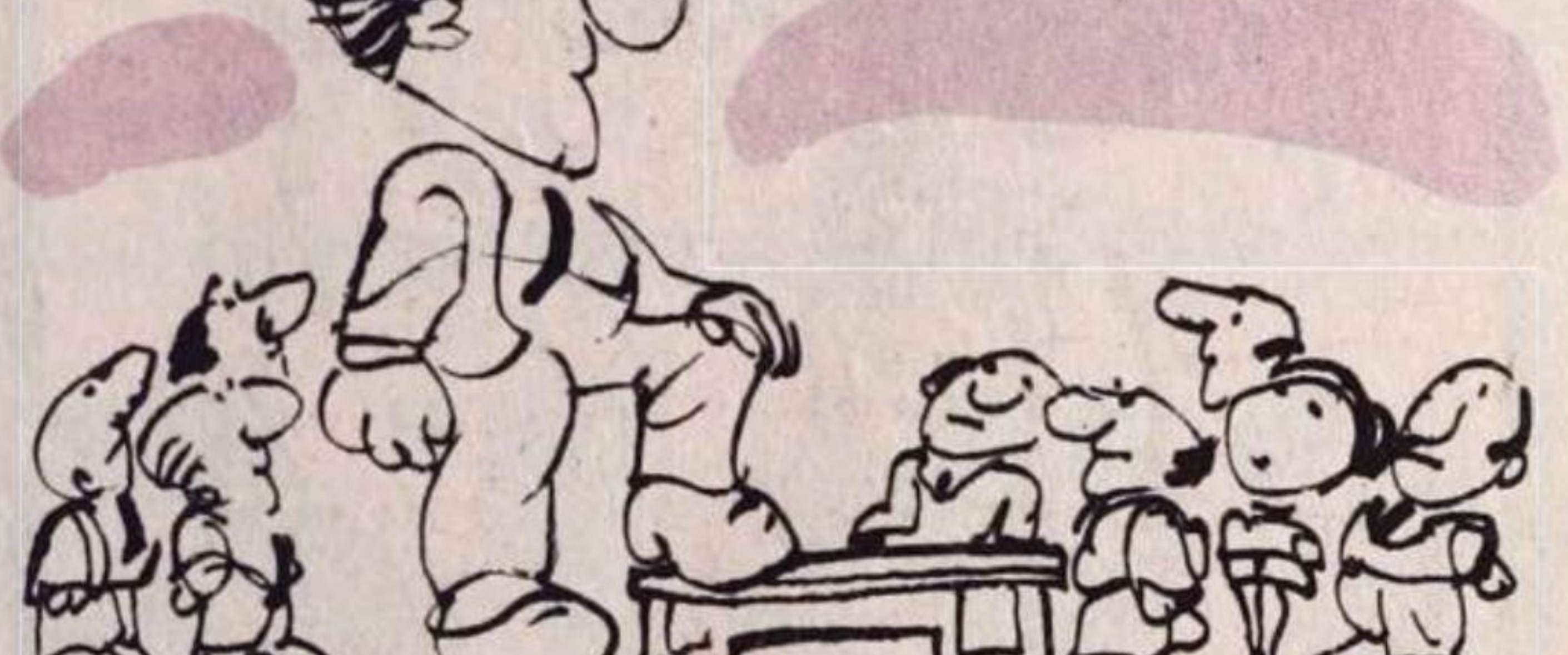

Münz András

Hegedűs István:

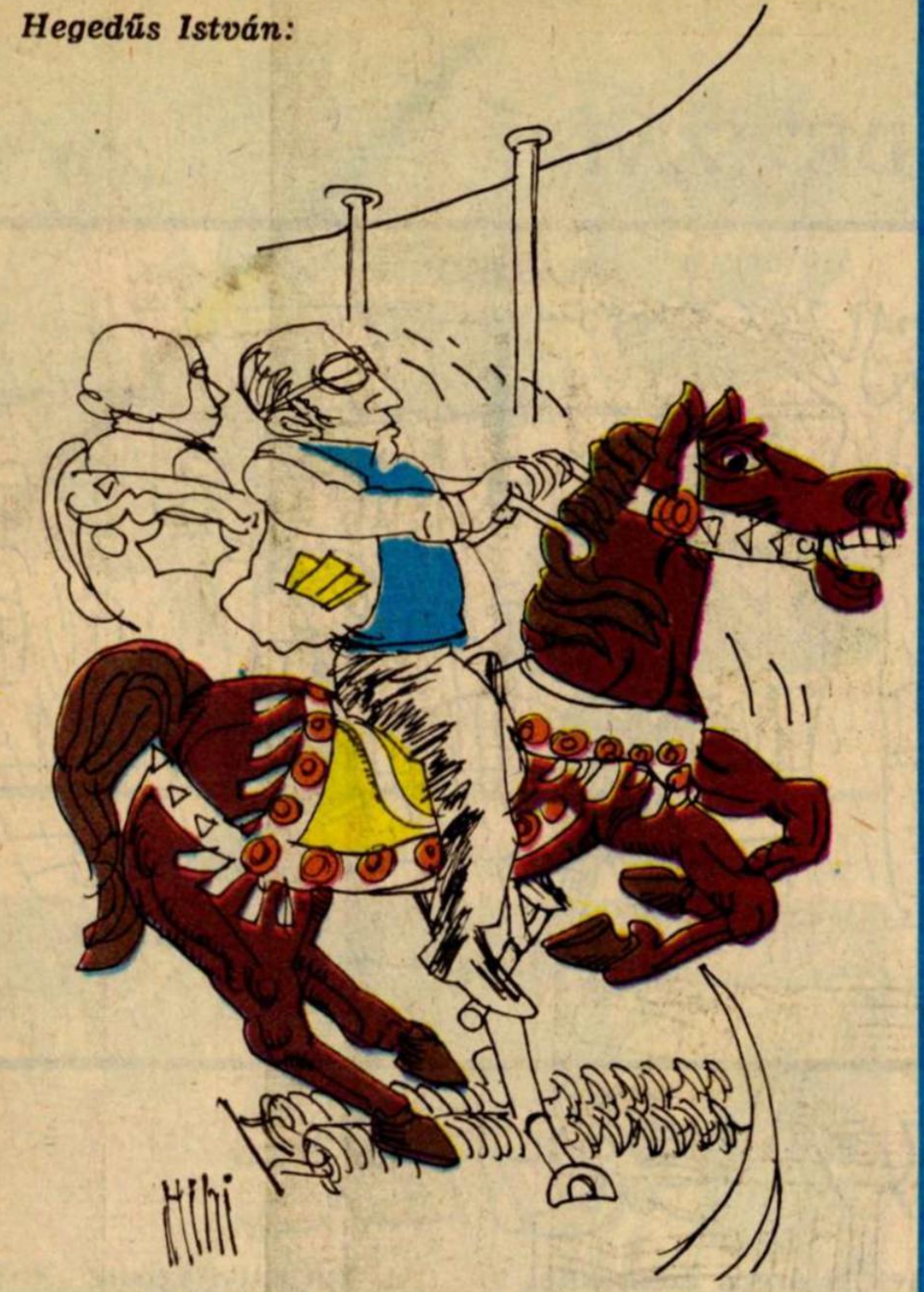

— Külföldi tenyésztésű körhinta lovakba.

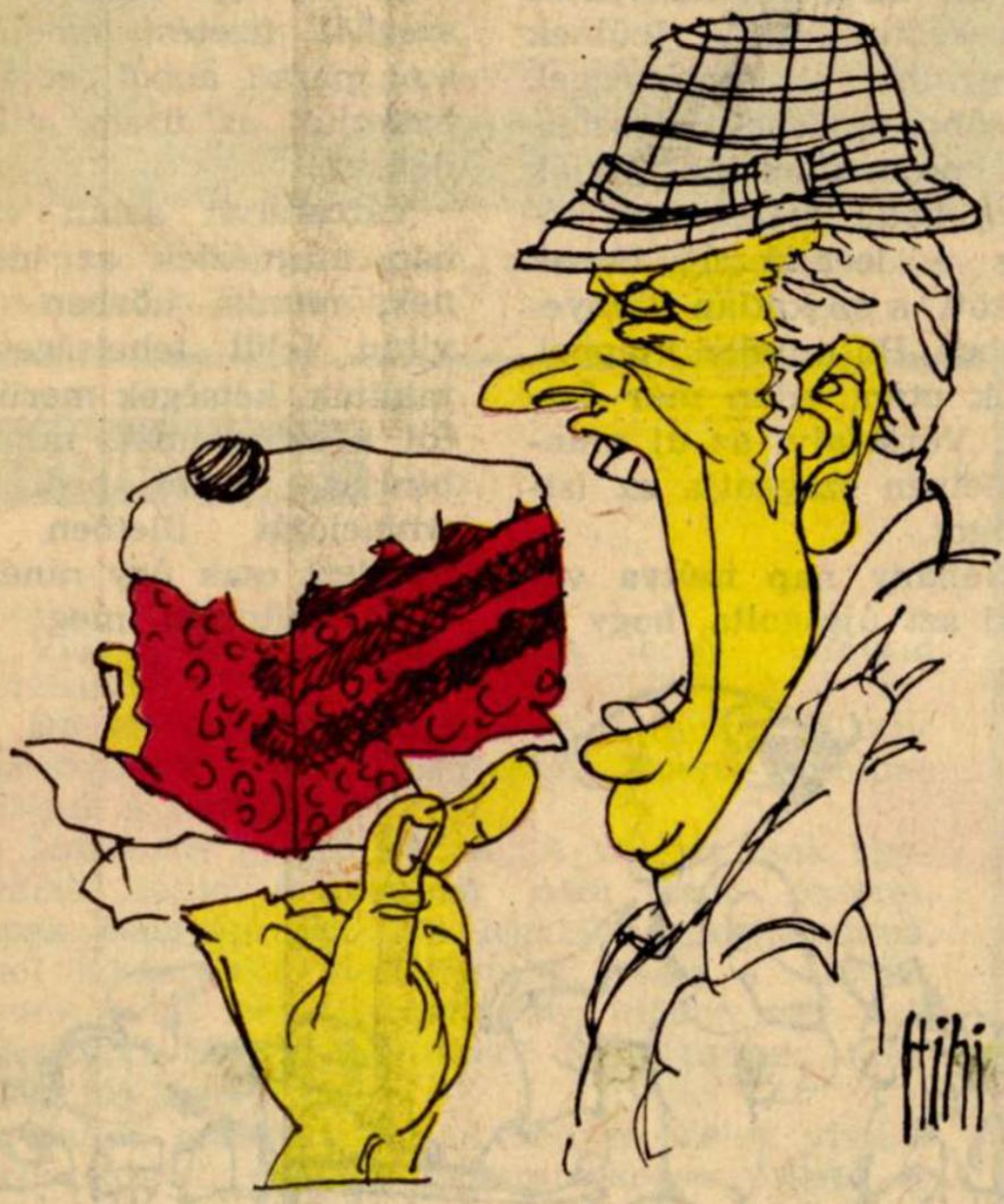

— Egy sarokházba.

Dallos Jenő:

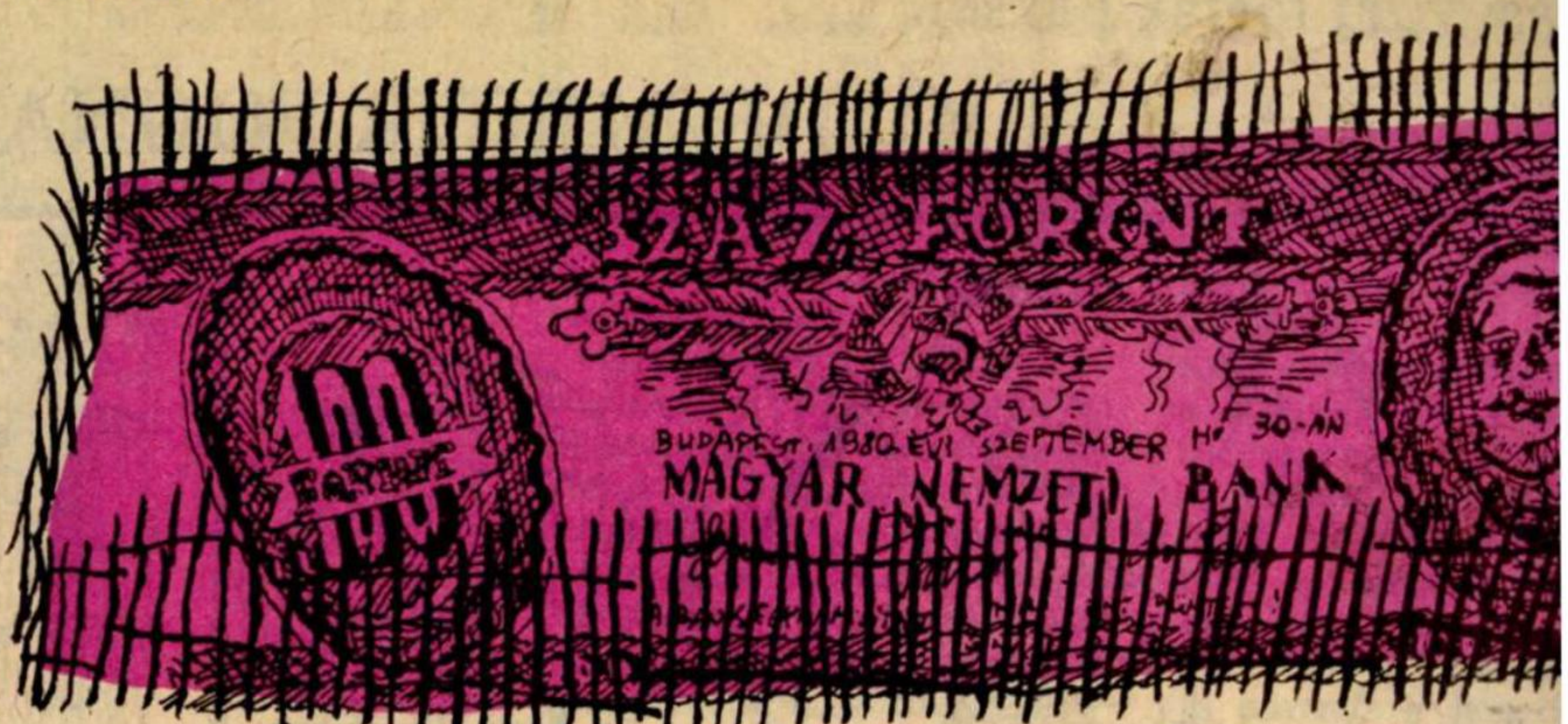
SZÁZ FORINT
100
BUDAPEST, 1980 ÉVI SZEPTEMBER HÓ 30-ÁN
MAGYAR NEMZETI BANK

— Telekbe.

Sajdik Ferenc:

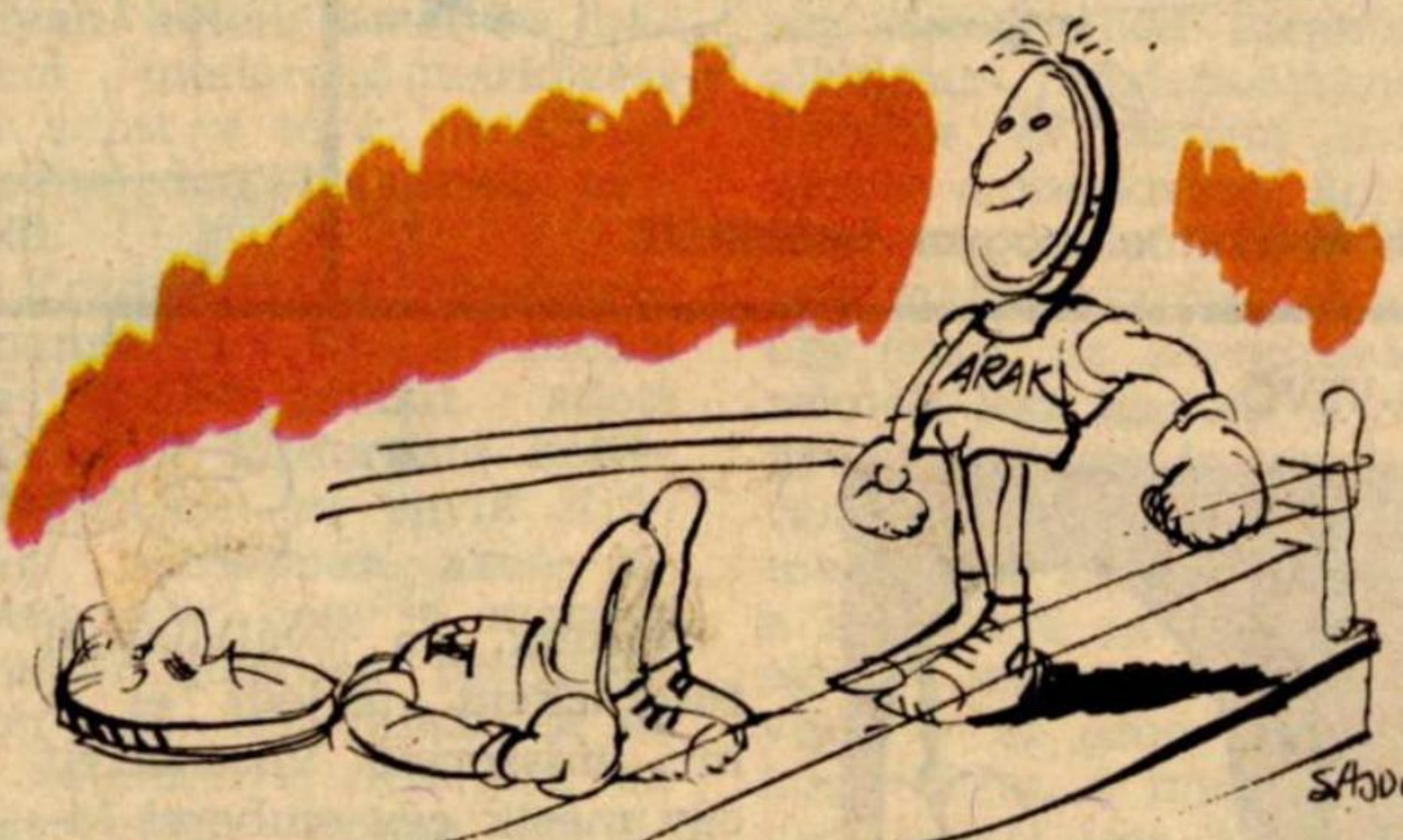

— Fekszik az már.

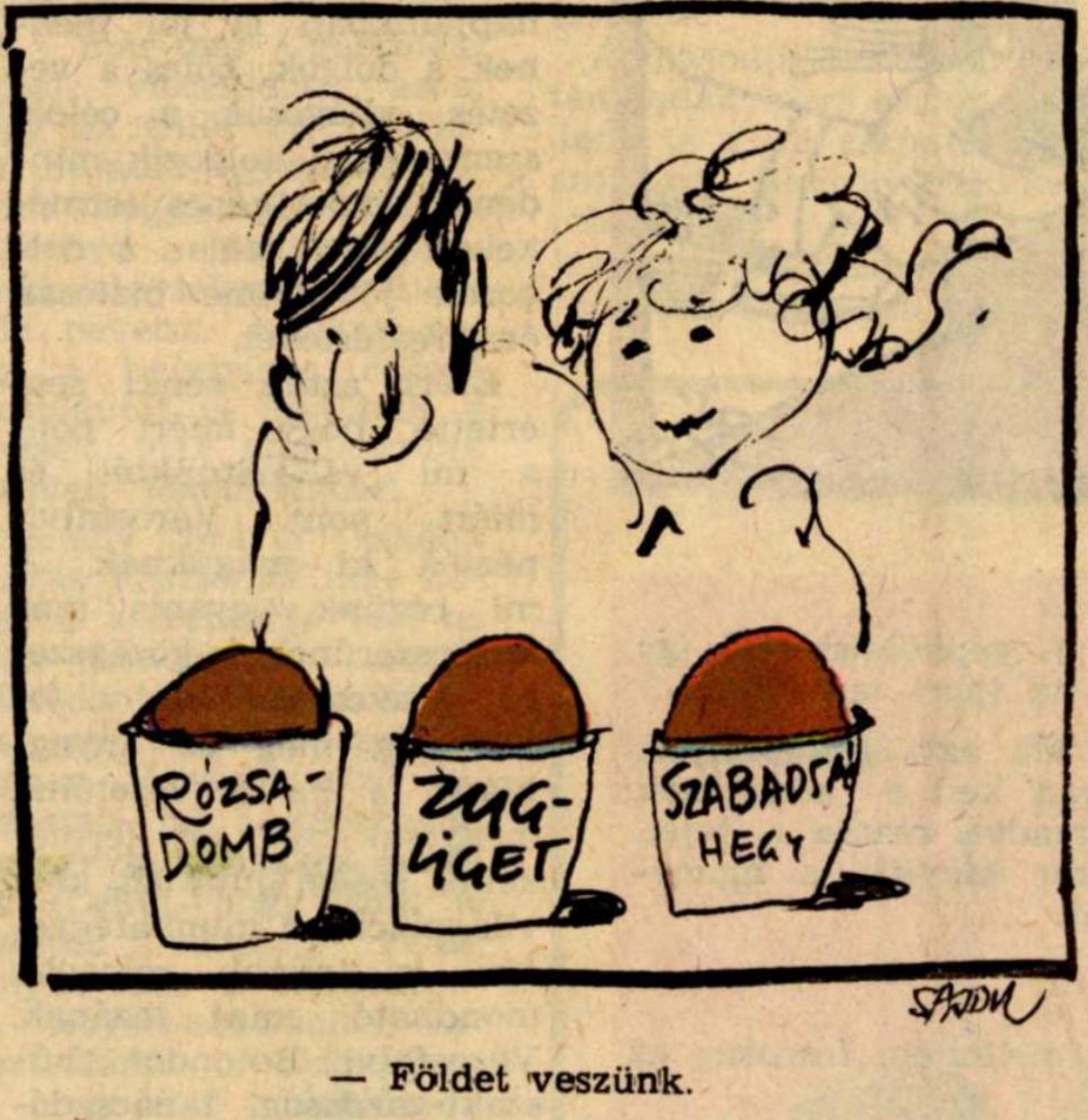
RÓZSA-DOMB
ZUG-LIGET
SZABADSÁG HEGY

— Földet veszünk.

LUD

FŐR

A

Lehoczki István

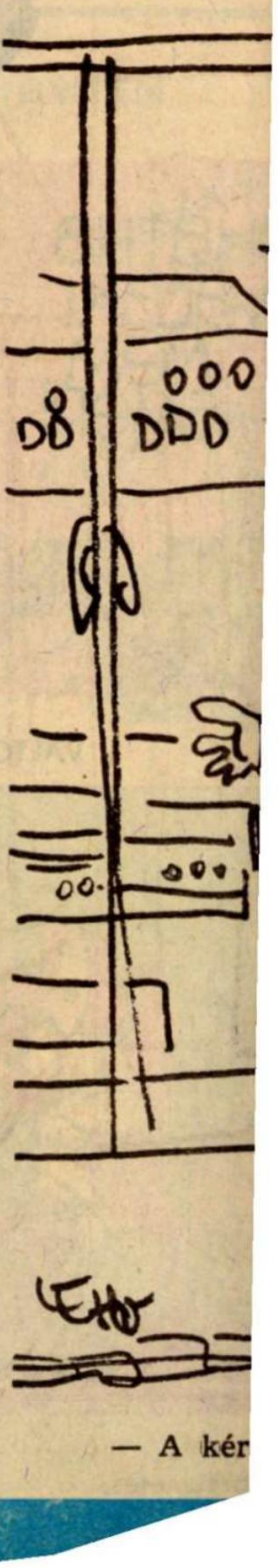

— A kér

Szilágyi György:

Melegágyba fektetem a pénzem,
(bár a kérdés agyamba fúr),
csak előbb még legyőzöm Wellingtont
Waterloonál, főorvos úr . . .

Peterdi Pál:

— Megvenném a General Motorst, az Esso Oil Companyt, a Pepsi Colát és a Krupp Műveket. A maradékot pedig italra, nőre és kártyára költeném.

Fülöp György:

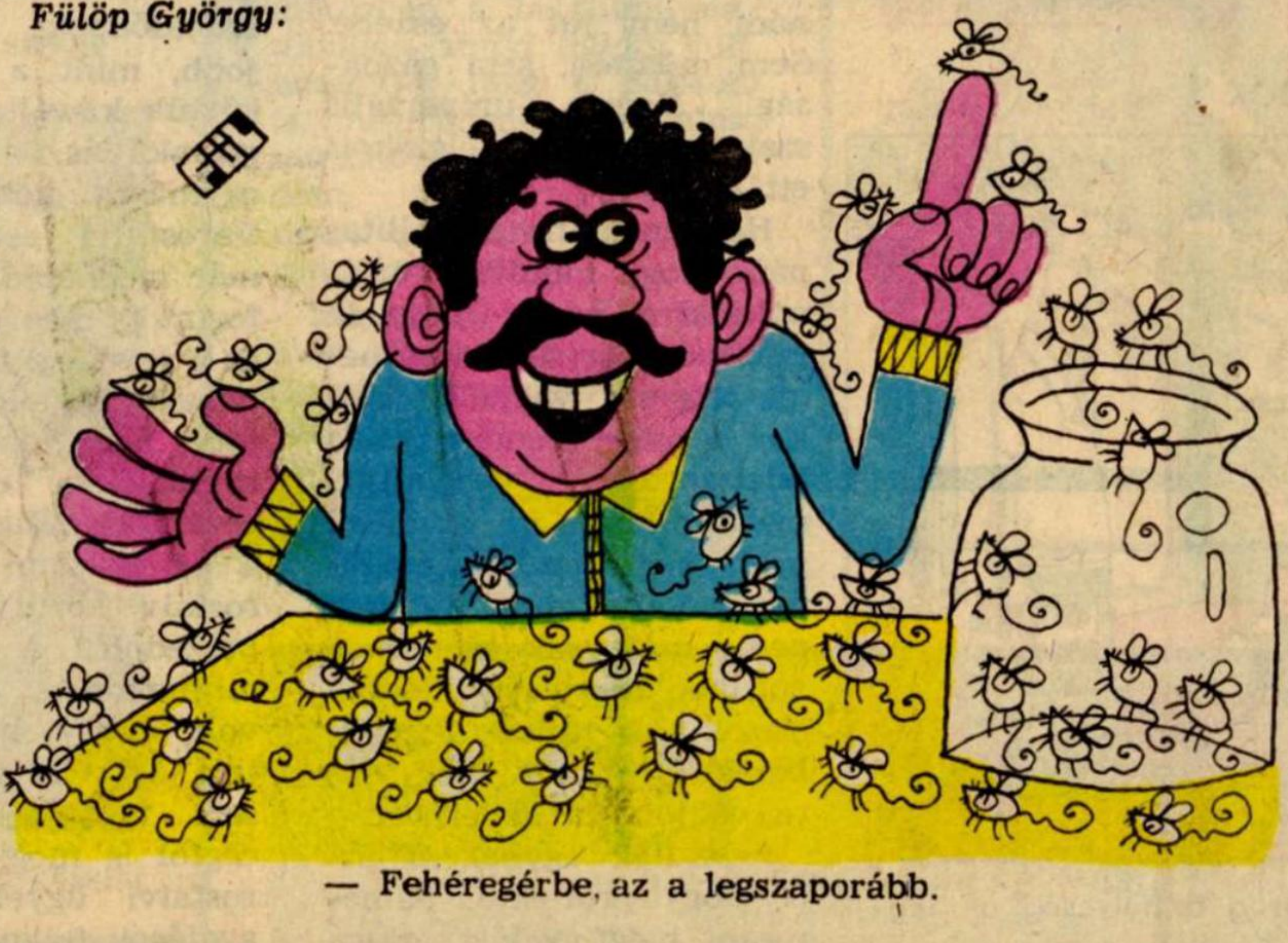

— Fehéregérbe, az a legszaporább.

zsef:

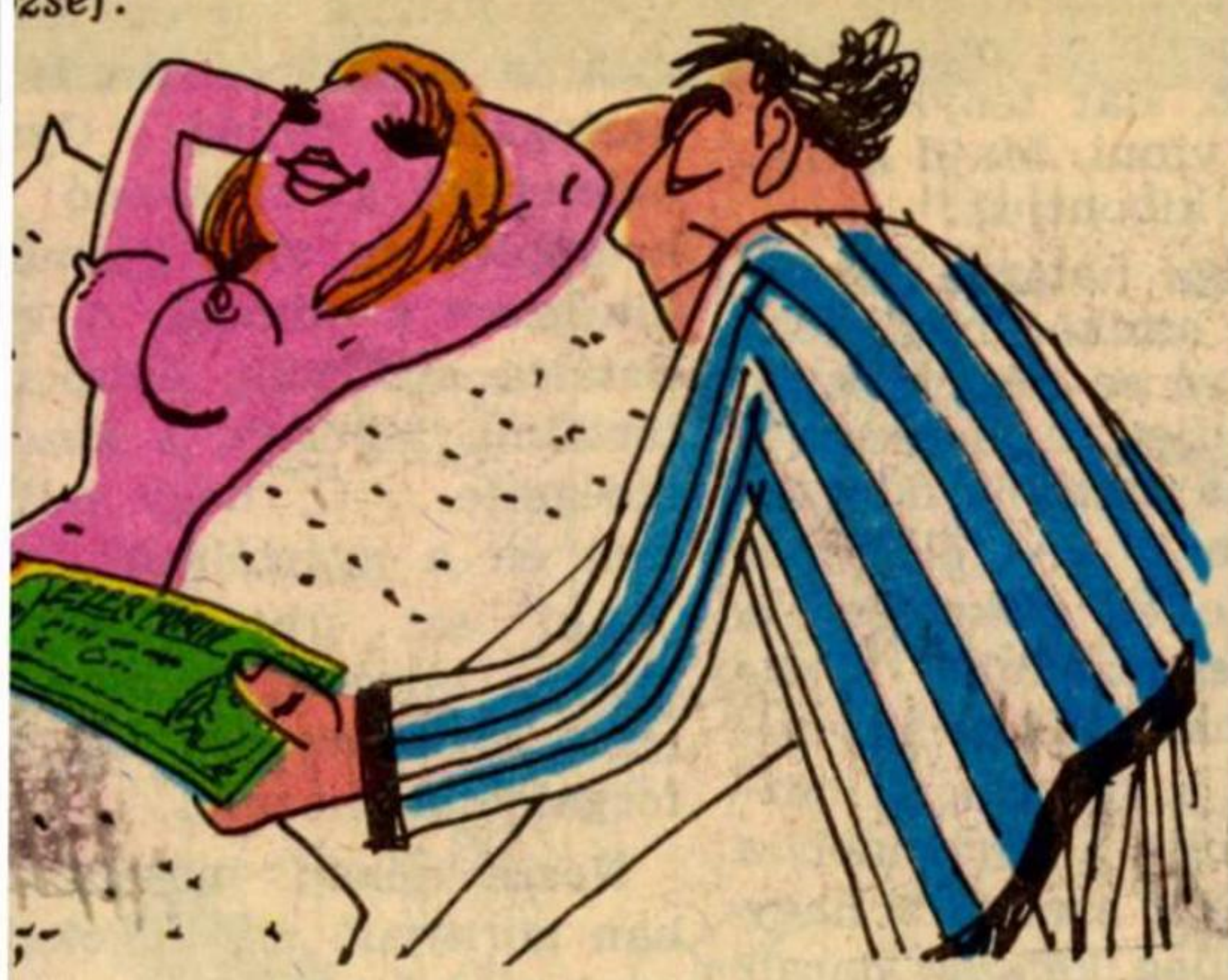

— Ágyba.

Árkus József:

— Az állami költségvetésbe, adó formájában.

Föld S. Péter:

— Az ingyenes orvosi ellátásba.

Dunai Imre:

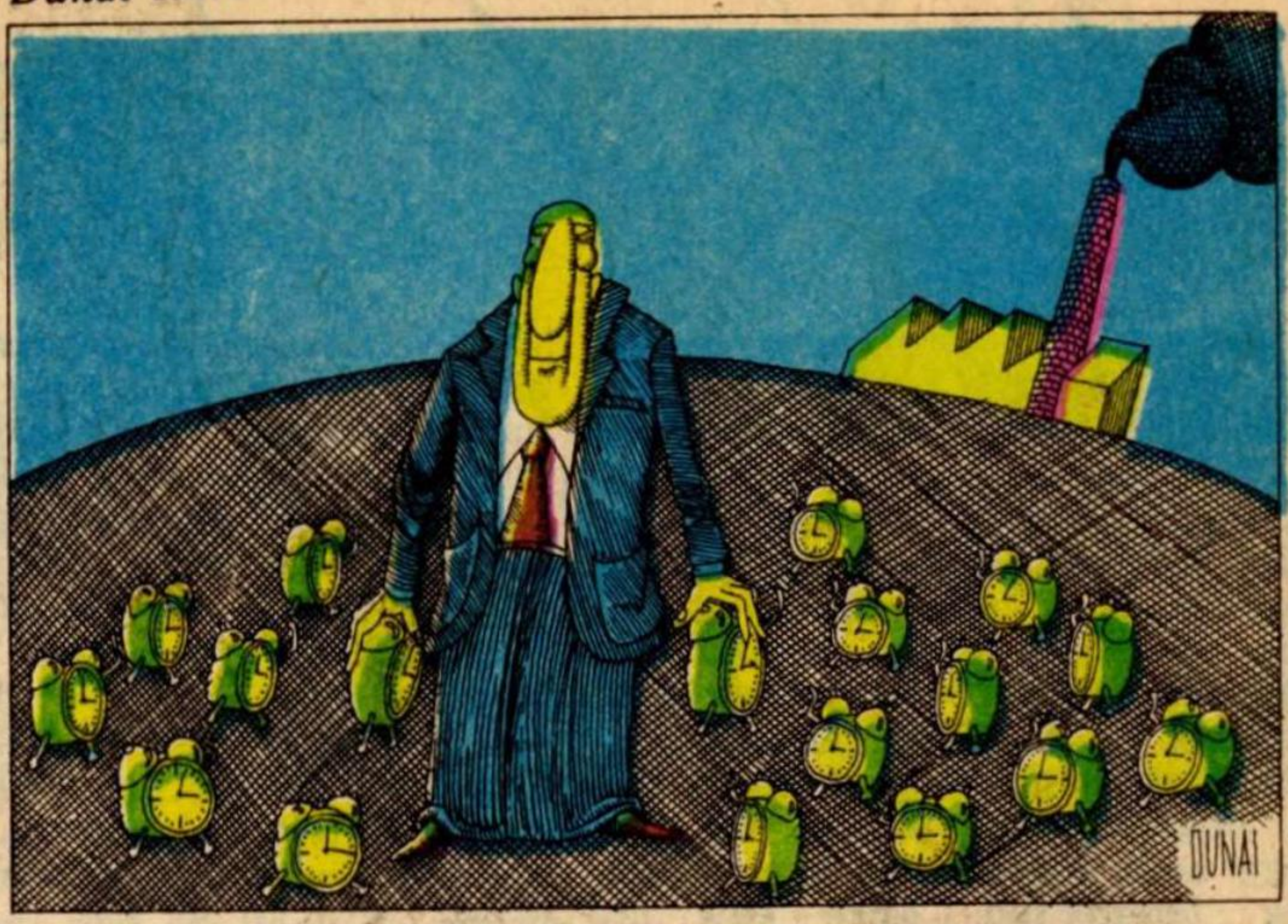

— Ébresztőórák gyártásába.

Sándor,
VAR
ANK RT
érigazgatója

BE
ÉK
ET?

em. Mi az a pénz?

Balázs-Piri Balázs:

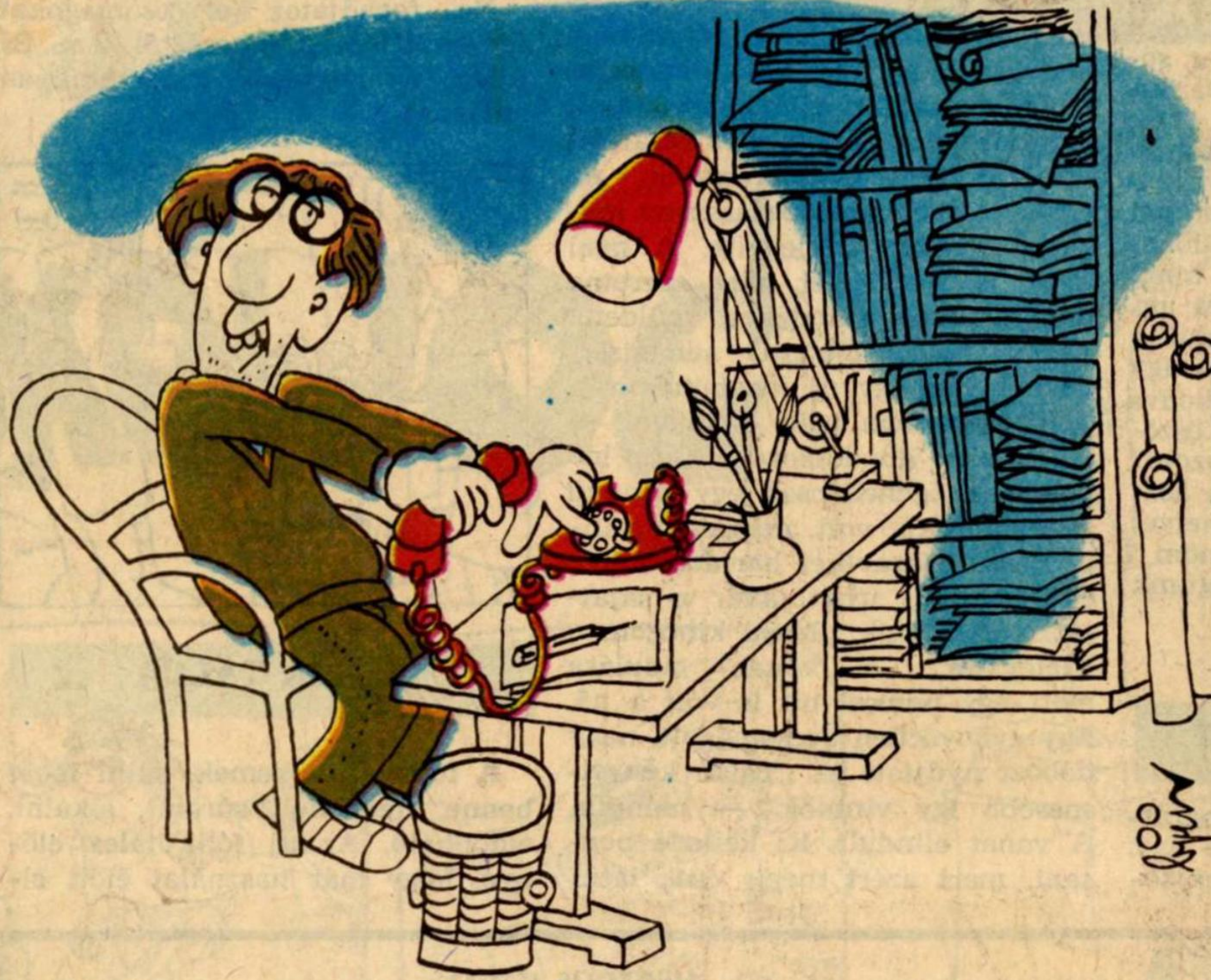

— Megmondom, ha ön is megmondja.

Fekete Gábor:

— Volt idő, amikor békekölcsönbe fektettem. Azóta nem tőzsdézem.

Münz András:

— Ludas Matyi kötvénybe. Az állítólag háromszor fizet vissza.

Földi Iván:

— Nekem nincs pénzem, csak forintom.

Vezda János:

— Az adósságaim törlesztésébe.

Trunkó Barnabás:

— Az egyre szaporodó leányvállalatok mellett létrehoznék egy amolyan igazi leányintézetet is.

Galambos Szilveszter:

— Szalmazsákba. De nincs rá pénzem.

Barát József:

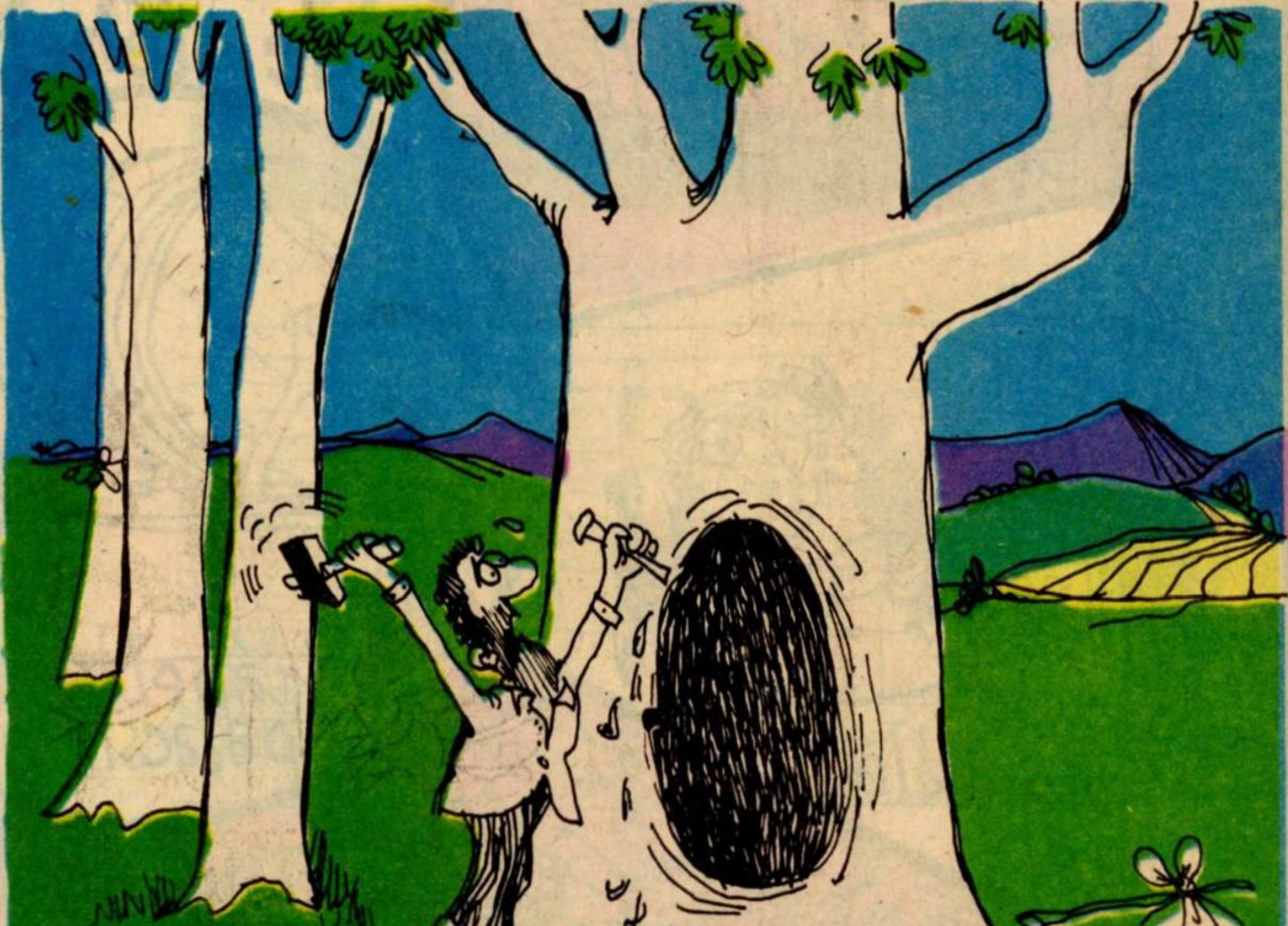

— Magánerős lakásépítésbe.

Csak úgy firkálgatok

JÁRVÁNY

Csúf, esős napon utaztam a hetes buszon. Az egyik ülésen koros hölgy kényelmeskedett oly módon, hogy lábát a szomszédos ülésre tette. A Blaha Lujza térhez értünk, ahol tudvalevően rengetegen szállnak le, a hölgy patáliát csapott. Nem látják, hogy beteg a lába, hogy rosszul mozog, mi az, hogy nem engedik előre, a végén még fennmarad. Mire egy úr imígy replikázott: Tegyen ki magára táblát, akkor majd látjuk, hogy mi van a lábával. — Nekem nyolcdioptriás szemüvegem van, hogy látnám, mi baja magának, — méltatlankodott egy nő. Különben is, — így a negyedik utas: ha nem tetszik, menjen taxin, vagy a sógora Mercedesén. — Egyszóval: kitört a vihar.

Szép, tavaszi napon utaztam a hetes buszon. Anyuka felszállt kisgyerekével. A kisgyerek rohammal bevette az egyetlen üres ülőhelyet. „Gyere csak vissza, nincs semmi bajod, tudsz te állni és ugrálni egész nap. Tessék átadni a helyet annak a bácsinak." — így az anyuka. A gyerek vonakodva ugyan, de szót fogadott. „Köszönöm, csak egy megállót utazom" — így a bácsi és egy idősebb asszonyhoz fordult, „talán ha helyet foglalna". „Ó, nagyon köszönöm." És jók voltunk és mosolyogtunk és szép volt az élet...

KI VISZI LEVELEM?

— Adj tanácsot, — kérte barátnőm, — iszonyú kellemetlen ügy. Hivatalos kiküldetésben Mexikóvárosba utazom, és a szomszédom, aki már annyi szívességet tett, egy halom rokona van Mexikóvárosban, egész héten írta nekik a leveleket és azt akarja, hogy én vigyem magammal. Levelet nem szabad, de mit mondjak neki?? — Mondd meg neki, hogy levelet nem szabad... — Már mondtam, azt felelte, Terike, ne legyen már olyan szabályos. — Tudod mit? Vedd át tőle a leveleket, ragassz minden borítékra tízforintos bélyeget és dobd be egy szép, piros pesti postaládába...

Elképesztő, hogy nálunk milyen szívességeket kérnek az emberek.

Ismerősöm a feleségével Londonban járt, megismerkedett egy magyar származású, végtelenül kedves hölggyel, aki elmondta, hogy a második világháború alatt a házat, ahol lakott, bombatalálat érte. Szülei is odavesztek. Az egyik jólelkű szomszédasszony magához vette, felnevelte. A néni most is Pesten él, úgy szeretne neki valami ajándékot küldeni. „Attól függ, mit." Ó semmiség, nekem van egy új irhabundám, a régit szeretném neki elküldeni. — Ismerősöm gondolkozott. Őszi idő volt, feleségének csak egy könnyű ballonkabátja volt, minden további nélkül hazavihet karjára dobva egy használt irhát, akár a sajátját. Jó, elviszik. „Majd kihozom a Victóriára". A vonat indulása előtt egy perccel ott is volt a nő. Egy gyönyörűen becsomagolt, nagy dobozt nyújtott át. „Talán kényelmesebb így vinniök" — mondta. A vonat elindult. Ki kellene bontani, mert azért mégis csak látni kellene, mit visznek. „Ugyan — mondta a feleség, „emeld meg, ebben tényleg nem lehet más, mint egy bunda." „Jó, hát tényleg kényelmesebb így vinni. Majd a magyar határ előtt kibontjuk."

De már a belga határon kibontották. Ugyanis, amikor megjelentek a vámosok, rá se néztek saját, hatalmas bőröndjeikre, hanem a csomagolópapírba burkolt dobozra mutattak. „Ez mi?" „A feleségem bundája" — felelte előkelően a férj. „Szabad megnéznünk?" „Persze, parancsoljanak." Kissé szívdobogva bontották a spárgát. A csomagolópapír lehullt, a kartondoboz oldalán levő felirat szerint a nagy dobozban eredetileg kétszáz darab WC-kefét szállítottak. Belül pedig valóban ott volt az irhabunda. Pecsétes, szakadt, elnyúzott rongy. És mellette egy színehagyott pulóver, hóna alján nagy izzadságfolttal." „Köszönöm" — mondta a vámos és undorodva kiment.

Ne fogadjatok el csomagokat idegentől! Még ismerőstől sem. És főleg, ne vigyétek át semmilyen határon!

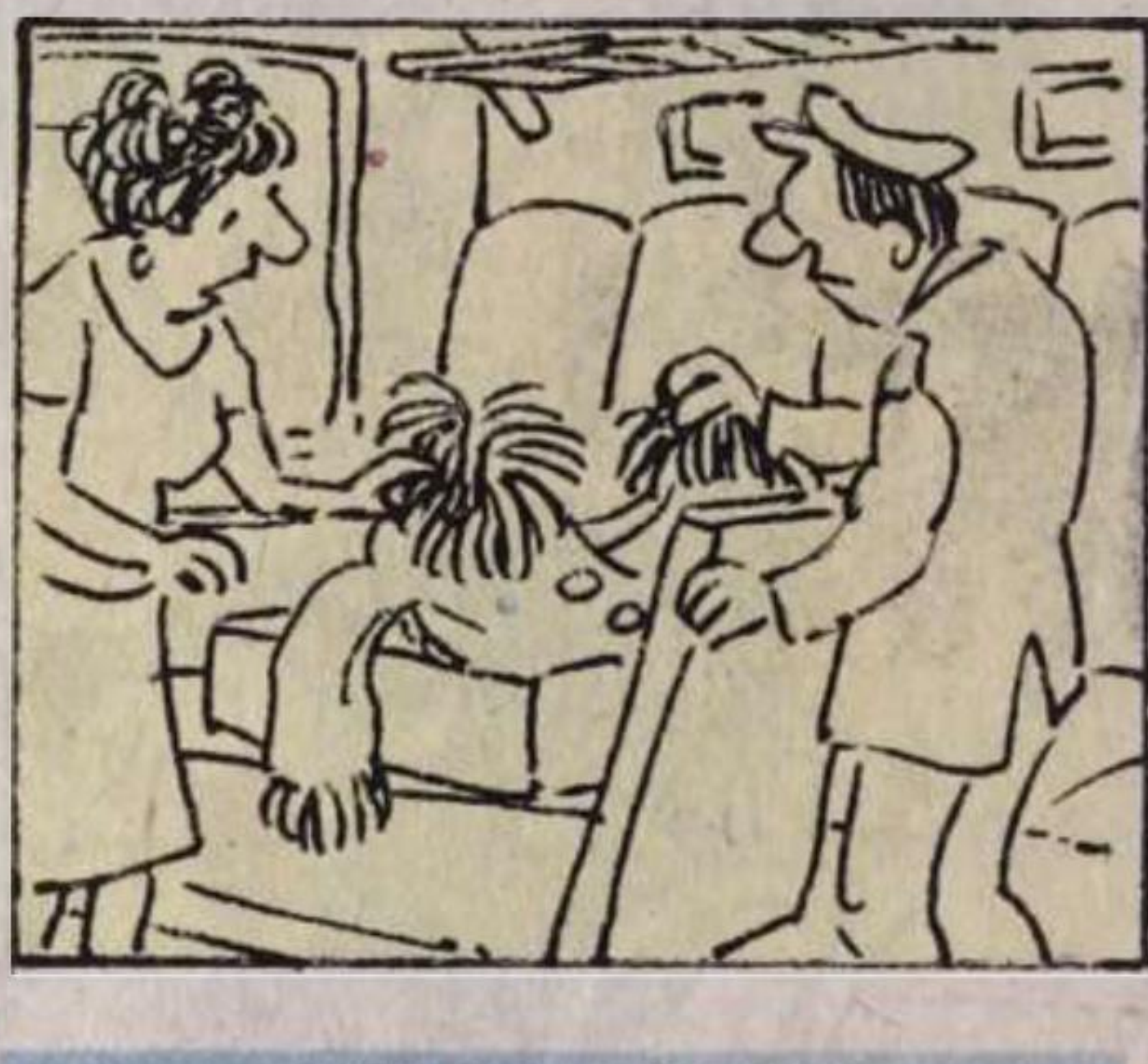

FÓLIA TÁLCA

A fólia tálca remek, sütni lehet benne, nem kell súrolni, sikálni, eldobható. Az új fólia tálca előnye, hogy már használat előtt eldobható. Ugyanis olyan vékony lett a lemeze, mint a lehellet, mintha egyszerűen ezüstpapírból hajtogatták volna. Gyanútlanul beletettem a sütnivaló húst és krumplit, és még gyanútlanabbul kihúztam a sütőből. A kiváló fóliatálca elgörbült, összecsuklott, a tartalma kiborult, a kezemet összeégette... Ó, hogy mit kívántam én a gyártóinak!

Aki ezt újította, aki rájött, hogy a tálcából az anyag felét ki lehet spórolni, aki ezt merészeli forgalomba hozni...

Nesze neked, második műszakban görnyedő asszonyokat kímélő, modern háztartás!

NEVELÉS

Két óvodás történetet hallottam, véletlenül egymás után.

Az óvó néni zordan fogadja az anyukát. Sajnos, Jutkával baj van, büntetésből egész nap az asztal mellé kellett állítani, mert *szaladgált.* — Hát nem szörnyű? Egy elvetemült négyéves szaladgál...

Fekete pontot kellett adni Gábornak. Mert az óvó néni levitte őket a térre és falevelet mutogatott nekik. Visszatérve az óvodába, a gyerekeknek emlékezetből levelet kell rajzolniok. És Gábor, aki nem figyelt a kapott feladatra, levél helyett egy autót rajzolt.

Elgondolkoztam: szeretnék-e manapság óvodába járni.

Fehér Klára

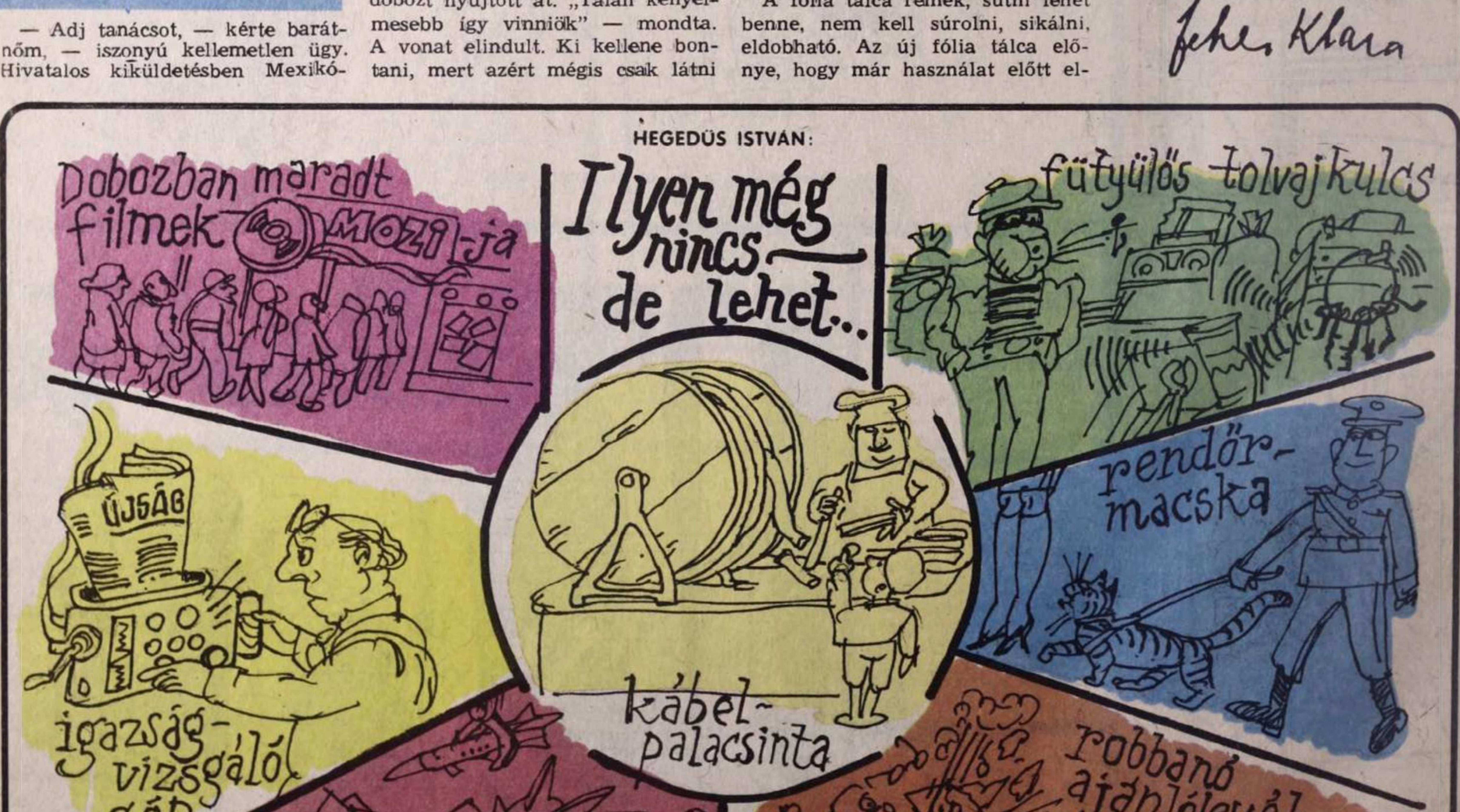

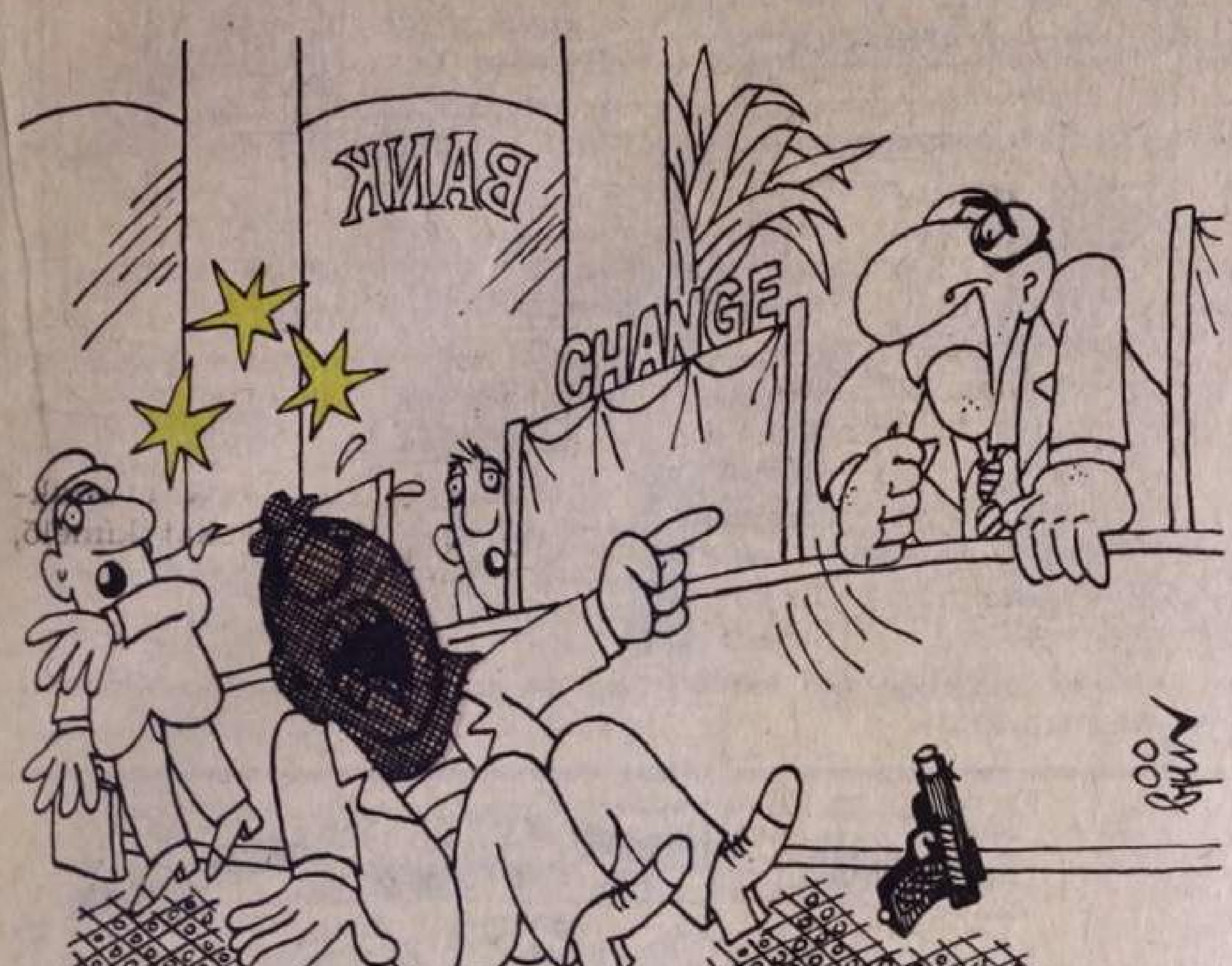
BANK
CHANGE

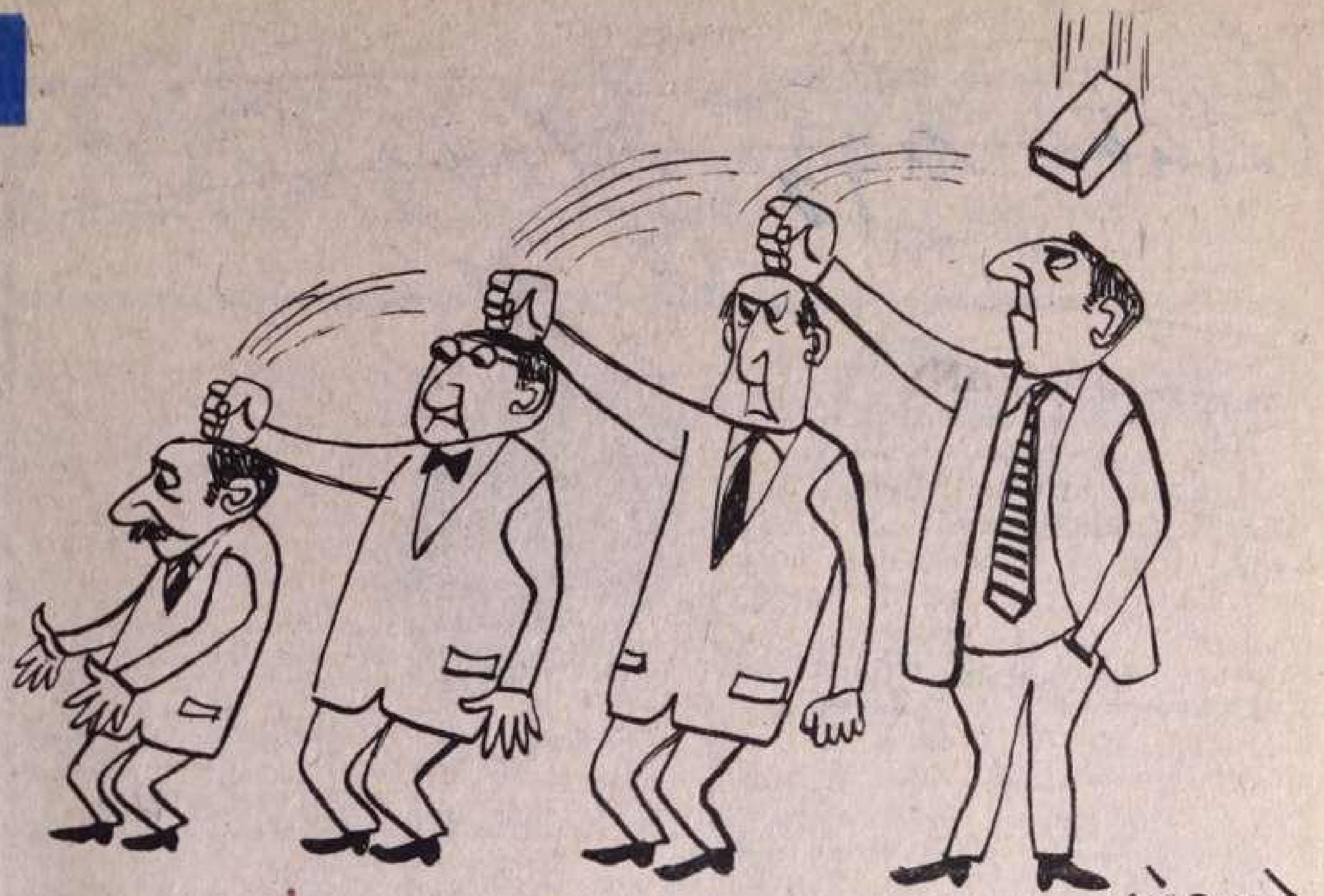

BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, FÜLÖP, BRENNER, HEGEDÜS, LEHOCZKI

ÖKÖLJOG

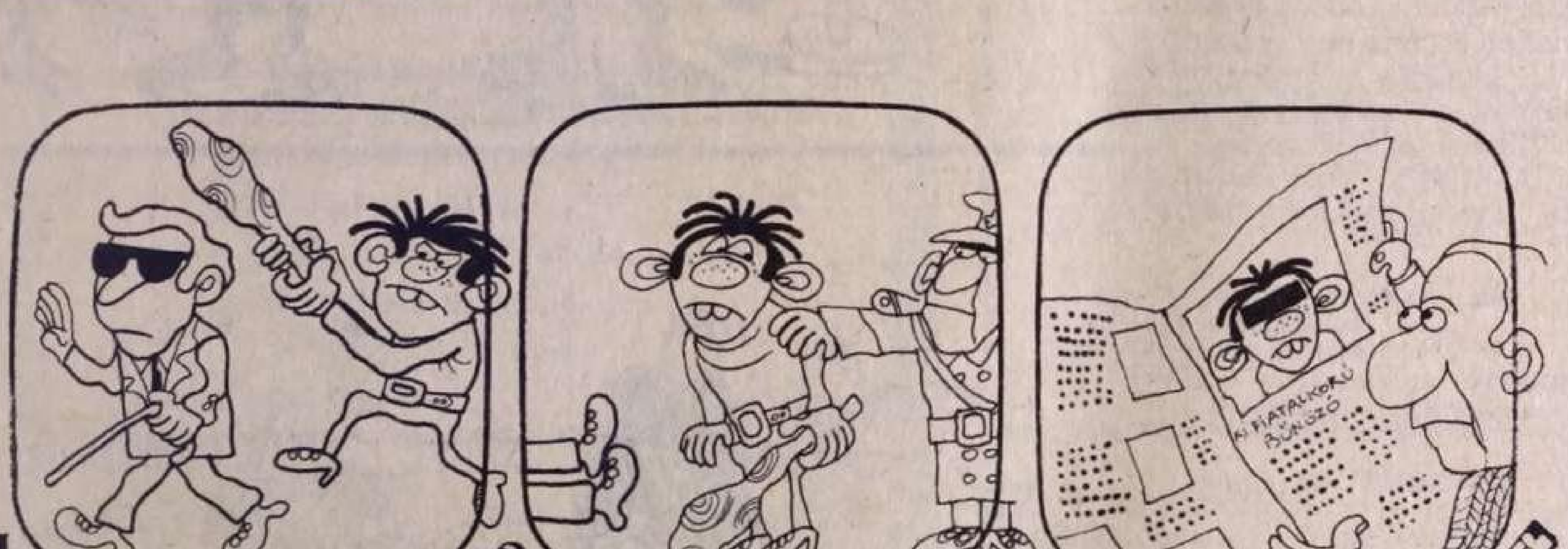
1.
2.
3.
KI FIATALKORÚ BŰNÖZŐ

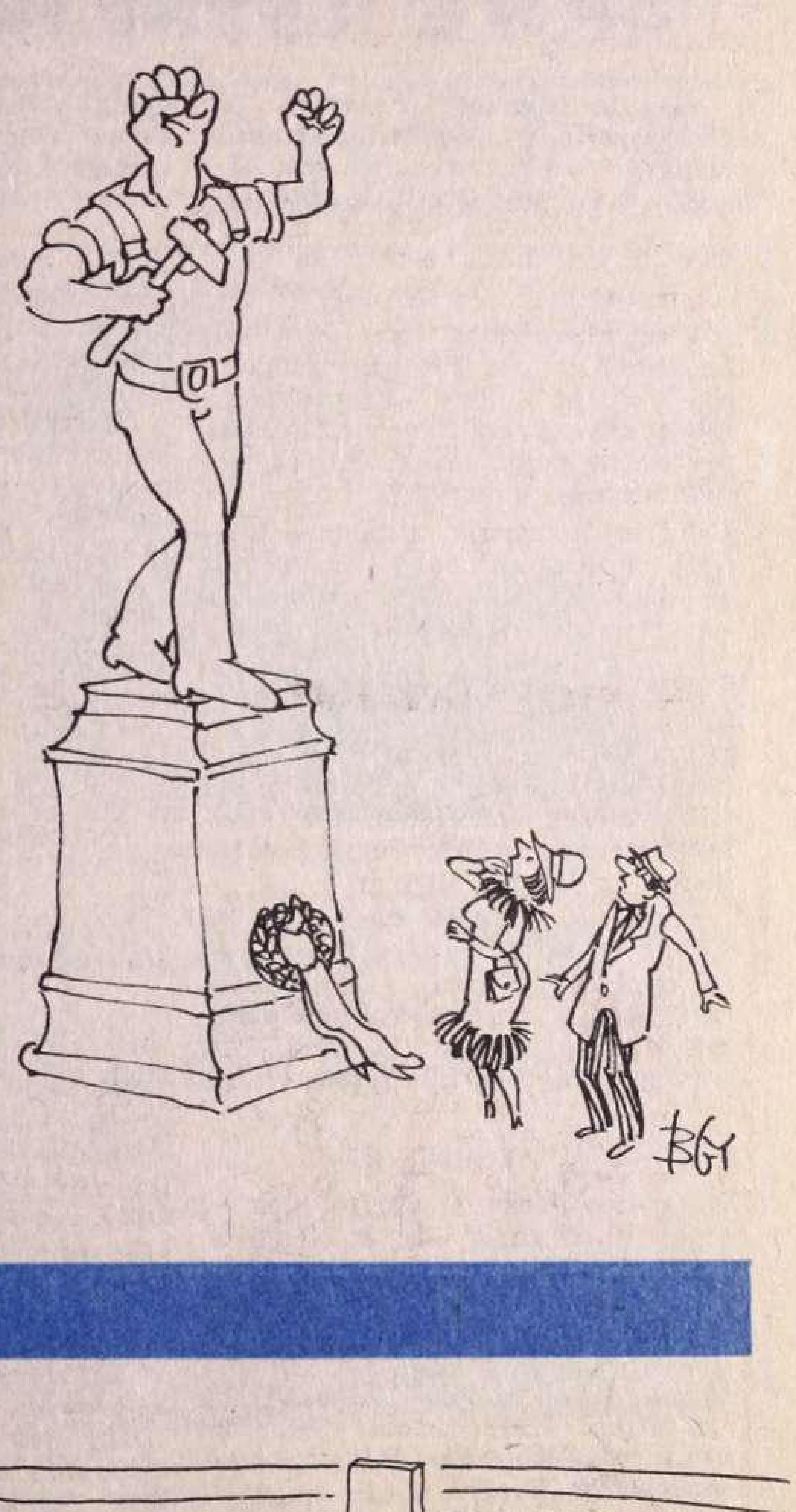

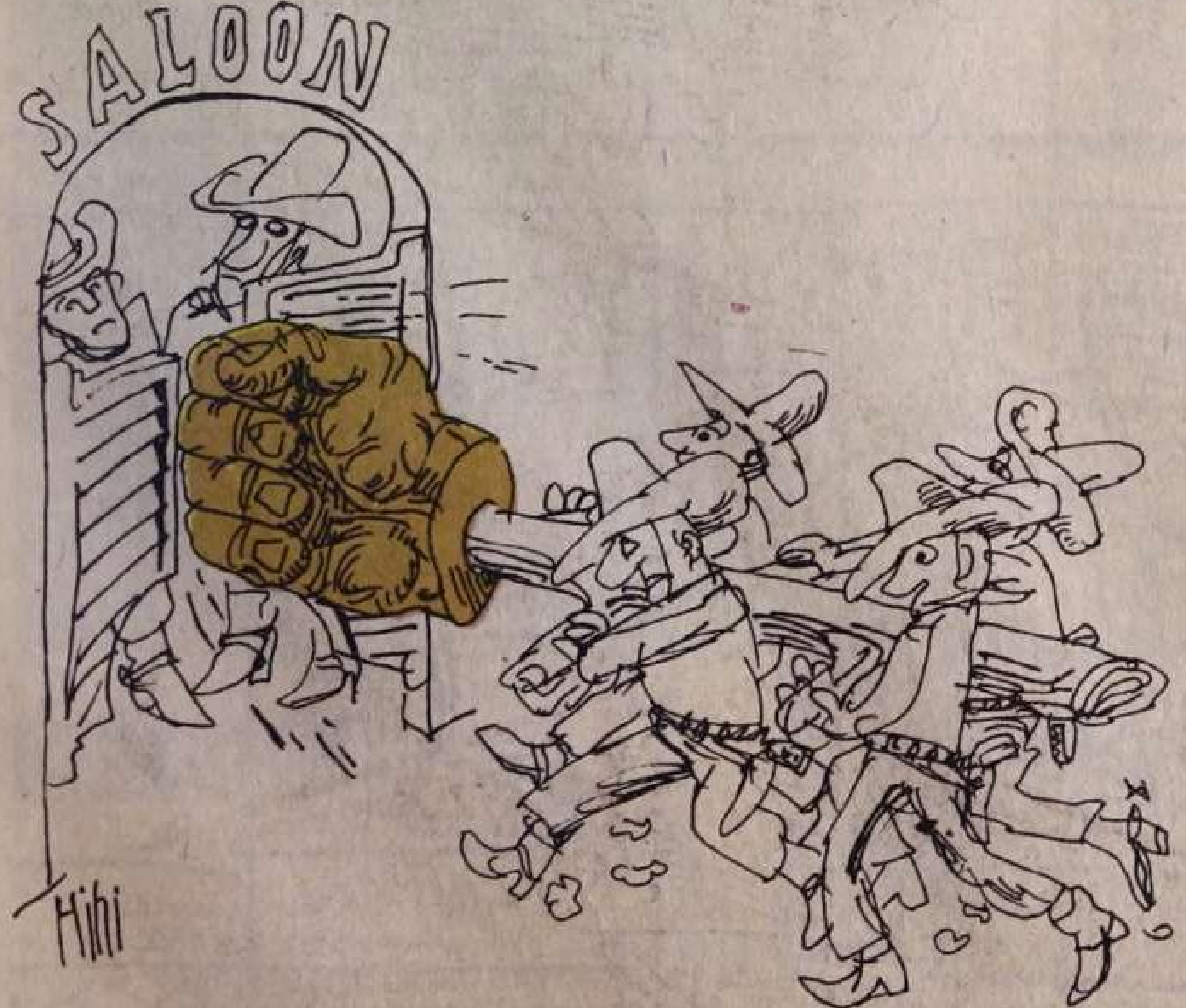
SALOON
Hihi

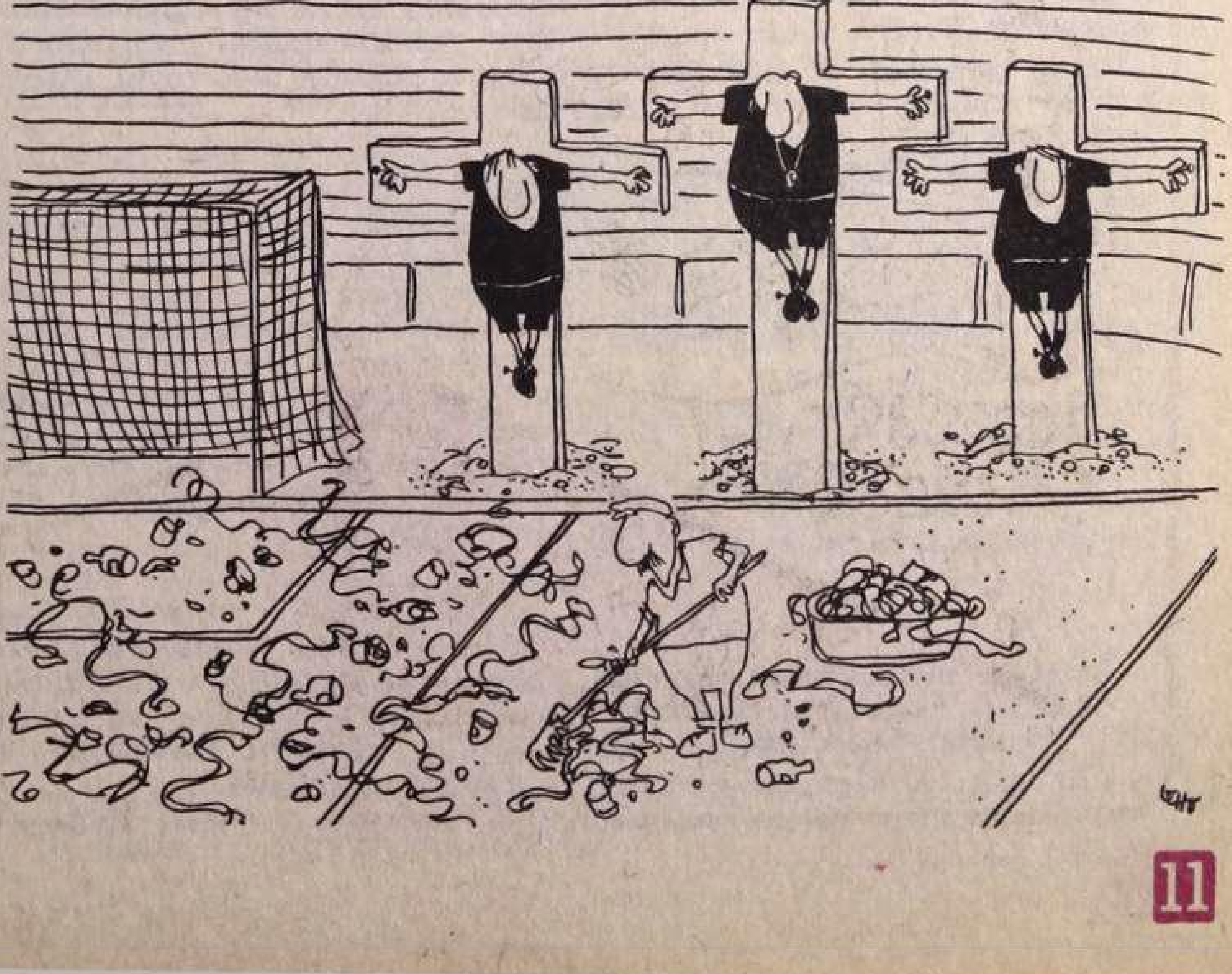

HATÁRSZEMLE

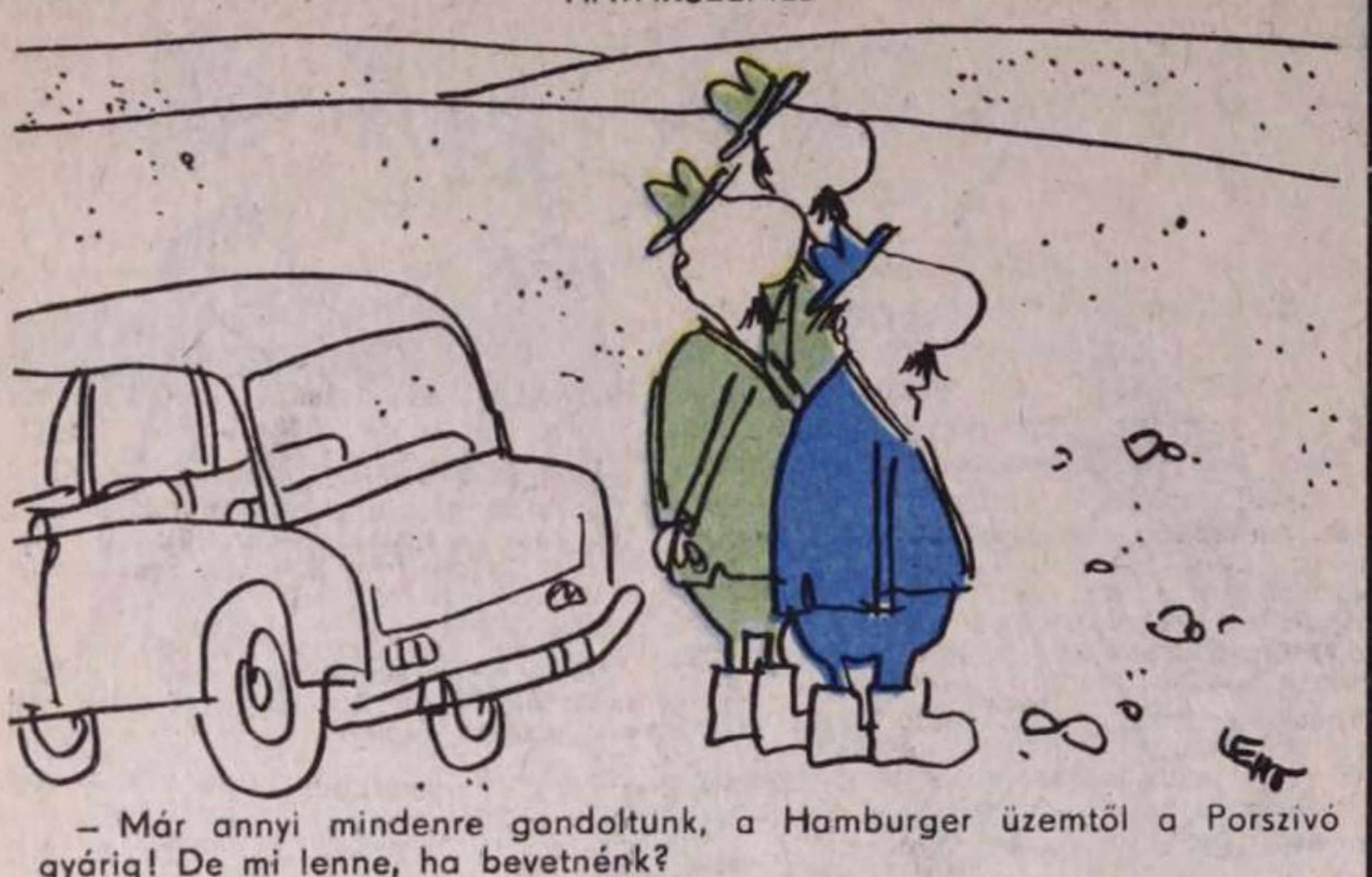

– Már annyi mindenre gondoltunk, a Hamburger üzemtől a Porszívó gyárig! De mi lenne, ha bevetnénk?

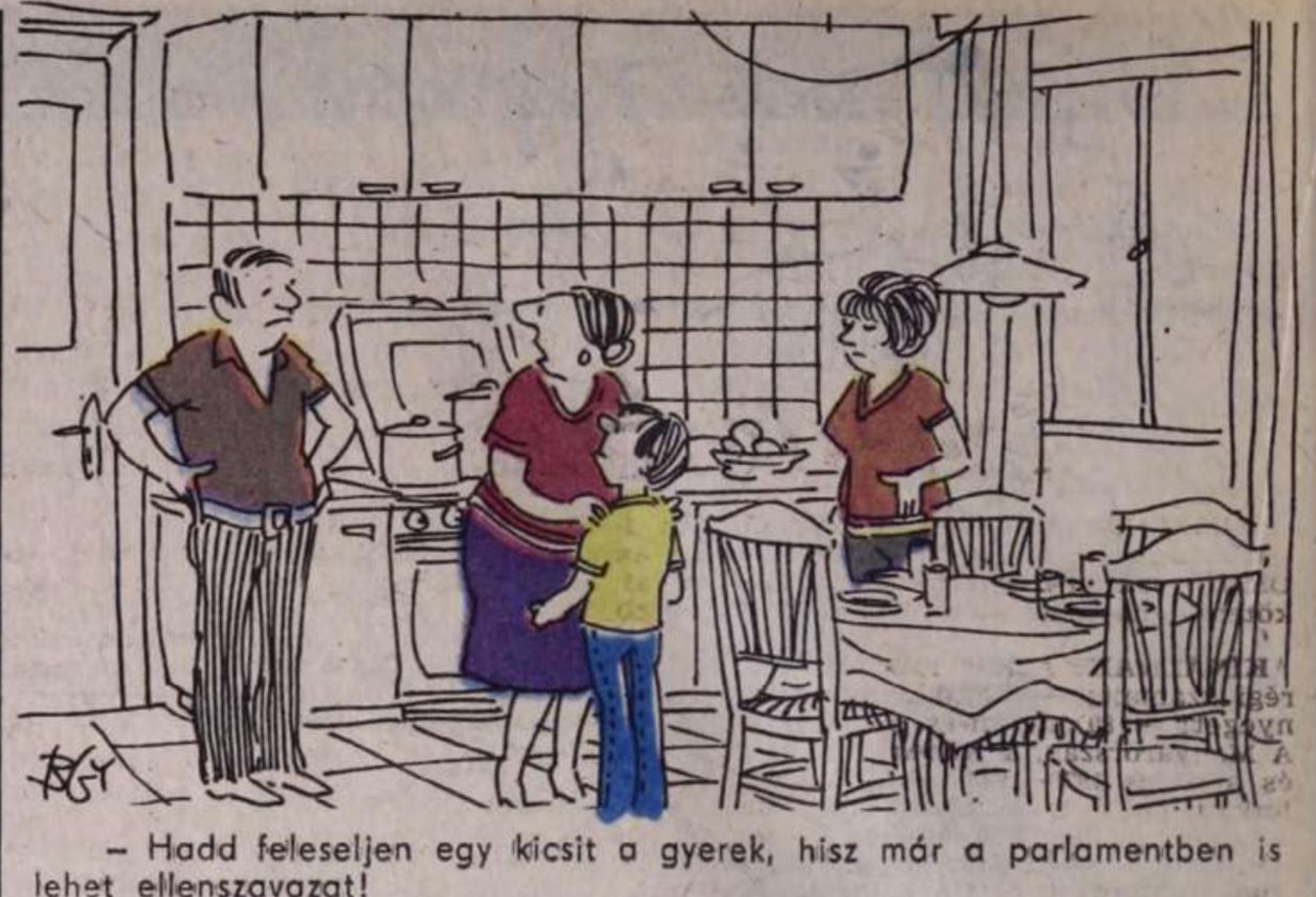

– Hadd feleseljen egy kicsit a gyerek, hisz már a parlamentben is lehet ellenszavazat!

BAKI BAKI HÁTÁN

Magyar Nemzet: „*Fejletlen az élelmiszeripar vertikális integrációja.*”

Plusz az én fölfogóképességem.

*

Vitacikk-mondat az Élet és Irodalmból: „Az ÉS házi szerzője azt állítja, hogy kiskátémban *nyolcvan—kilencven százalékban párosodni vágyó* csitri lányok érdeklődésére válaszolok...’

Az olyan csitrik, akik 80—90%-ban párosodnak, ha jól számolok, 30—40%-kal hajlandók tovább elmenni a félszüzeknél.

*

„*Reqiem*” — olvasható (így, a „q” utáni „u” nélkül!) a Műemléki Felügyelőség épületében levő kastélytörténeti kiállítás egyik, a tévében is látott föliratán.

Hm. Vajon miért van ez így *kiraqa*, méghozzá világ szégyenére éppen egy tudós intézményben? Lehet, hogy a *műemléqédők* elfelejtették, miként is írjuk helyesen a *requiem (rekviem)* szót?

*

Hat-hét éves kislányt idéz a Magyar Nemzet egyik hírfeje: „anyukám minden pénteken vesz húsz üveg Kőbányai sört, amit aztán apukám megiszik a hét végén. Hétfőn pedig én hozom vissza az üvegeket.” A hírlapíró hozzáfűzi: „*el tudnék képzelni ennél ideálisabb családi munkamegosztást is...*”

Vajon mifélét? Ezentúl tán a kislány cipelje haza a teli üveg söröket? Avagy ő eressze le a gigáján a húsz üveg Kőbányait?

*

Az Élet és Tudomány szerint a krétakor „*70 milliárd évig tartott.*”

Nos, Földünk mintegy 4 és fél milliárd éves lévén, attól tartok, a krétakor sem tarhatott tovább rajta úgy cirka 70 *millió* évnél. Aki nem hiszi, vegyen elő egy krétát, és számoljon utána.

*

Újabban mindegyre az szerepel a hírekben, hogy a tárgyaló felek megállapodtak valami*ről*.

Állapodjunk meg *abban*, feleim, hogy a magyar valami*ben*, nem pedig valami*ről* állapodik meg. *Benne* vannak-e, s tesznek-e *róla*, kedves hírszerkesztő kollégák?

*

A hétkötetes Értelmező Szótár szerint a pikk a francia kártyának az a színe, „amelynek jelzése stilizált fekete *falevél*”.

Nyelvészeink tudhatnák a legjobban, hogy a francia *pique* szó, melyről e kártyaszín a nevét kapta, nem falevelet, hanem *pikát* jelent, vagyis egyfajta szúrófegyvert. (Aminthogy a kártya ezt is ábrázolja.) Stilizált levelekről legföljebb csak a *treff* (franciául: *trèfle*, vagyis lóhere) esetében beszélhetünk.

*

Tévébemondónő: „Vasárnap a *kettedik* műsorban bemutatjuk...”

Csinos, mi? Elhangzott az *egyedik* műsorban.

*

Az „írd”-ot egy, a „mondd”-ot pedig — szintén felszólító módot feltételezve — két dé-vel kell (kellene) írni — még a Képírás című, tiniknek készült magazinban is, sőt, ott elsősorban. Mert vajon mit szólnak a magyarból jelesre álló nebulók, látva, hogy még a lapszerkesztő bácsik-nénik közül sincs mindenki tisztában a helyesírással?

Ugyanebből a meggondolásból kiindulva azt is ajánlom az említett bácsik-nénik figyelmébe, hogy a „bábu” szót rövid u-val kell írni.

*

„*Universál* együttes — olvasom egy plakáton.

Nos, vagy Universalt írunk, vagy — magyarosabban, tehát helyesebben — Univerzált. A kettő keresztezése univerzális csacskaság, melyről legföljebb egy mustárral vagy majonézzel bekent téli nyakvédő juthat az ember eszébe.

*

Sporttudósítói jelentés egy fogathajtó-versenyről: *Hivatalosan csupán Sípos Lajos — a lovai miatt — jelentett beteget.*”

Hm. Mijén rúgták?

Timár György

ELŐRELÁTÁS

– És végül anyám neve Rácz Matild, cz-vel.

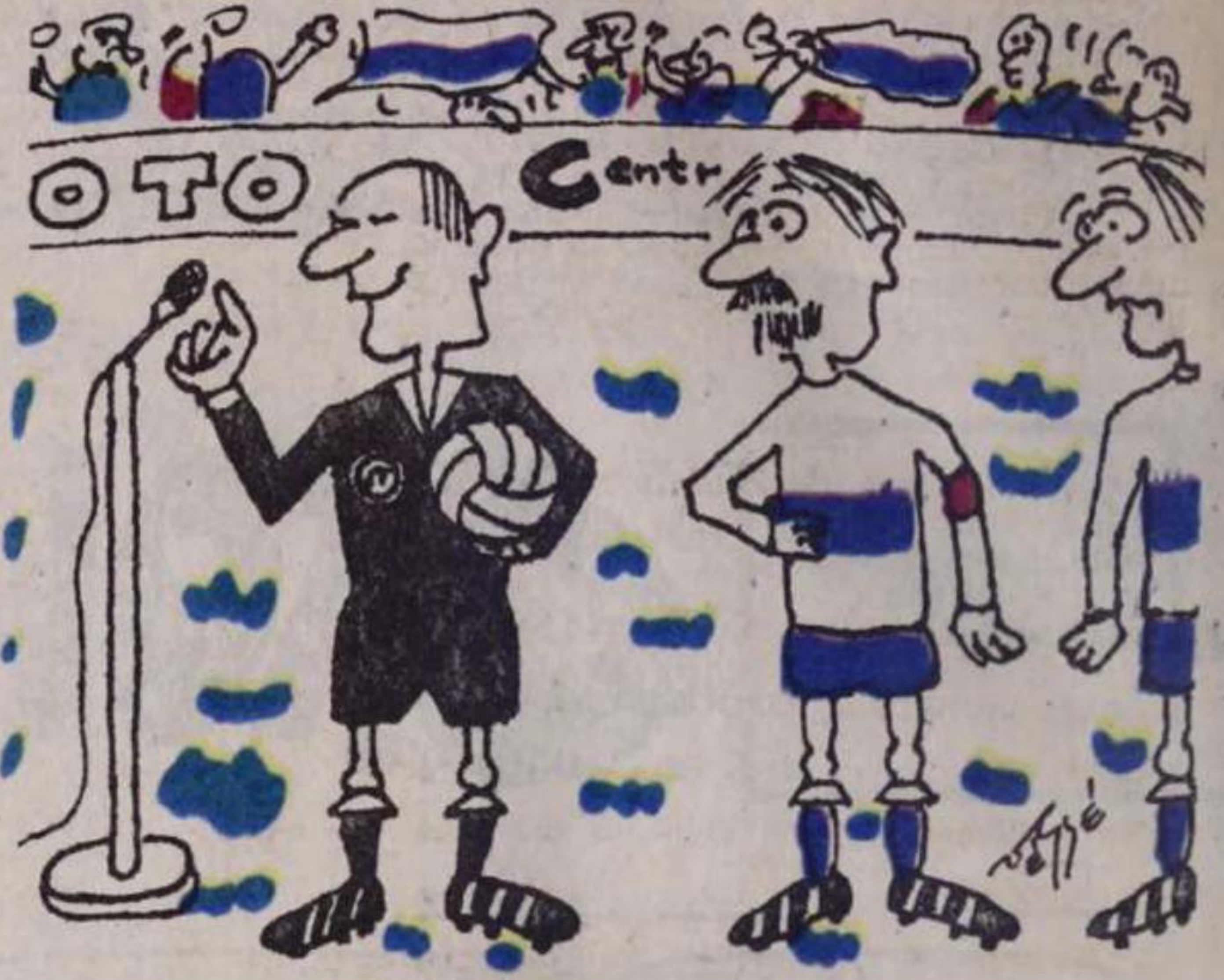

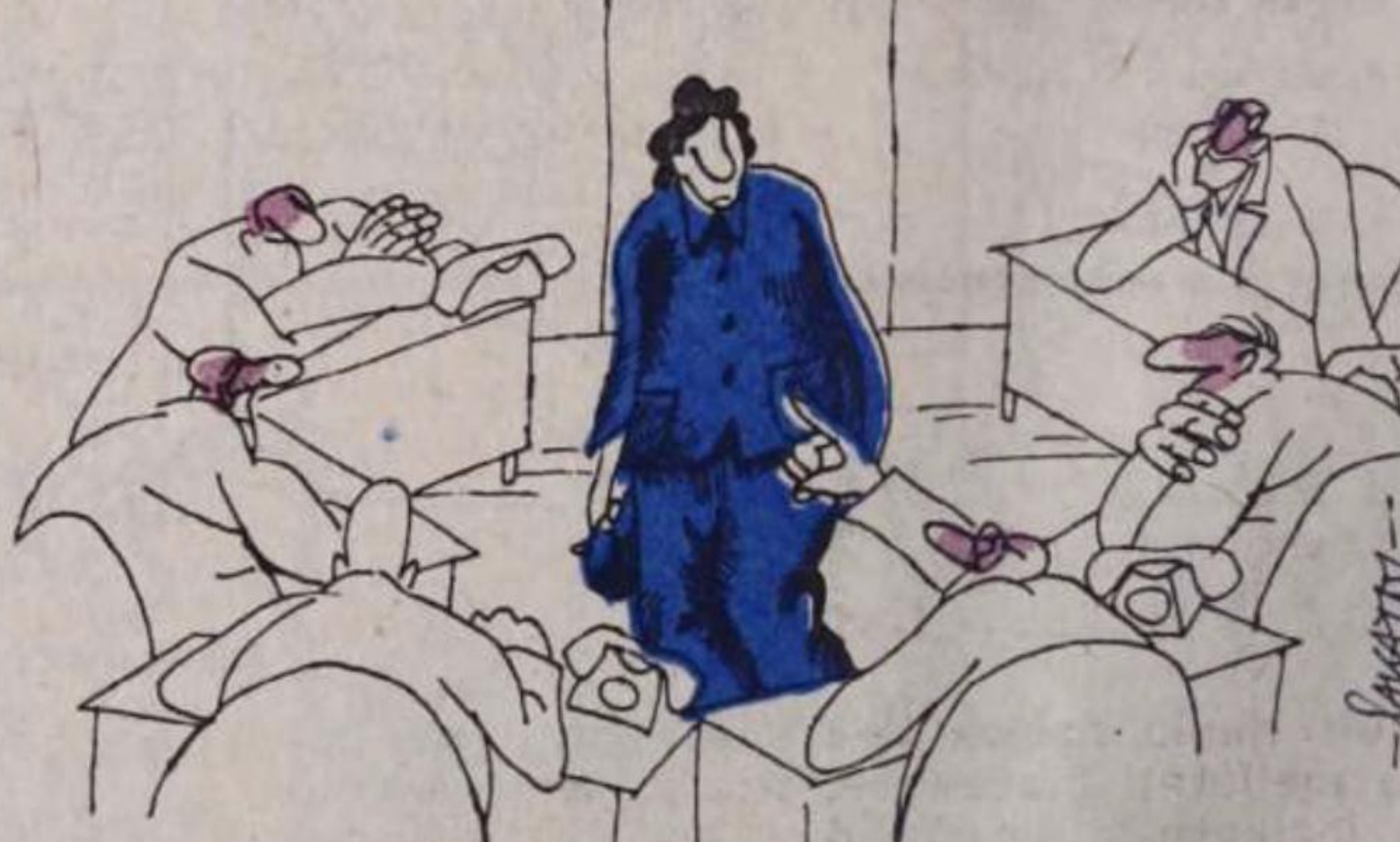

ÁTSZERVEZÉS

– Értse meg, túl magas a létszám!

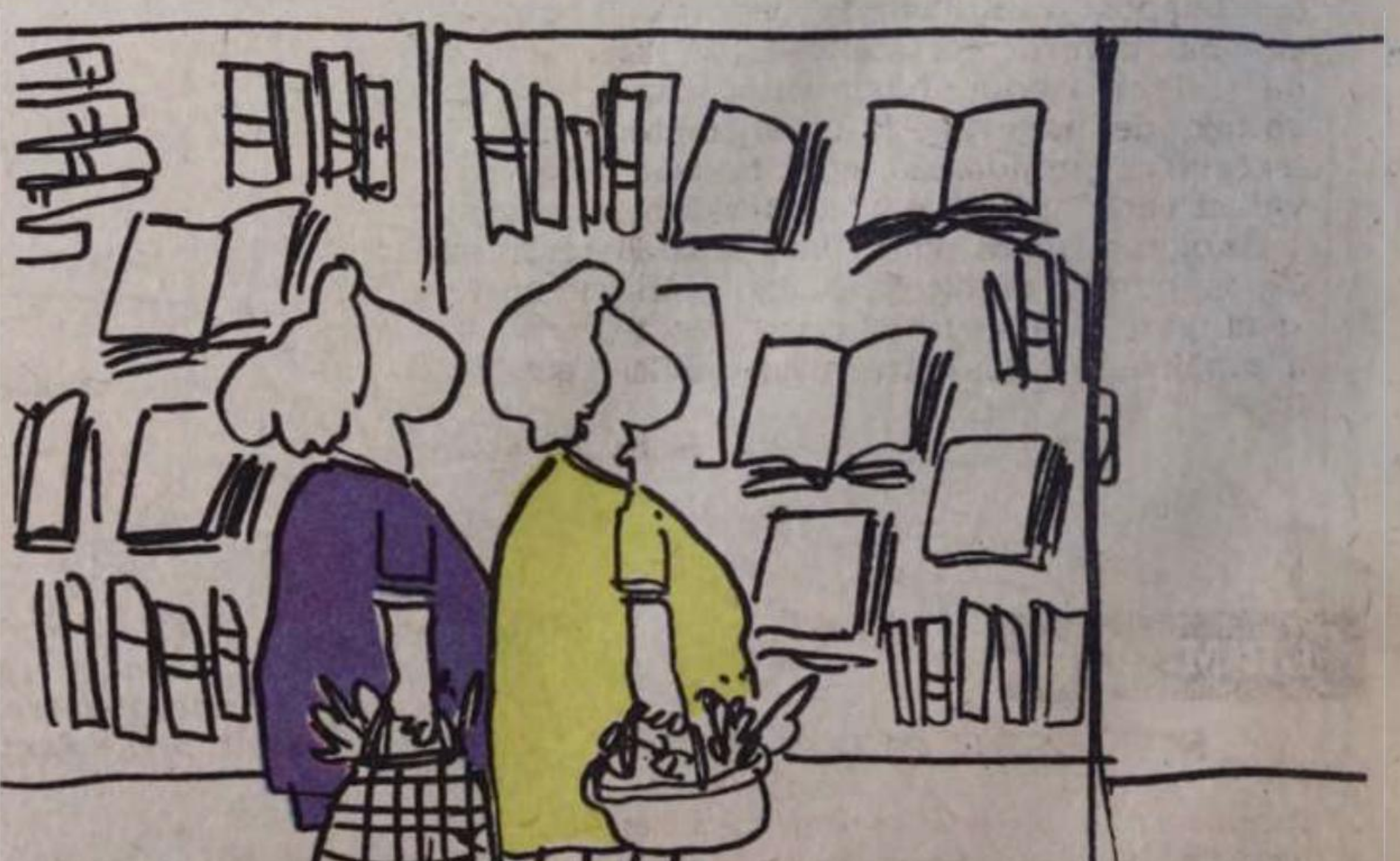

– Én is szeretem a hasamat, de ki bírja ezt anyagilag?! Minden héten egy új szakácskönyv?!

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Tolkien: A Gyűrűk Ura I—III. kötetét; — Sudár Ernő: Íme az ember c. művét; — Fantasztikus magazinokat; — Olcsó, emeletes gyermekágyat; — Révai Nagy Lexikont a 12. kötettől, ha lehet kompletten, de töredékben is.

KÍNÁLNAK: A Kozmosz Fantasztikus Sorozatot; — A Galaktika régi számait; — Rejtő Jenő műveit; — 2×3 méteres buklészőnyeget; — 80×80 cm-es modern asztalt; — 39-es női cipőket; — A Magyarország, a Képes Újság, az Ország Világ, a Ludas Matyi és a Füles 1978—1986. között megjelent teljes évfolyamait; — A Rakéta 1977—1980. között megjelent egyes számait; — Kitűnő állapotban levő 350 cm³-es motorkerékpárt; — 1974-es részben felújított Simson Star segédmotoros kerékpárt; — Simson, Jawa, Riga motorokhoz való sokféle alkatrészt.

CSERÉLNEK: Rejtő Jenő és Nemere István könyveit fantasztikus művekre; — Több doboz LEGO-t, Fabuland állatokkal és Legoland emberekkel, egy 750-szeres nagyítást adó mikroszkópot, egy négygombos, hét melódiát játszó kvarcórát többszáz darabos képregénygyűjteményre; — Hajdú Super automata mosógépet kemping, vagy 26-os női kerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

Sajnos...

N. T.—G. M. Budapest — Rosszul összetett szavaikat négy nagy csokorba gyűjtötték, úgymint: Kultúra, Morbiditás, Vallás és Szex. Most mindegyik csokorból idézünk egy-egy virágszálat: Nehéziparművész; gyászhuszárlaktanya; papsajtkukac; domborműkedvelő.

J. I. Budapest — Ötven pontból álló Magyar evangélium-át nem értjük, a kék indigóval írott sorok azonban még így is sajátos színt kölcsönöznek írásának.

T. Z. Tata — Beküldött költeményei közül kettőt osztunk meg olvasóinkkal. Szerelem: „Belőlem minden ígéretet kicsikar, / egy sodrófával simogató kicsi kar" Nátha: „Azt mondta a gyügyü bölcs, / a banán a legjobb gyümölcs."

M. J. Verpelét — Ajándék című írásához mellékelt rövid levelében néhány válasz-változatot említ arra nézvést, mit válaszoljunk Önnek a Sajnos rovatban. (Például: forduljon ideggyógyászhoz; írására 15 év múlva válaszolunk; stb.). Az Ajándék közlésére nem vállalkozhatunk, a fűrészporgyár Szilikózis szocialista brigádjának történetéből, ahogy Ön is sejti, valóban hiányzik a humor. (Ha csak azt nem tekintjük annak, hogy valakit Zsibbadtné Szapora Franciskának hívnak).

Id. K. F. Budapest — A bolha meg az elefánt című verses eposzának, mely a két állat házasságát írja le, utolsó versszakát idézzük: „Szegény kedves Elefánt / mit zabálsz te a bolhán / a bolha az elugrál / minden kis rést megtalál."

Ny. J. Mázaszászvár — Ön igen nagy mértékletességről tesz tanúbizonyságot abban az aforizmájában, mely így szól: „Ne akarj bölcsebb lenni egy analfabétánál!" Szerintünk, ha nem is könnyű, néha azért meg kell próbálni!

Z. K. Somogybabod — Asszonyom, gratulálunk, Ön megnyerte a fogadást: a kérdéses humoreszket nem Végh Antal írta lapunkba.

f. s. p.

A FELE SEM IGAZ

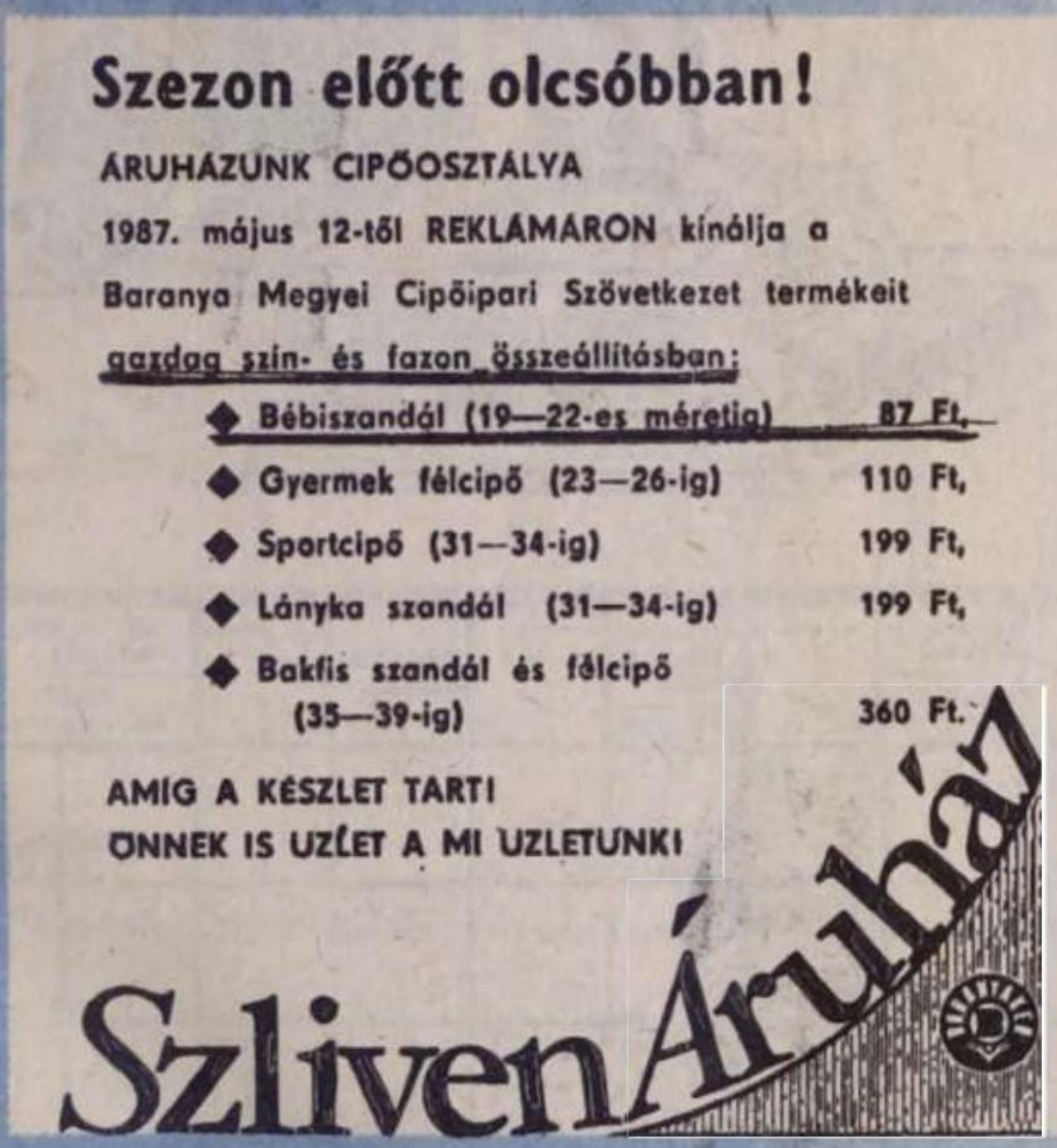

Szezon előtt olcsóbban!

ÁRUHÁZUNK CIPŐOSZTÁLYA

1987. május 12-től REKLÁMARON kínálja a

Baranya Megyei Cipőipari Szövetkezet termékeit

gazdag szín- és fazon összeállításban:

◆ Bébiszandál (19—22-es méretig)	87 Ft,
◆ Gyermek félcipő (23—26-ig)	110 Ft,
◆ Sportcipő (31—34-ig)	199 Ft,
◆ Lányka szandál (31—34-ig)	199 Ft,
◆ Bakfis szandál és félcipő (35—39-ig)	360 Ft.

AMIG A KÉSZLET TARTI

ÖNNEK IS UZLET A MI UZLETUNKI

Szliven Áruház

A Dunántúli Napló május 11-i számában bukkantam rá a mellékelt hirdetésre. Miután elolvastam, arra a logikusnak tetsző következtetésre jutottam, hogy a „gazdag szín- és fazonválaszték" mind az öt tételre vonatkozik.

Másnap már nyitáskor az áruházban voltam héthónapos kislányommal együtt. A cipőosztályon azonnal a hirdetett szandálokat kerestem, de hiába... Igaz ugyan, hogy olcsó cipők és szandálok voltak, de nem 19—22-es méretben. Ebben a kategóriában mindössze egy fazon, a „gazdag színválasztékot" pedig a sötétkék-fehér jelentette.

Ahogy a többi vásárolni szándékozót elnéztem, ők is hamar rájöttek, hogy a hirdetésnek a fele sem igaz. Ráadásul — mint megtudtam — ezekre a cipőkre, szandálokra nem vállal garanciát az üzlet.

Schmidt Károlyné
Pécs

TÜCSÖK és BOGÁR

sal jutalmazott összecsapást is. A 71 kilósok selejtezőjén, ahol is a Vasas versenyzője, Béres sziporkázó ökölvívással három menetben verte a Bp. Honvéd ökölvívóját, Kővárit. Így látták a bírók is, Kővári 5:0 arányú egyhangú pontozással nyert. *Néhány mérkőzés elhanyagolható*

Hiába, a bírák! Dehiszen már Verebes is megmondta...
(Az Esti Hírlapból ollózta Horváth Tibor)

elleni találkozón is — *a bejáratoknál ellenőrzik*, hogy vannak-e olyanok, akik ittasan, hangoskodva vagy kifogástalan magatartást mutatva akarnak belépni a stadionba. Az ilyen személyeket nem engedik be, és a belépőjegy árát visszaadják nekik.

Micsoda szigor!
(A Magyar Hírlapban lelte Makk Attila)

Hazafias Népfront és a Zsuga Imre nevét viselő Kőrösi Csoma Sándor Gimnázium és Szakközépiskola igazga-

Névadók vetélkedője?
(A Hajdúnánási Fórum c. lapból nyírta dr. Nikodémusz István)

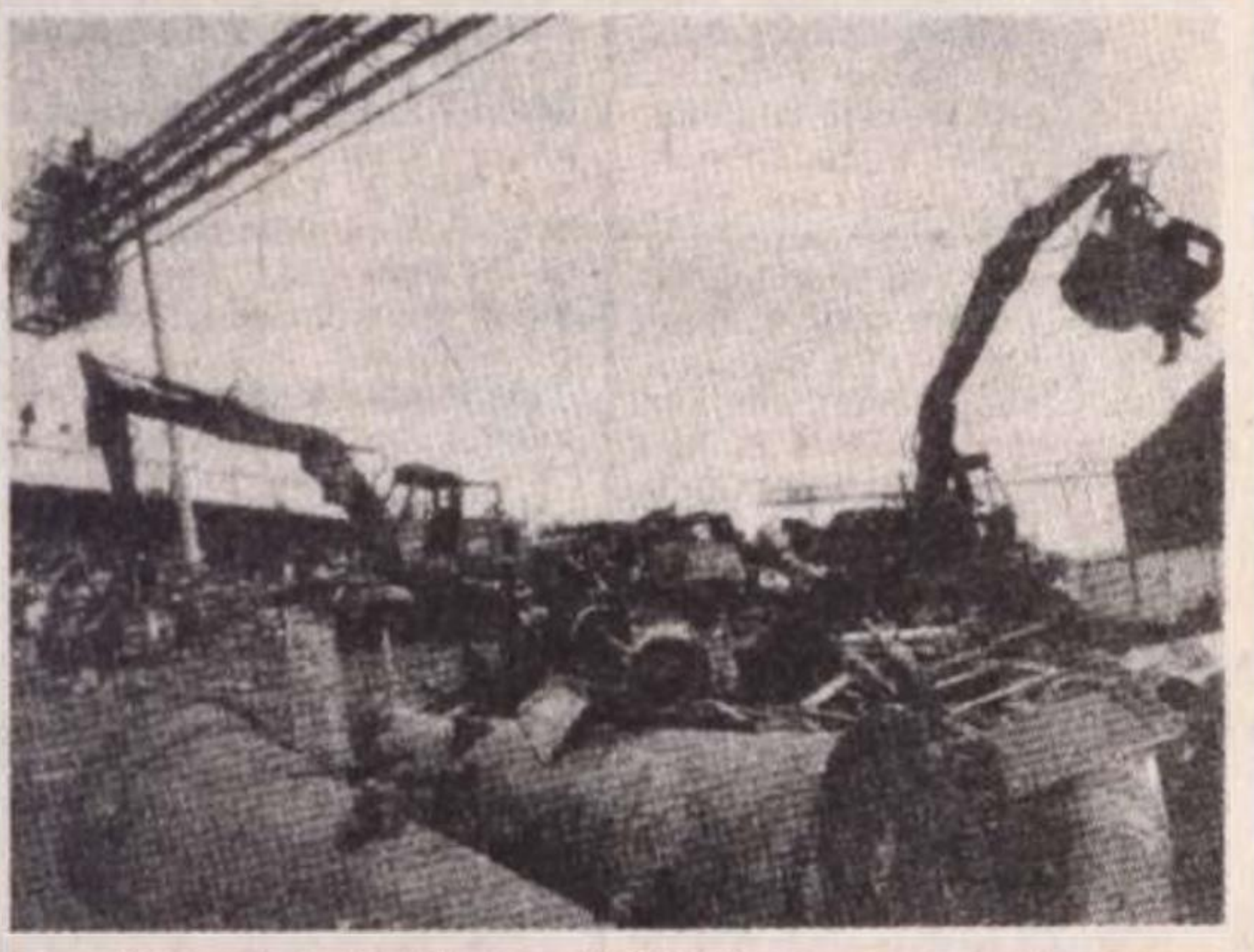

Vas-, illetve fémhulladékok egy MÉH-telepen Kiss Árpád felvételei

AMÍG A MÉSZ KÉSZ

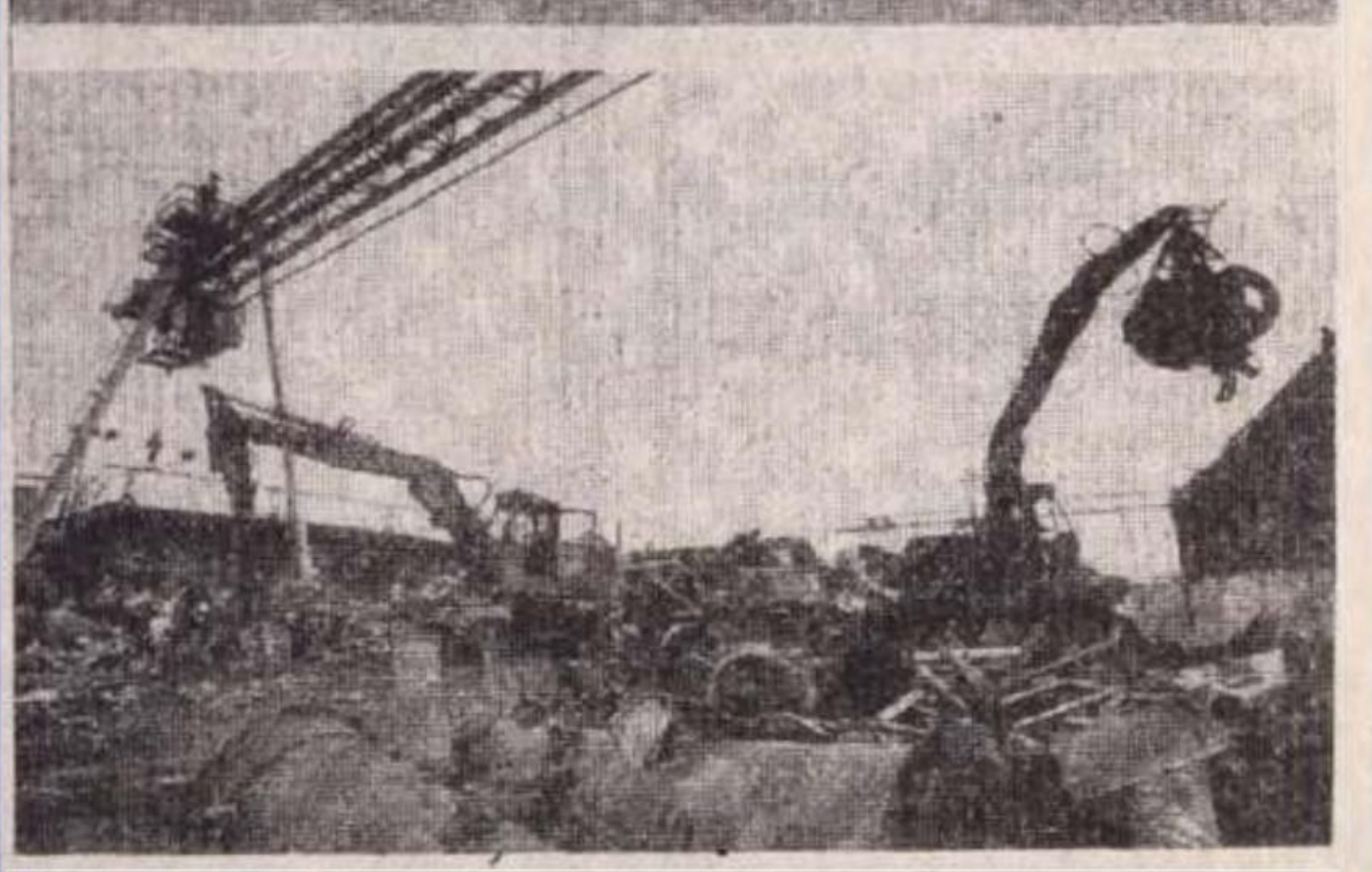

A Pilis dombjai között füstölgő kemencék jelzik, hogy munkálkodnak a mészégetők. Nagykalapácsokkal törik kisebbre, majd kemencébe hordják a szikladarabokat. Több napon át izzanak a kövek, s ha elkészül az égetett mész, az építőkhöz kerül

MTI Fotó — Kiss G. Péter felvételei

Itt a MÉH, ott a mész — Képszerkesztő, hová mész?
(Mindkét képet a Népszavából ollózta Lőrincz András, ózdi olvasónk)

KRIMIVITA

SIVÁRSÁG ELLEN...

Szerintem a krimik azért népszerűek, mert felejtetni tudják életünk sivárságát. Reggel rohanunk a munkahelyünkre, a munkahelyünkről rohanunk maszekolni, mert valamiből élni is kell, este pedig fáradtan leülünk a képernyő elé. A tévéhíradó sem üdít fel, hiszen csupa megszokott eseményről tudósít: összeültek, tanácskoztak, tüntettek, felrobbantották, agyonlőtték, elrabolták, eltérítették... Az igazi kikapcsolódást a krimi jelenti, melynek vakmerő szereplői mernek cselekedni, nem úgy, mint a Nyolc évszak céltalanul tébláboló figurái, hanem úgy, mint a Sivár vidék ifjú hőse, aki egyhangú életét nyolc ember agyonlövésével tette színesebbé. A nyomozók eszén túljáró négy bankrabló története pedig azt bizonyítja, hogy az édes élethez szükséges pénzt nemcsak munkával lehet megszerezni...

Dr. Varga Péter
Budapest

FELHÍVÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— És úgy gondolod, szívem, hogy ez megfelelő állás lenne nekem?

200—200 forintot nyert:

Tóth Lajosné, Budapest, Népszínház u. 16., 1081.
Zrupkó Zsolt, Nyírbátor, Kenyérmező u. 4., 4300.
Dudvai Istvánné, Kecskemét, Izsáki út 19., 6000.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN!

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK, KISVÁLLALKOZÓK FIGYELMÉBE!

SZÍNES, RAJZOS REKLÁMJAINK MINDIG EREDMÉNYESEK!

Cím:

Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

TRIBÜN

Amerikai nagyegylet menedzsere mondta — talán sokezer pesti ember vigasztalására:

— Egy telefon — hasznos. Két telefon — gazdagság. Három telefon — luxus. De, ha egy telefonod sincs — az maga a paradicsom.

*

Gordie Howe, a kanadai jégkorong legendás figurája bölcs dolgot mondott négy évtizedes pályafutása végén:

— Sose dühöngj azon, hogy megöregedtél. Sok embernek még ez sem sikerült.

*

A nagy profiklub edzője eligazítást tart a beosztottjainak. Mondja, mondja, mondja, aztán hirtelen kifakad:

— Idehallgassanak, ne bólogassanak előre. Várják meg, amíg befejezem!

*

Edson Arantes do Nascimento — Pelé — mondta:

— Sokak szerint csak lakva ismerhetsz meg igazán egy embert. Szó sincs róla. Éppen elég, ha egy csapatban futballozol vele.

*

A Clemson egyetem diákjai azzal a kéréssel fordultak a testnevelési tanszékhez, hogy vegyék fel az evezést is az iskola sportprogramjába. Frank Howard, az okos tanszékvezető elhárította a kérést:

— Egy olyan sportágat, ahol végig a fenekén ül az ember és háttal halad a cél felé? Soha!

(p. p.)

MÁR CSAK EZ HIÁNYZIK

– Mindjárt beprogramozok egy jó feketét!

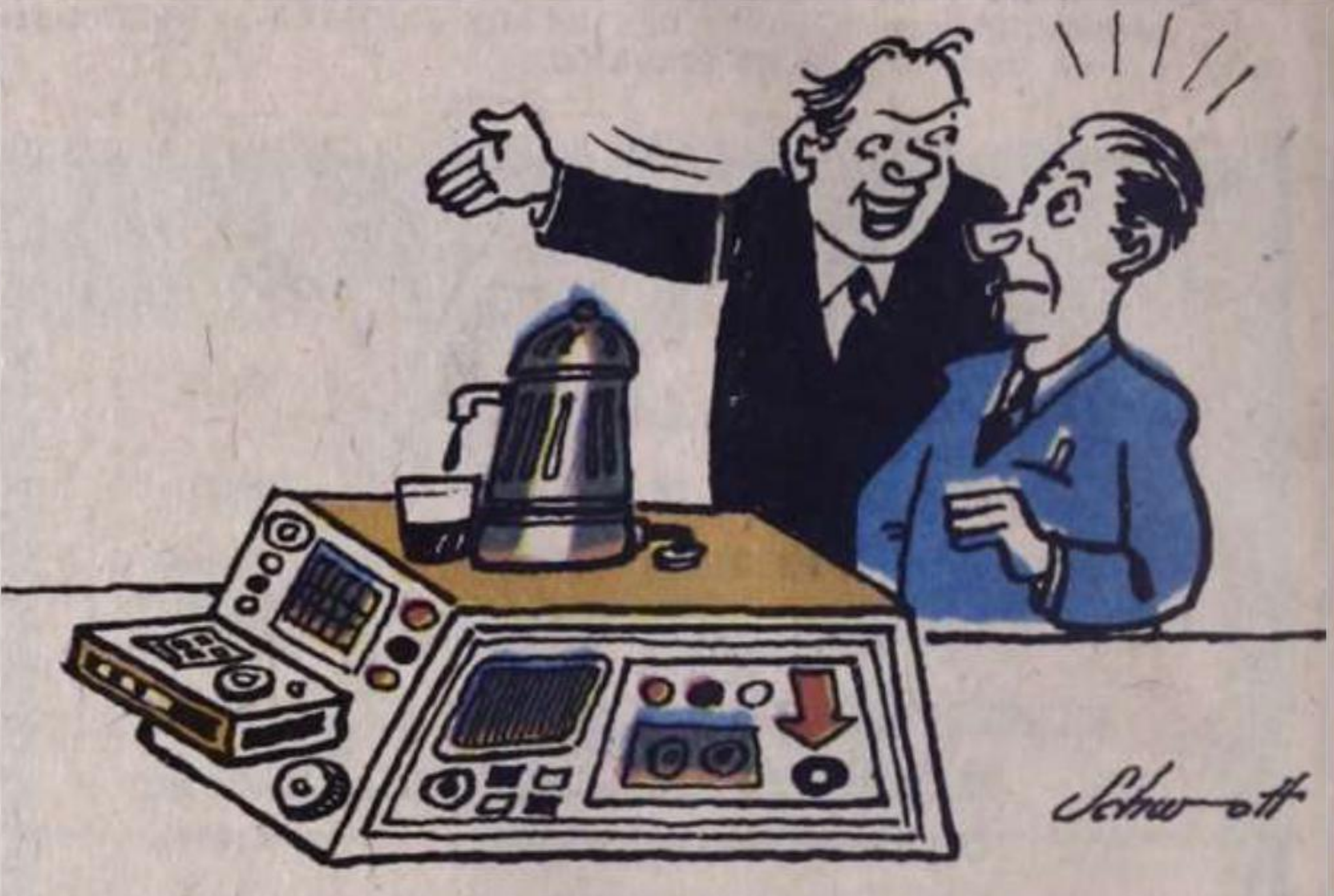

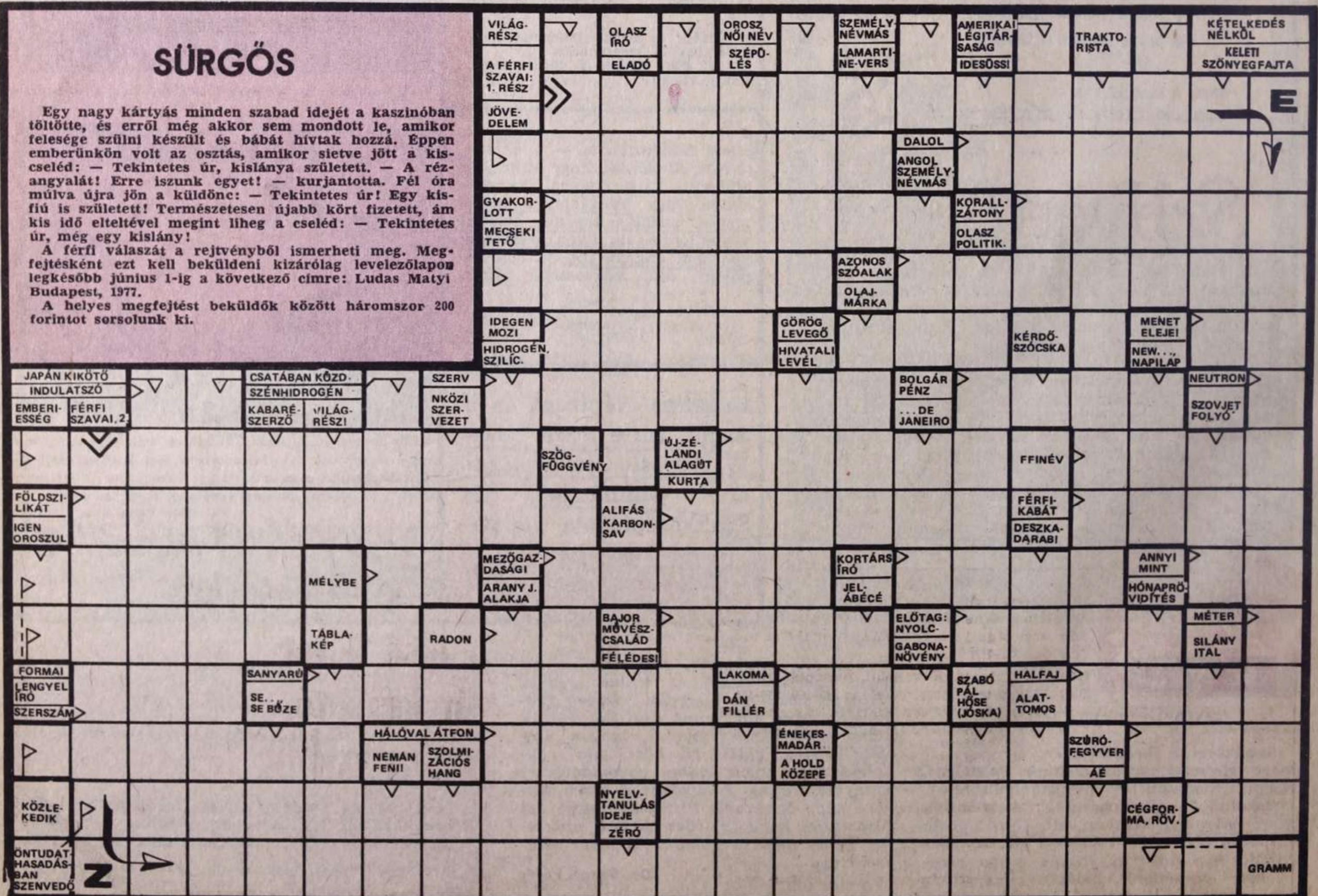

SÜRGŐS

Egy nagy kártyás minden szabad idejét a kaszinóban töltötte, és erről még akkor sem mondott le, amikor felesége szülni készült és bábát hívtak hozzá. Éppen emberünkön volt az osztás, amikor sietve jött a kiscseléd: — Tekintetes úr, kislánya született. — A rézangyalát! Erre iszunk egyet! — kurjantotta. Fél óra múlva újra jön a küldönc: — Tekintetes úr! Egy kisfiú is született! Természetesen újabb kört fizetett, ám kis idő elteltével megint liheg a cseléd: — Tekintetes úr, még egy kislány!

A férfi válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 1-ig a következő címre: Ludas Matyi Budapest, 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VILÁGRÉSZ
A FÉRFI SZAVAI: 1. RÉSZ
JÖVEDELEM
OLASZ ÍRÓ
ELADÓ
OROSZ NŐI NÉV
SZÉPÜLÉS
SZEMÉLYNÉVMÁS
LAMARTINE-VERS
AMERIKAI LÉGITÁRSASÁG
IDESÜSS!
TRAKTORISTA
KÉTELKEDÉS NÉLKÜL
KELETI SZŐNYEGFAJTA
E
DALOL
ANGOL SZEMÉLYNÉVMÁS
GYAKOROLT
MECSEKI TETŐ
KORALLZÁTONY
OLASZ POLITIK.
AZONOS SZÓALAK
OLAJMÁRKA
IDEGEN MOZI
HIDROGÉN, SZILÍC.
GÖRÖG LEVEGŐ
HIVATALI LEVÉL
KÉRDŐSZÓCSKA
MENET ELEJE!
NEW..., NAPILAP
JAPÁN KIKÖTŐ
INDULATSZÓ
EMBERIESSÉG
FÉRFI SZAVAI, 2.
CSATÁBAN KÖZD.
SZÉNHIDROGÉN
KABARÉSZERZŐ
VILÁGRÉSZ!
SZERV
NKÖZI SZERVEZET
BOLGÁR PÉNZ
...DE JANEIRO
NEUTRON
SZOVJET FOLYÓ
SZÖGFÜGGVÉNY
ÚJ-ZÉLANDI ALAGÚT
KURTA
FFINÉV
FÖLDSZILIKÁT
IGEN OROSZUL
ALIFÁS KARBONSAV
FÉRFIKABÁT
DESZKADARAB!
MEZŐGAZDASÁGI
ARANY J. ALAKJA
MÉLYBE
KORTÁRS ÍRÓ
JELÁBÉCÉ
ANNYI MINT
HÓNAPRÖVIDÍTÉS
TÁBLAKÉP
RADON
BAJOR MŰVÉSZCSALÁD
FÉLÉDES!
ELŐTAG: NYOLC-
GABONANÖVÉNY
MÉTER
SILÁNY ITAL
FORMAI
LENGYEL ÍRÓ
SZERSZÁM
SANYARÚ
SE... SE BŐZE
LAKOMA
DÁN FILLÉR
SZABÓ PÁL HŐSE (JÓSKA)
HALFAJ
ALATTOMOS
HÁLÓVAL ÁTFON
NEMÁN FENI!
SZOLMIZÁCIÓS HANG
ÉNEKESMADÁR
A HOLD KÖZEPE
SZÚRÓFEGYVER
ÁÉ
KÖZLEKEDIK
NYELVTANULÁS IDEJE
ZÉRÓ
CÉGFORMA, RÖV.
ÖNTUDATHASADÁSBAN SZENVEDŐ
Z
GRAMM

IMPORT HUMOR

NÁSZNAP

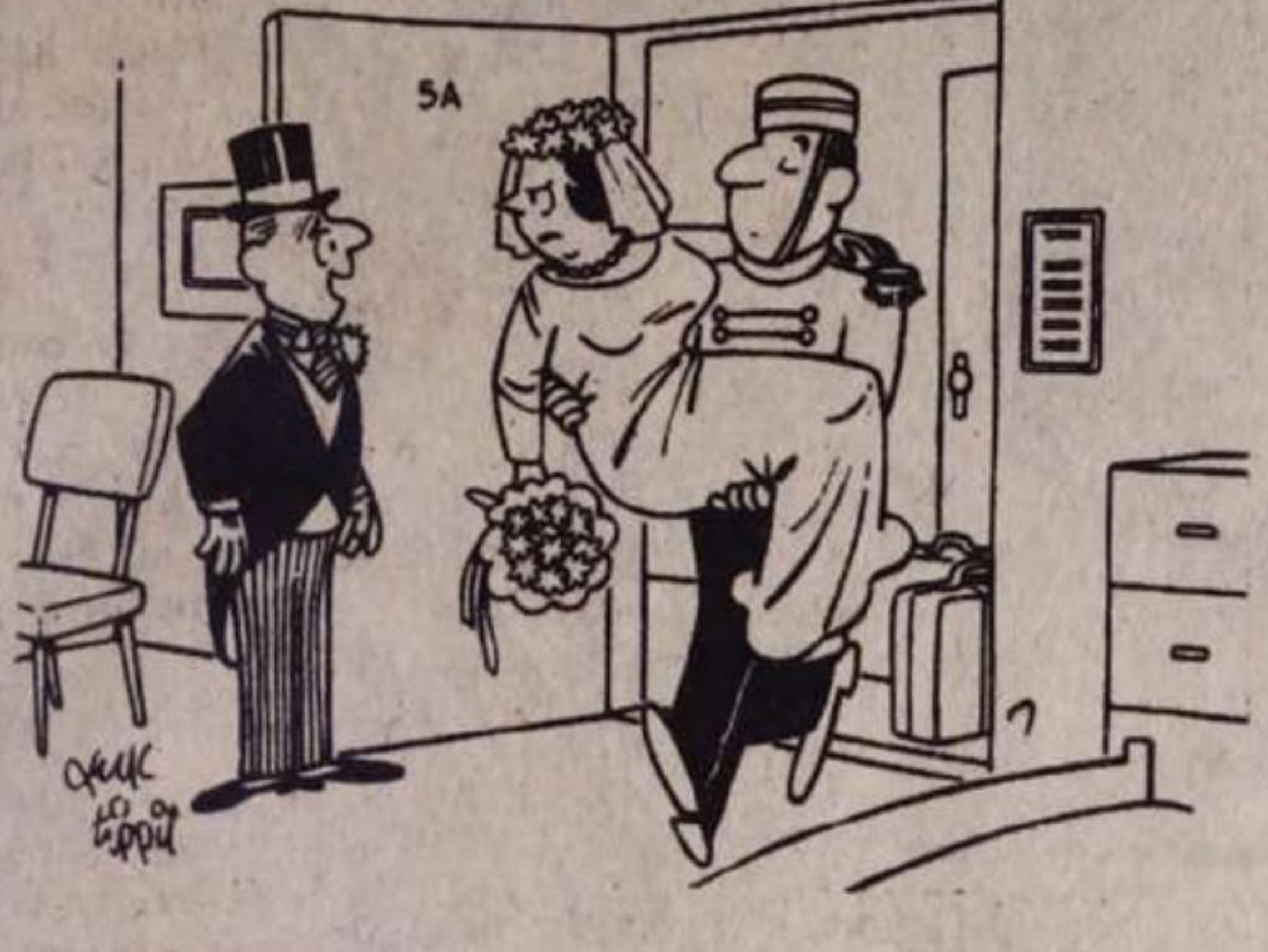

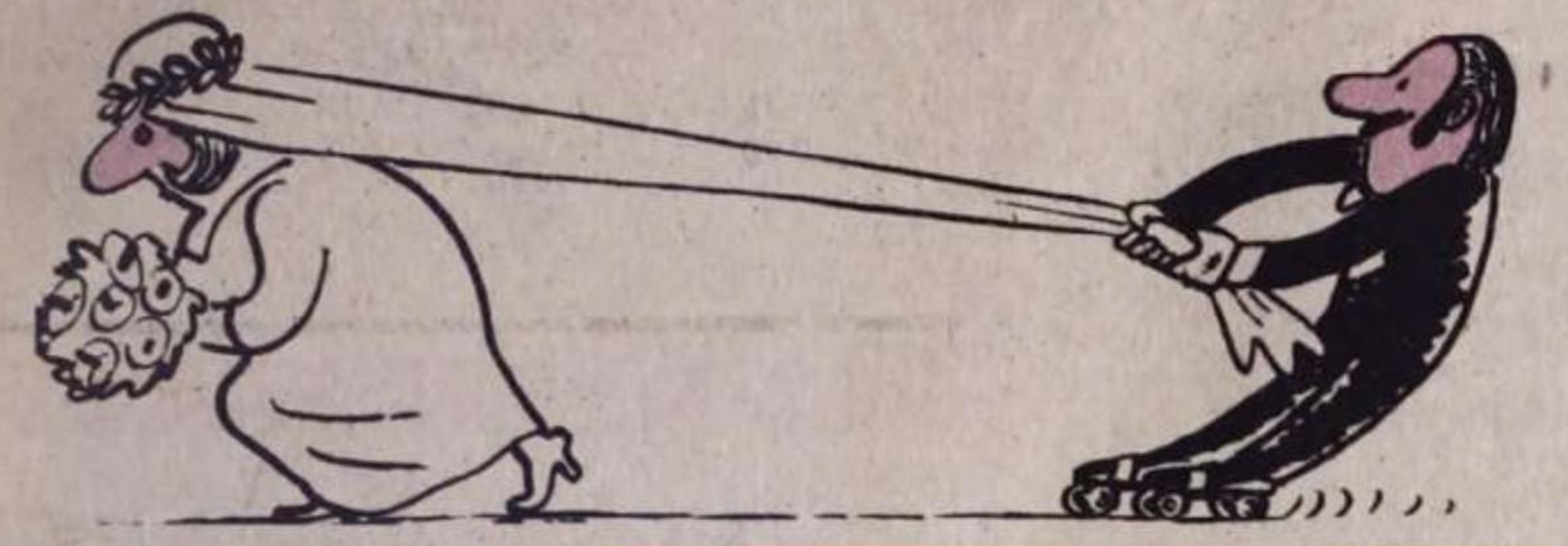

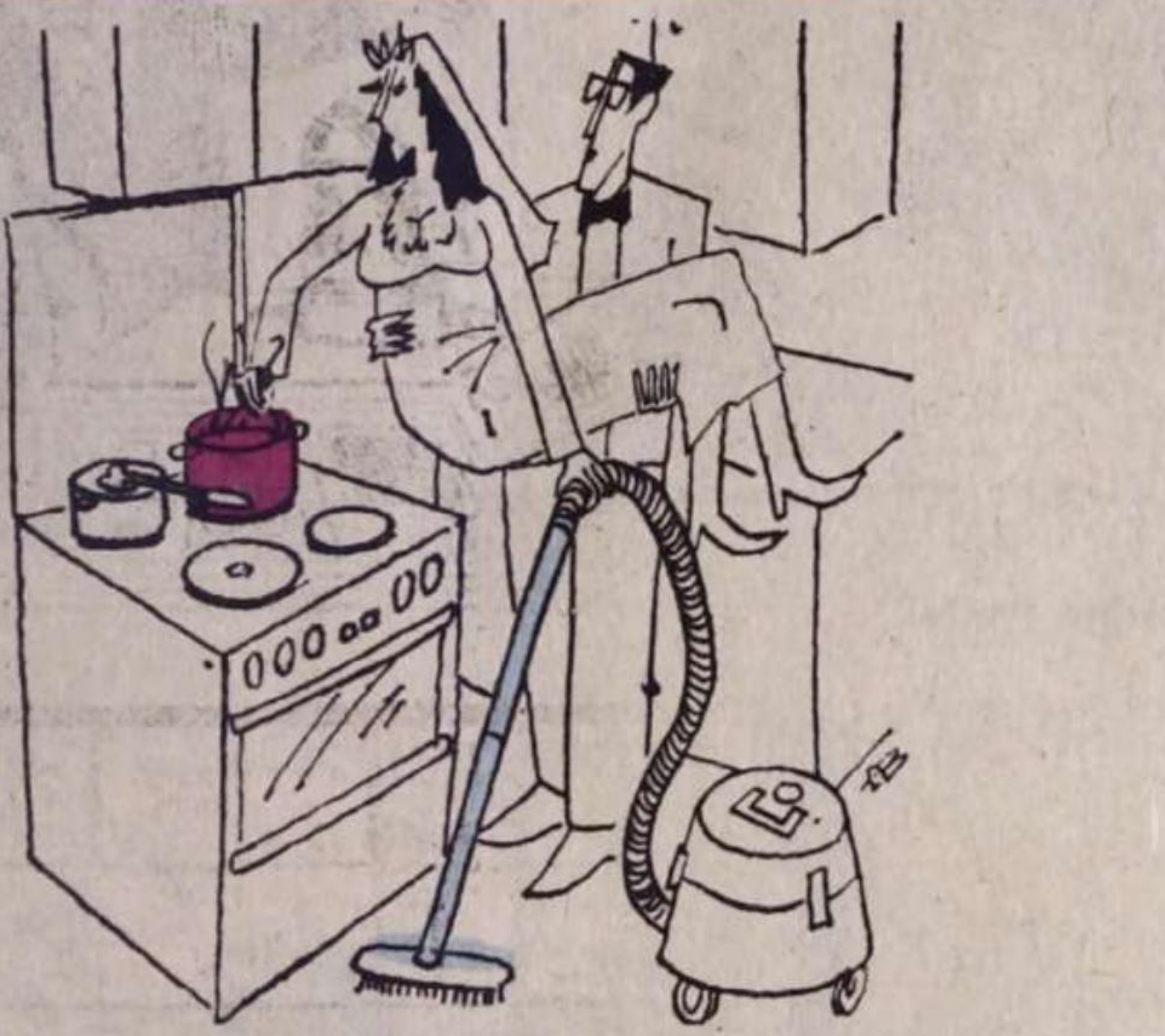

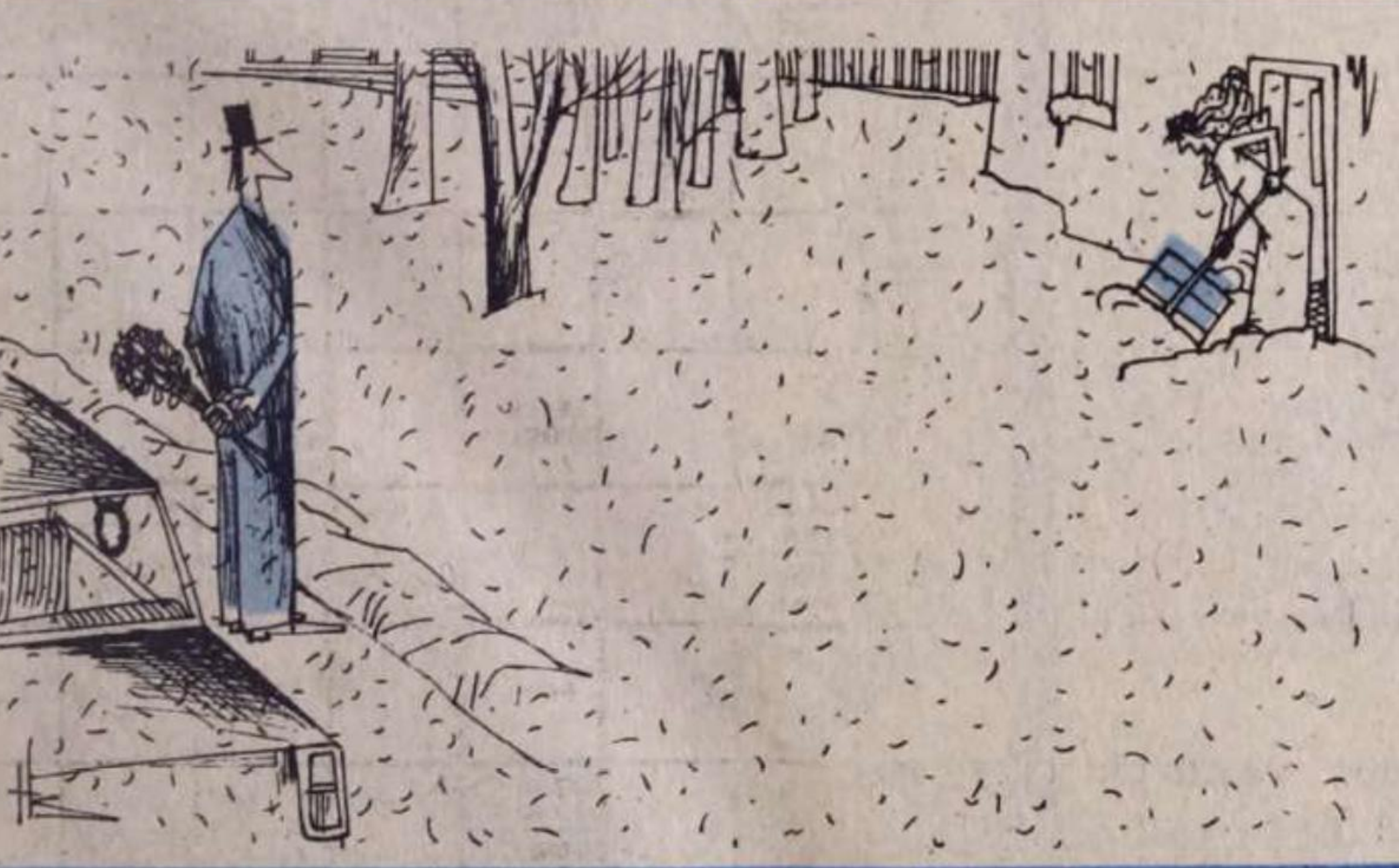

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

Lemezposta

BUDAPEST 1817.

KÖZEL HOZZA A ZENÉT

KABOS GYULA — SZÍNÉSZMÚZEUM
Hippolit, a lakáj — Utazás a filléresen, I—II. rész — Megvénülni kár — Nekem nincs egy huncut garasom — Jelenet — stb . . .
LPX 14 013, hanglemezen
100 Ft . . . db

LEHET EGY KISKUTYÁVAL TÖBB? (a 102-ik)
Mesejáték gyerekeknek nyolctól hetvenhét éves korig
Kék virág — Katicabogárka — A pöttyös bögre — Labda — Ne félj kiskutyám — Donka-dal — Borzasztó — Esti mese
SLPM 37 110, hanglemezen
120 Ft . . . db

ZÁRAY MÁRTA—VÁMOSI JÁNOS — ÁLOMVILÁG
Egyszer te, egyszer én — Amíg itt vagyok — Nem késő — Hogyan mondjam el — Halvány őszi rózsa — Te vagy a Jani stb . . .
SLPM 37 042, hanglemezen
130 Ft . . . db

A NÉGYSZÖGLETŰ KEREK ERDŐ — BOJTORJÁN EGYÜTTES
Kék hajnal — Mackó Lackó — Regélő — Házasodik a lapát — Az eltévedt vonat — Micimackó — Suttog a fenyves — Az esernyő
SLPM 37 049, hanglemezen
130 Ft . . . db

RÁDIÓKABARÉ — SIKERLISTA 1986.
Trabant-vers — Szókincs — Levél az államnak — Beszélgetés Bálint gazdával — Kamionos történetek — A szónokokról stb.
LPM 16 739, hanglemezen
140 Ft . . . db

KALAPOS EMBER — DROSZTMÉR ISTVÁN EMLÉKÉRE
Ki lehet Ő? — Nem történt semmi más . . . — Örökké úton — Anyám, ha szeretsz egy kicsit — Drága otthon — Karácsony éjjelén — stb.
SLPM 37 038, hanglemezen
120 Ft . . . db

SUPER HITS — SPECIAL '87
Venus — Hi-Ho — Papa Don't Preach — Heartbreak Hotel — Touch Me — Wham Rap — Midnight Lady — Dance With Me — stb . . .
SLPM 37 050, hanglemezen
130 Ft . . . db

ÜVÖLTÉS
ALLEN GINSBERG-HOBO
Gospel Noble Truths — Könnygáz Rag — Guru blues — Jöjj vissza — Karácsony — Kávéház Varsóban — Sickness blues — Üvöltés (Howl)
SLPM 37 048, hanglemezen
150 Ft . . . db

JENNIFER RUSH
Destiny — Live Wire — Silent Killer — Automatic — Ave Maria — Testify With My Heart — The Right Time Has Come Now — stb . . .
SLPXL 37 056, hanglemezen
250 Ft . . . db

C. C. CATCH
'Cause You Are Young — You Shot A Hole In My Soul — Strangers By Night — Stay — Jump In My Car — You Can Be My Lucky Star Tonight — stb . . .
SLPXL 37 059, hanglemezen
250 Ft . . . db

A felsoroltak, s valamennyi forgalomban levő hanglemez, kazetta és könyv megrendelhető a Lemezposta címén, postán utánvétellel. Küldeményeinkhez a postaköltséget felszámítjuk.
Név:
Cím (irányítószámmal):

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat
Lemezposta, Budapest, 1817.

Magyar Konyha

10 év = 4000 recept

A legjobbakat megtalálja — színes fotókkal fűszerezve —
a Válogatott receptjeink
című gyűjteményben. Az első kötet már kapható. Kiadja: az IPV.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-21
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

SAJDIK FERENC:

ILLIK VAGY NEM ILLIK?

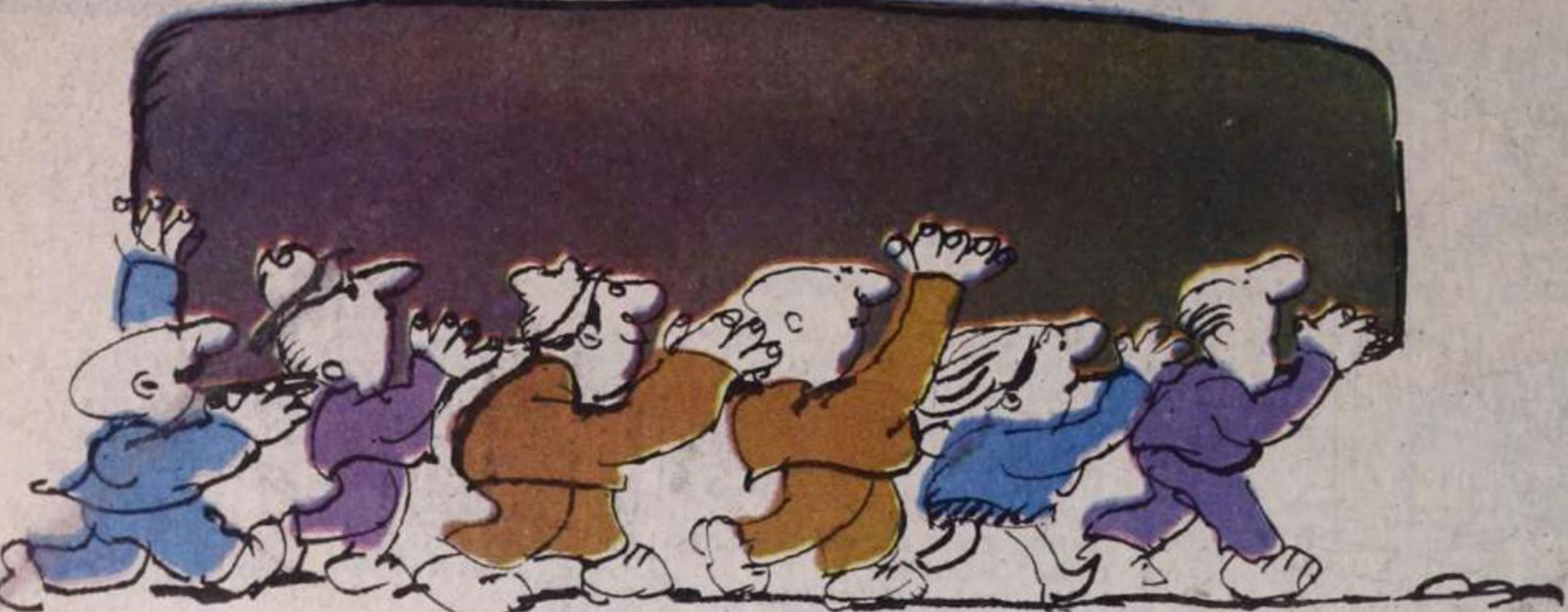

ILLIK részt venni a közteher viselésében.

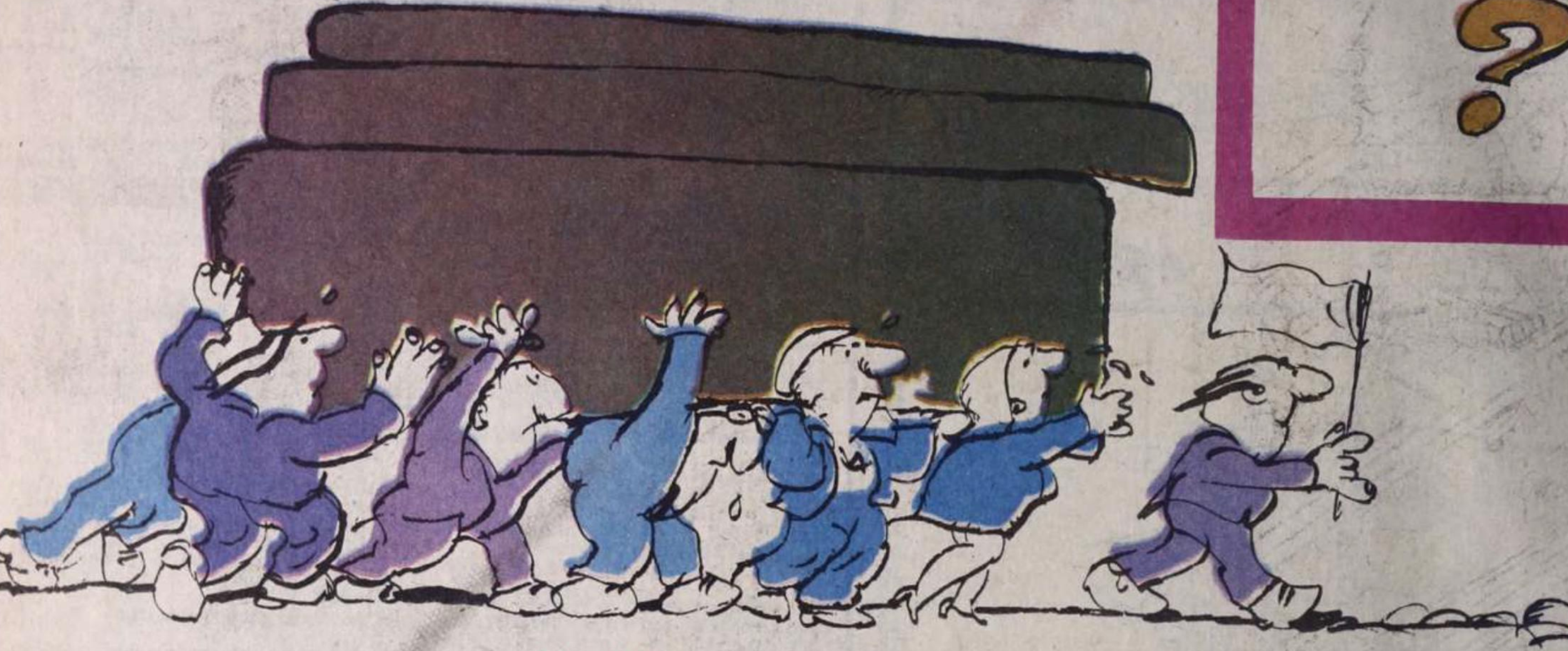

NEM ILLIK egyre nagyobb közterhet viselni.

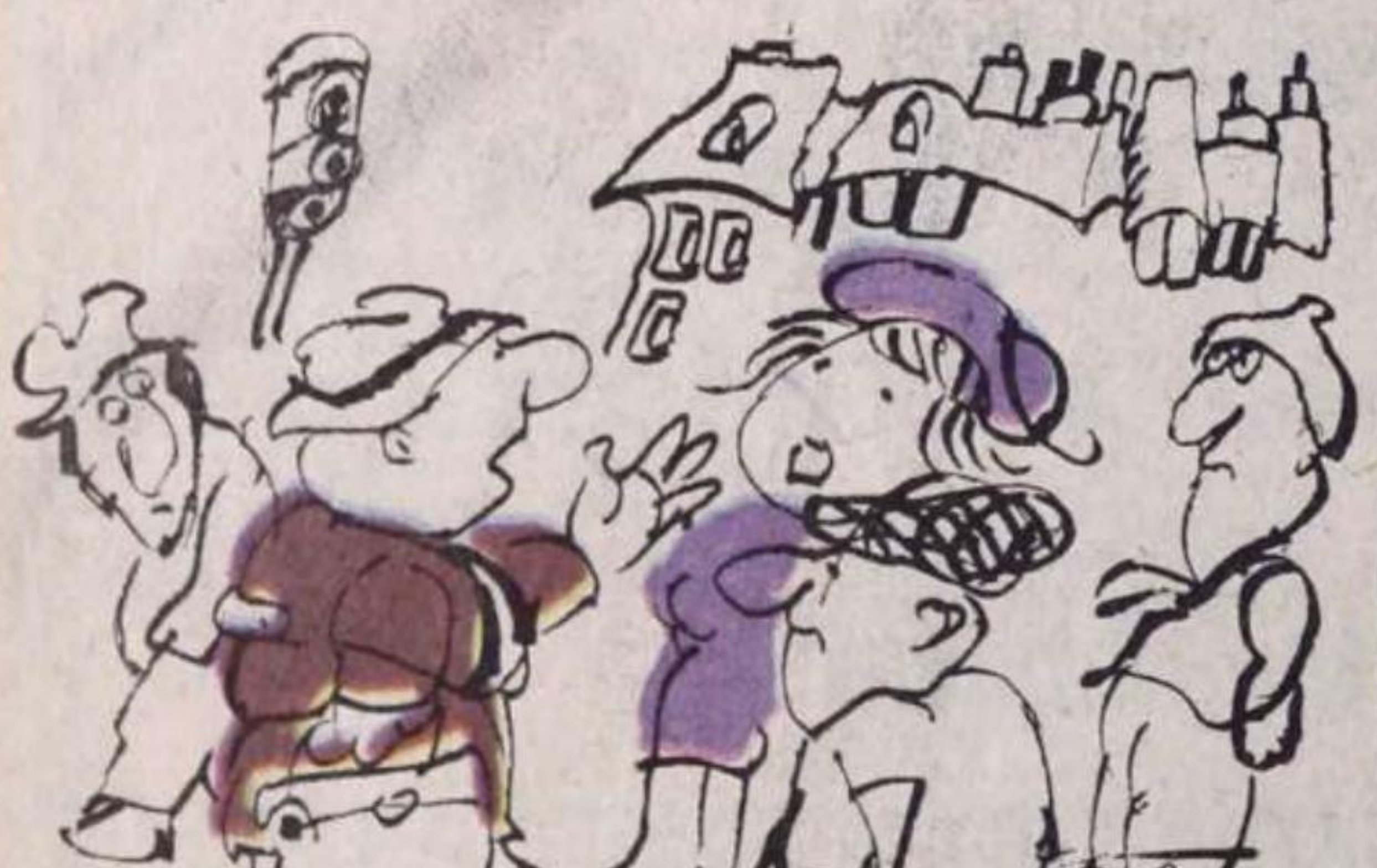

ILLIK az új készülő rendeletről suttogni.

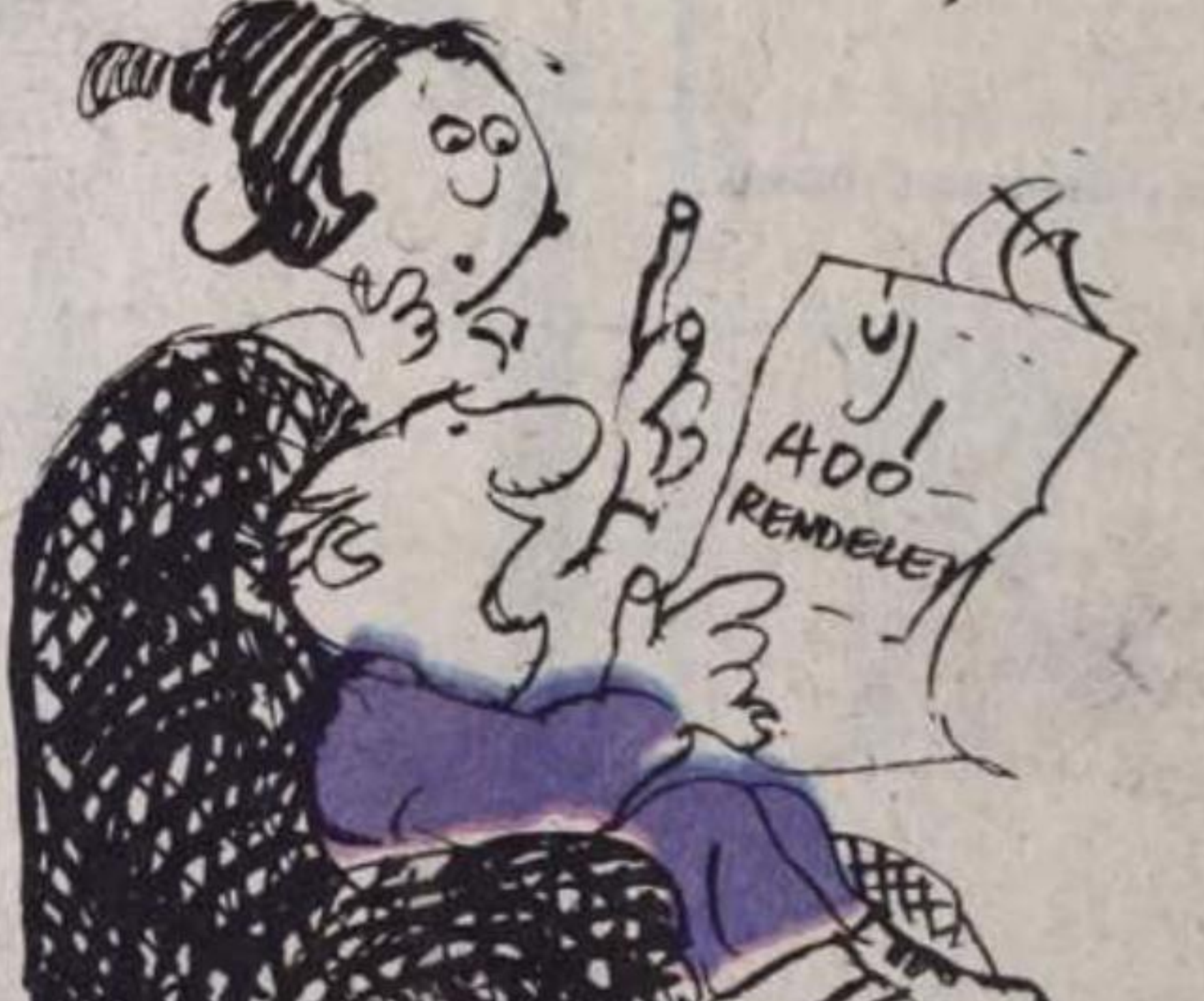

NEM ILLIK olyan adót készíteni, mint amiről suttognak.

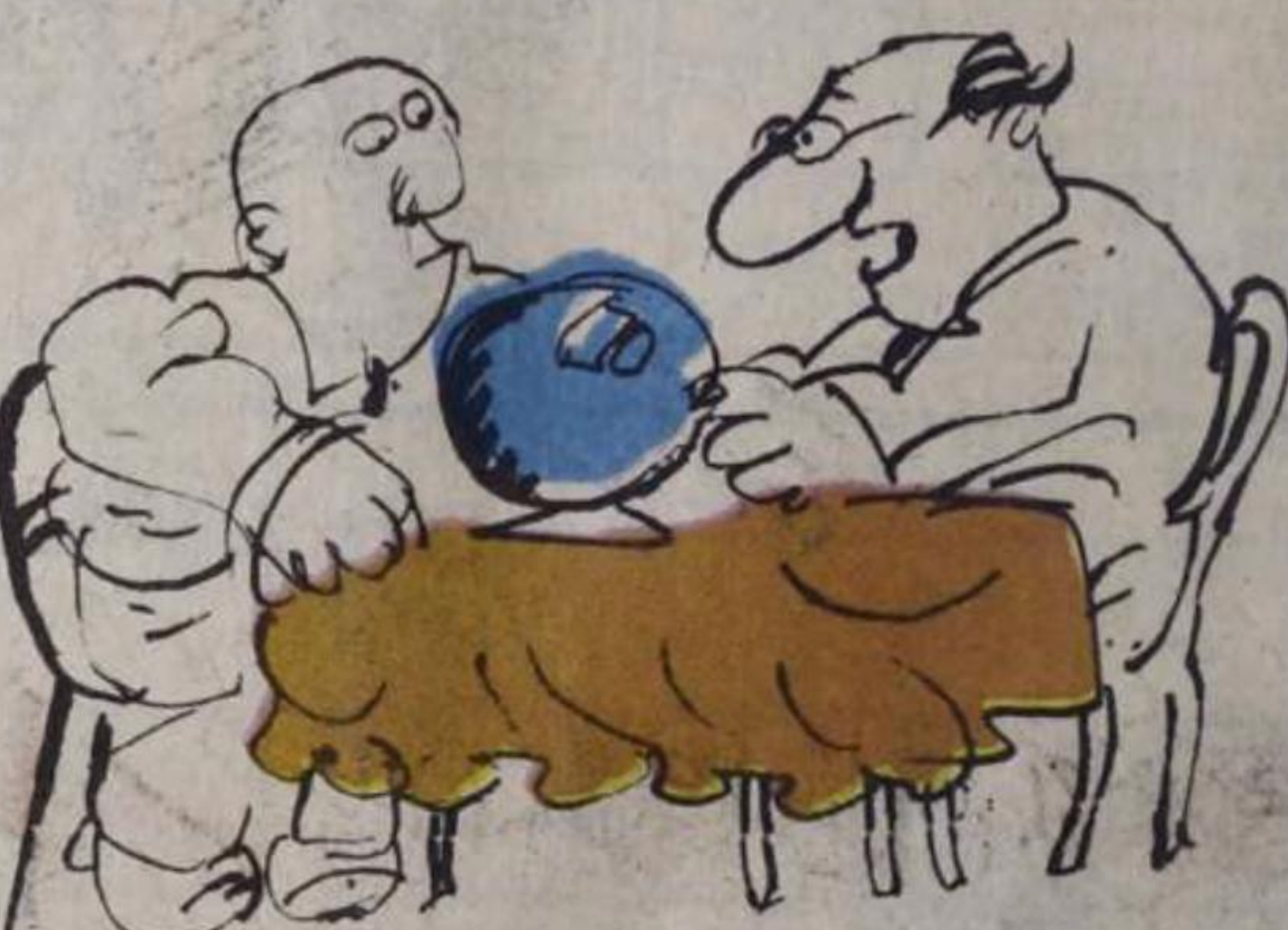

ILLIK a jövőt kutatni.

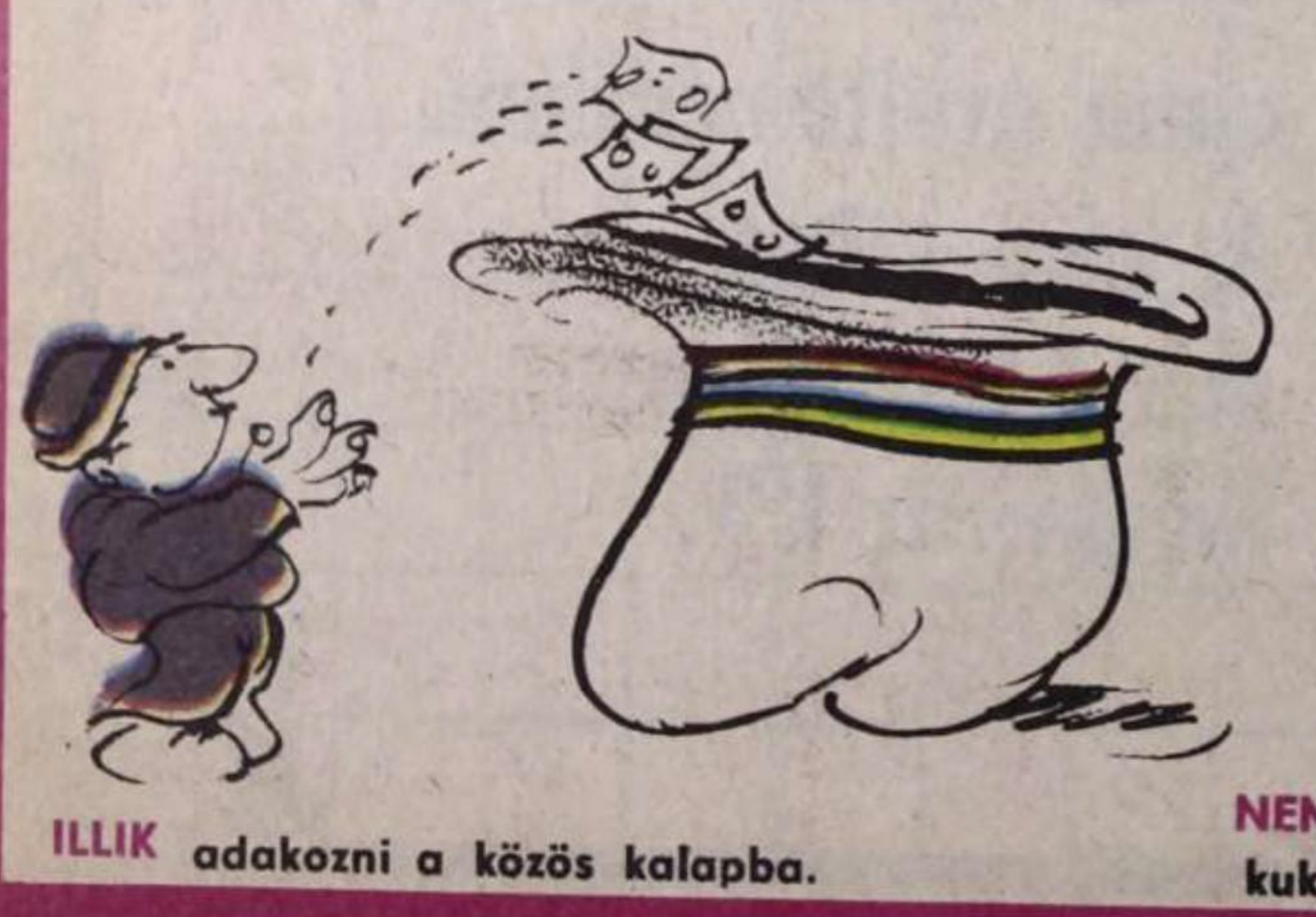

ILLIK adakozni a közös kalapba.

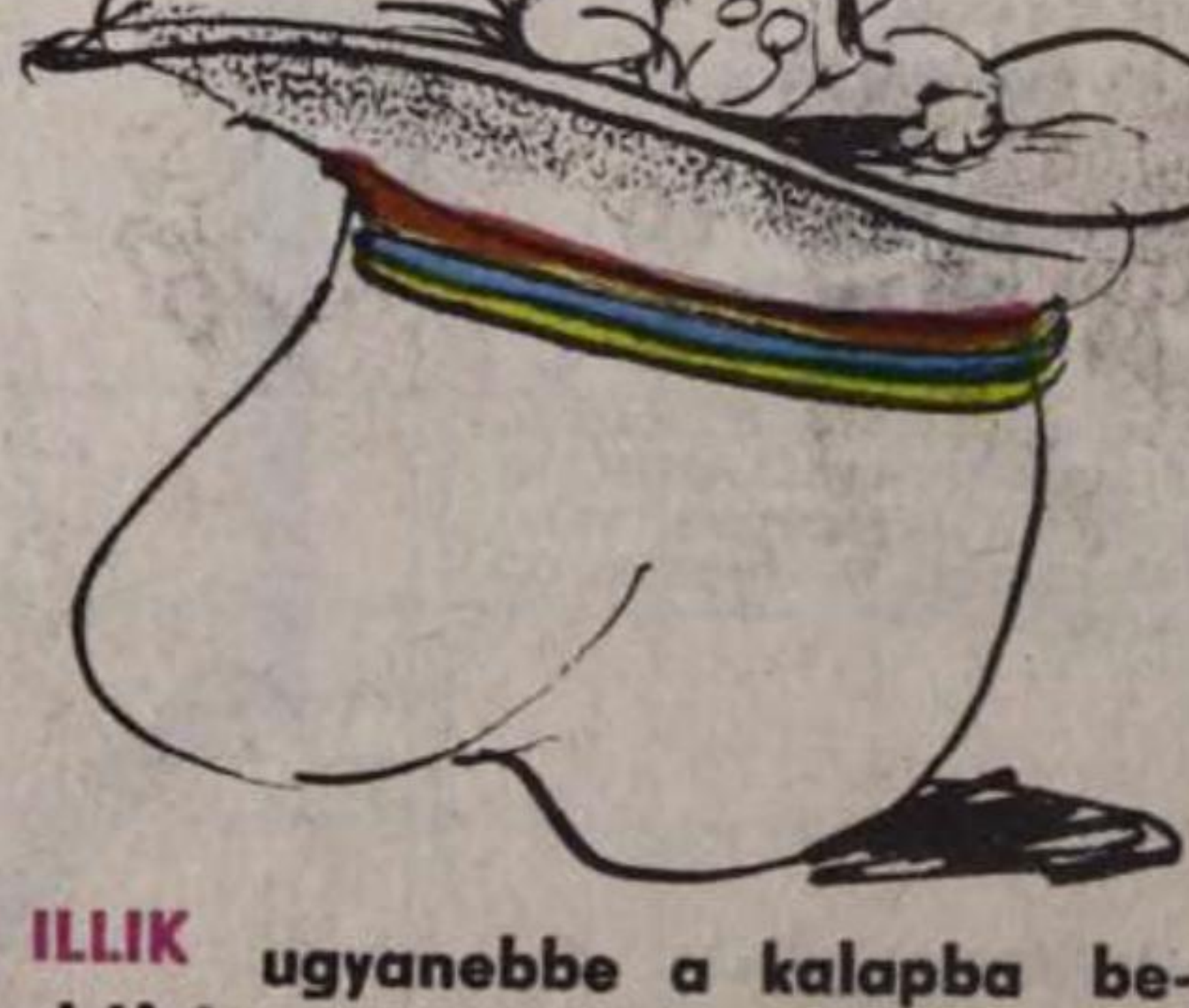

NEM ILLIK ugyanebbe a kalapba bekukucskálni.

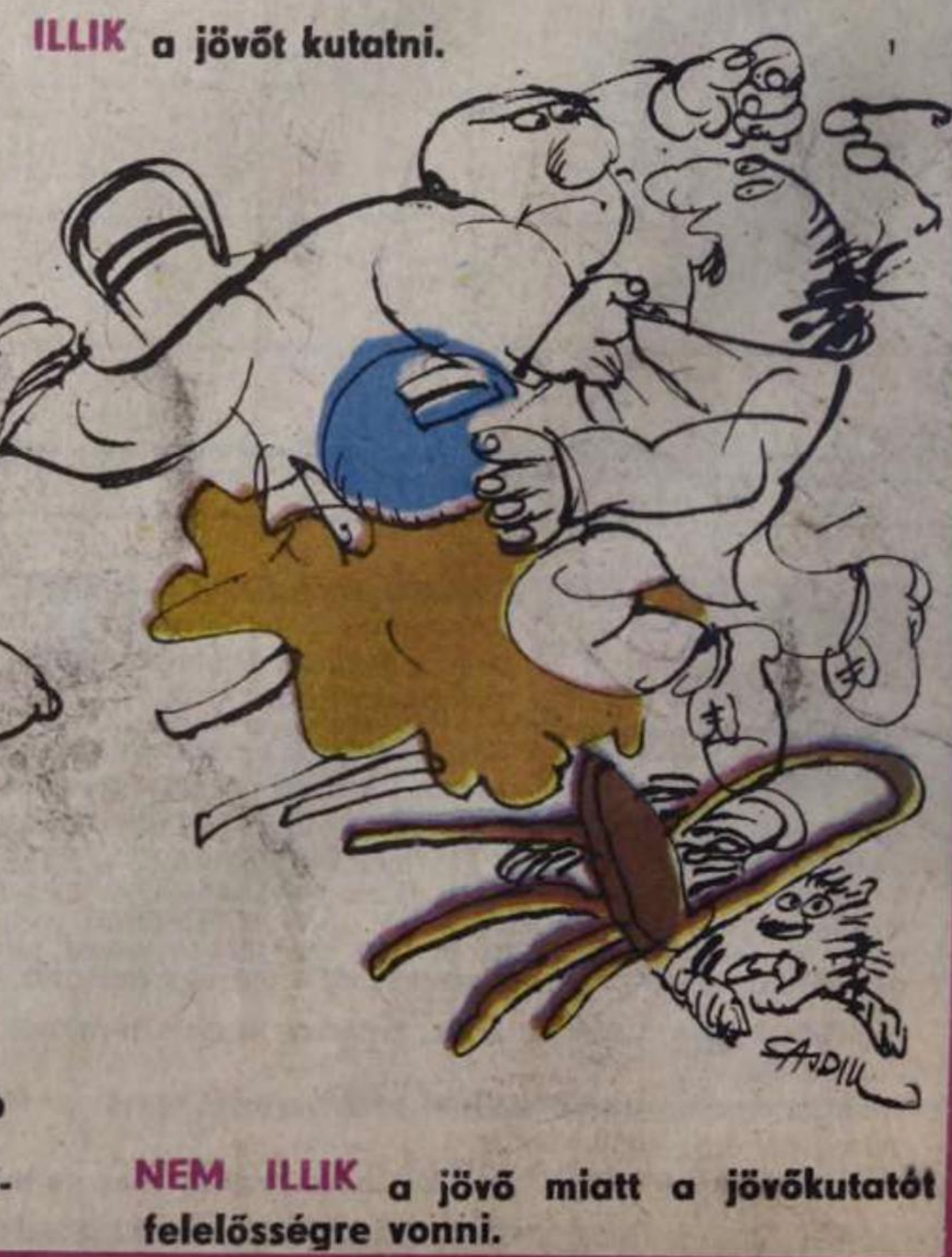

NEM ILLIK a jövő miatt a jövőkutatót felelősségre vonni.